

Официален вестник

С 269

на Европейския съюз

Година 50

Издание на български език

Информация и известия

10 ноември 2007 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	IV <i>Информация</i>	
	ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ И ОРГАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ	
	Съд на Европейските общности	
2007/С 269/01	Последна публикация на Съда в Официален вестник на Европейския съюз ОВ С 247, 20.10.2007 г.	1
	V <i>Обявления</i>	
	СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ	
	Съд на Европейските общности	
2007/С 269/02	Избор на председателите на състави от трима съдии	2
2007/С 269/03	Разпределение на съдиите по състави от трима съдии	2
2007/С 269/04	Списъци за определяне на членовете на съдебните състави	2
2007/С 269/05	Определяне на първи генерален адвокат	3
2007/С 269/06	Полагане на клетва от новите членове на Първоинстанционния съд	3

Цена: 18 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2007/C 269/07	Дело C-227/04 P: Решение на Съда (разширен състав) от 11 септември 2007 г. — Maria-Luise Lindorfer/Съвет на Европейския съюз (Обжалване — Длъжностни лица — Прехвърляне на пенсионни права — Професионална дейност преди постъпване на служба за Европейските общности — Изчисляване на годините стаж за пенсиониране — Член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника — Общи разпоредби за привеждане в действие — Принцип за забрана на дискриминацията — Принцип за равно третиране)	3
2007/C 269/08	Дело C-260/04: Решение на Съда (четвърти състав) от 13 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Свобода на установяване и свободно предоставяне на услуги — Концесии за обществена услуга — Подновяване на 329 концесии за управление и събиране на залогания от конни надбягвания без провеждане на търг — Задължение за публичност и за прозрачност)	4
2007/C 269/09	Дело C-16/05: Решение на Съда (втори състав) от 20 септември 2007 г. (преюдициално запитване, отправено от House of Lords — Обединено кралство) — The Queen, Veli Tum, Mehmet Dari/Secretary of State for the Home Department („Споразумение за асоцииране между ЕИО и Турция — Член 41, параграф 1 от Допълнителния протокол — Клауза „standstill“ — Обхват — Законодателство на държава-членка, с което след влизане в сила на Допълнителния протокол се въвеждат нови ограничения относно допускането на турски граждани на нейна територия с оглед на упражняване на свободата на установяване“)	4
2007/C 269/10	Дело C-76/05: Решение на Съда (разширен състав) от 11 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Köln — Германия) — Hubert Schwarz, Marga Gootjes-Schwarz/Finanzamt Bergisch Gladbach (Член 8 А от Договора за ЕО (след изменението член 18 ЕО) — Европейско гражданство — Член 59 от Договора за ЕО (след изменението член 49 ЕО) — Свободно предоставяне на услуги — Законодателство в областта на данъка върху дохода — Такси за обучение — Право на приспадане само на таксите за обучение, платени в национални частни учебни заведения)	5
2007/C 269/11	Дело C-287/05: Решение на Съда (голям състав) от 11 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — D.P.W. Hendrix/Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (Социално осигуряване на работниците мигранти — Членове 12 ЕО, 17 ЕО, 18 ЕО и 39 ЕО — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 4, параграф 2а и член 10а, както и приложение IIа — Регламент (ЕИО) № 1612/68 — Член 7, параграф 1 — Специални обезщетения без плащане на вноски — Нидерландски обезщетения за младежи с увреждания — Непрехвърляемост)	5
2007/C 269/12	Дело C-297/05: Решение на Съда (първи състав) от 20 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Нидерландия (Идентифициране и задължителен преглед за проверка на техническата изправност, предшестваша регистрацията на превозните средства в държава-членка — Членове 28 ЕО и 30 ЕО — Директиви 96/96/ЕО и 1999/37/ЕО — Признаване на издадените в други държави-членки свидетелства за регистрация и на прегледите за проверка на техническата изправност, проведени в други държави-членки)	6
2007/C 269/13	Дело C-304/05: Решение на Съда (четвърти състав) от 20 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Директива 79/409/ЕИО — Опазването на дивите птици — Оценка на въздействието върху околната среда на строителни работи по преустройство на ски писти)	7
2007/C 269/14	Дело C-307/05: Решение на Съда (втори състав) от 13 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social de San Sebastián — Испания) — Yolanda Del Cerro Alonso/Osakidetza (Servicio Vasco de Salud) (Директива 1999/70/ЕО — Клауза 4 от Рамковото споразумение относно срочната работа — Принцип на недискриминация — Понятие „условия за наемане на работа“ — Допълнителни възнаграждения за прослужено време — Включване — Обективни причини, обосноваващи разлика в третирането — Липса)	7

2007/C 269/15	Дело С-318/05: Решение на Съда (голям състав) от 11 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия (Неизпълнение на задължения на държава-членка — Членове 18 ЕО, 39 ЕО, 43 ЕО и 49 ЕО — Законодателство в областта на облагането на доходите — Такси за обучение — Право на приспадане само на таксите за обучение, платени в национални частни учебни заведения)	8
2007/C 269/16	Дело С-388/05: Решение на Съда (втори състав) от 20 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Опазване на естествените местообитания — Дивата флора и фауна — Специална защитена зона „Valloni e steppe pedegarganiche“)	8
2007/C 269/17	Дело С-431/05: Решение на Съда (голям състав) от 11 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça — Португалия) — Merck Genéricos-Produtos Farmacêuticos Lda/Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme, Lda (Споразумение за създаване на Световната търговска организация — Член 33 от Споразумението ТРИПС — Патенти — Минимален срок на предоставяната закрила — Законодателство на държава-членка, предвиждащо по-кратък срок — Член 234 ЕО — Компетентност на Съда — Непосредствено действие)	9
2007/C 269/18	Съединени дела С-439/05 и С-454/05: Решение на Съда (трети състав) от 13 септември 2007 г. — Land Oberösterreich, Австрийска република/Комисия на Европейските общности (Обжалване — Директива 2001/18/ЕО — Решение 2003/653/ЕО — Съзнателно освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда — Член 95, параграф 5 ЕО — Национални разпоредби, които дерогират мярка за хармонизиране на основание на нови научни доказателства, както и поради специфичен проблем на държава-членка — Принцип на състезателност)	9
2007/C 269/19	Дело С-443/05 P: Решение на Съда (втори състав) от 13 септември 2007 г. — Common Market Fertilizers SA/Комисия на Европейските общности (Обжалване — Антидъмпингови мита — Член 239 от Митническият кодекс — Опрощаване на вносни сборове — Член 907, първа алинея от Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Тълкуване — Законност — Решение на Комисията — Група от експерти, заседаваща в рамките на Комитета за Митническият кодекс — Функционално обособена единица — Член 2 и член 5, параграф 2 от Решение 1999/468/ЕО на Съвета — Член 4 от Процедурния правилник на Комитета за Митническият кодекс — Условия за прилагане на член 239 от Митническият кодекс — Отсъствие на груба небрежност)	10
2007/C 269/20	Дело С-458/05: Решение на Съда (четвърти състав) от 13 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski, Jovica Vidovic/Princess Personal Service GmbH (PPS) (Социална политика — Директива 2001/23/ЕО — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Прехвърляне на предприятия — Понятие за прехвърляне — Предприятие за временна работа)	10
2007/C 269/21	Дело С-17/06: Решение на Съда (разширен състав) от 11 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Nancy — Франция) — Céline SARL/Céline SA (Марки — Член 5, параграф 1, буква а) и член 6, параграф 1, буква а) от Първа директива 89/104/ЕИО — Право на притежателя на регистрирана марка да забрани използването от трето лице на идентичен на марката знак — Използване на знак като наименование на дружество, търговско име или наименование на търговски обект — Право на третото лице да използва собственото си име)	11

2007/C 269/22	Дело С-74/06: Решение на Съда (четвърти състав) от 20 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Член 90 ЕО — Такса за регистрация на внесени превозни средства втора употреба — Определяне на облагаемата стойност — Обезценяване на превозни средства, основано единствено на възрастта — Публичност на критериите за изчисляване — Възможност за оспорване на предварително определения метод на изчисляване)	11
2007/C 269/23	Дело С-84/06: Решение на Съда (първи състав) от 20 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Staat der Nederlanden/Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV, Wala Nederland NV (Кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба — Членове 28 и 30 ЕО — Разрешение за търговия и регистрация — Антропософски лекарствени продукти)	12
2007/C 269/24	Дело С-116/06: Решение на Съда (четвърти състав) от 20 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Tampereen käräjäoikeus — Финландия) — Sari Kiiski/Tampereen kaupunki (Равно третиране на мъжете и жените — Закрила на бременни работници — Член 2 от Директива 76/207/ЕИО — Право на отпуск по майчинство — Член 8 и член 11 от Директива 92/85/ЕИО — Влияние върху правото да се промени продължителността на „отпуск за отглеждане на дете“)	12
2007/C 269/25	Дело С-177/06: Решение на Съда (втори състав) от 20 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания (Държавни помощи — Схема за помощи — Несъвместимост с общия пазар — Решение на Комисията — Изпълнение — Премахване на схемата за помощи — Преустановяване на неизплатени помощи — Възстановяване на предоставени помощи — Неизпълнение на задължения от държава-членка — Средства за защита — Незаконосъобразност на решението — Пълна невъзможност за изпълнение)	13
2007/C 269/26	Дело С-193/06 Р: Решение на Съда (трети състав) от 20 септември 2007 г. — Société des Produits Nestlé SA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), Quick restaurants SA (Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Фигуративна марка, съдържаща словесния елемент „QUICKY“ — Възражение на притежателя на по-ранни национални словни марки QUICKIES — Вероятност от объркване — Цялостна преценка)	14
2007/C 269/27	Дело С-234/06 Р: Решение на Съда (четвърти състав) от 13 септември 2007 г. — Il Ponte Finanziaria SpA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) F.M.G. Textiles Srl, преди Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (Обжалване — Марка на Общността — Регистрация на марката BAINBRIDGE — Възражение на притежателя на по-ранни национални марки с общия елемент „Bridge“ — Отхвърляне на възражението — Семейство от марки — Доказателство за използване — Понятие за „защитни марки“)	14
2007/C 269/28	Дело С-371/06: Решение на Съда (шести състав) от 20 септември 2007 г. (искане за преюдициално заключение от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Benetton Group SpA/G-Star International BV (Марки — Директива 89/104/ЕИО — Член 3, параграф 1, буква д), първо тире и параграф 3 — Знак — Форма, придаваща на стоките значителна стойност — Използване — Рекламни кампании — Притегателна сила на формата, придобита преди заявката за регистрация поради общоизвестността ѝ като отличителен знак)	15
2007/C 269/29	Дело С-381/06: Решение на Съда (осми състав) от 13 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 2002/14/ЕО — Информирание и консултиране на работниците и служителите — Нетранспониране в предписания срок)	15

2007/С 269/30	Дело С-400/06: Решение на Съда (шести състав) от 13 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Codirex Expeditie BV/Staatssecretaris van Financiën (Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Тарифно класиране — Подпозиция 0202 30 50 — Разфасовки на замразено и обезкостено месо от част от предната четвъртинка на животни от рода на едрия рогат добитък)	16
2007/С 269/31	Дело С-315/07: Искане за преюдициално заключение, направено от Landesgerichts Klagenfurt (Австрия) на 9 юли 2007 г. — A-Punkt Schmuckhandels GmbH/Claudia Schmidt	16
2007/С 269/32	Дело С-316/07: Преюдициално запитване, направено от Verwaltungsgericht Giessen (Германия) на 9 юли 200 г. — Markus Stoß/Wetteraukreis	16
2007/С 269/33	Дело С-330/07: Преюдициално запитване, направено от Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Австрия) на 16 юли 2007 г. — Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH/Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs	17
2007/С 269/34	Дело С-332/07: Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichtshofs (Österreich) на 17 юли 2007 г. — Josef Holzinger/Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur	17
2007/С 269/35	Дело С-337/07: Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Stuttgart (Германия) на 20 юли 2007 г. — Ibrahim Altun/Stadt Böblingen	18
2007/С 269/36	Дело С-339/07: Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 20 юли 2007 г. — Rechtsanwalt Christopher Seagon в качеството му на синдик на масата на несъстоятелност на Frick Teppichboden Supermärkte GmbH/Deko Marty Belgium N.V.	18
2007/С 269/37	Дело С-350/07: Преюдициално запитване, отправено от Sächsischen Landessozialgerichts (Германия) на 30 юли 2007 г. — Kattner Stahlbau GmbH/Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft	19
2007/С 269/38	Дело С-358/07: Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichts Stuttgart (Германия) на 2 август 2007 г. — Kulpa Automatenervice Asperg GmbH/Land Baden-Württemberg	19
2007/С 269/39	Дело С-359/07: Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichts Stuttgart (Германия) на 2 август 2007 г. — SOBO Sport & Entertainment GmbH/Land Baden-Württemberg	19
2007/С 269/40	Дело С-360/07: Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichts Stuttgart (Германия) на 2 август 2007 г. — Andreas Kunert/Land Baden-Württemberg	20
2007/С 269/41	Дело С-361/07: Преюдициално запитване, направено от Conseil de prud'hommes de Beauvais (Франция) на 2 август 2007 г. — Olivier Polier/Najar EURL	20
2007/С 269/42	Дело С-362/07: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'instance du VII ^{ème} arrondissement de Paris (Франция) на 2 август 2007 г. — Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH/Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects	21
2007/С 269/43	Дело С-363/07: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'instance du VII ^{ème} arrondissement de Paris (Франция) на 2 август 2007 г. — Hewlett Packard International SARL/Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects	21
2007/С 269/44	Дело С-369/07: Иск, предявен на 3 август 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция	22

2007/C 269/45	Дело С-375/07: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Reed der Nederlandan на 3 август 2007 г. — Staatssecretaris van Financiën/Hauschen & Schrouff Orientel Foods Trading BV	23
2007/C 269/46	Дело С-376/07: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden на 3 август 2007 г. — Staatssecretaris van Financiën/Kamino International Logistics BV	23
2007/C 269/47	Дело С-378/07: Преюдициално запитване, отправено от Първоинстанционен съд (едноличен състав) в Ретимно (Гърция) на 8 август 2007 г. — Kyriaki Angelidaki и др./Nomarchiaki Aftodioikisi Rethimnis	24
2007/C 269/48	Дело С-379/07: Преюдициално запитване, отправено от Първоинстанционен съд (едноличен състав) в Ретимно (Гърция) на 8 август 2007 г. — Charikleia Giannoudi/Dimos Geropotamou	25
2007/C 269/49	Дело С-380/07: Преюдициално запитване, отправено от Първоинстанционен съд (едноличен състав) в Ретимно (Гърция) на 8 август 2007 г. — Georgios Karabousanos и Sofoklis Michopoulos/Dimos Geropotamou	27
2007/C 269/50	Дело С-381/07: Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'Etat (Франция) на 8 август 2007 г. — Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS/Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables	29
2007/C 269/51	Дело С-385/07 Р: Жалба, подадена на 13 август 2007 г. от Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH срещу решението, постановено на 24 май 2007 г. от Първоинстанционния съд (първи състав) по дело T-151/01, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH/Комисия на Европейските общности, подпомаган от Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme и Belland Vision GmbH	29
2007/C 269/52	Дело С-391/07: Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Hamburg (Германия) на 20 август 2007 г. — Glencore Grain Rotterdam BV/Hauptzollamt Hamburg-Jonas	30
2007/C 269/53	Дело С-396/07: Преюдициално запитване, отправено от Korkein oikeus на 27 август 2007 г. — Mirja Juuri/Fazer Amica Oy	30
2007/C 269/54	Дело С-397/07: Иск, предявен на 27 август 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания	31
2007/C 269/55	Дело С-400/07: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 29 август 2007 г. — SALF SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute	32
2007/C 269/56	Дело С-401/07: Иск, предявен на 29 август 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Нидерландия	33
2007/C 269/57	Дело С-405/07 Р: Жалба, подадена на 3 септември 2007 г. от Кралство Нидерландия срещу решението, постановено на 27 юни 2007 г. от Първоинстанционния съд (четвърти състав) по дело T-182/06, Кралство Нидерландия/Комисия на Европейските общности	33
2007/C 269/58	Дело С-406/07: Иск, предявен на 4 февруари 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция	34
2007/C 269/59	Дело С-414/07: Преюдициално запитване, направено от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Република Полша) на 10 септември 2007 г. — Magoora Sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie	35

2007/С 269/60	Дело С-421/07: Преюдициално запитване, отправено от Vestre Landsret (Дания) на 13 септември 2007 г. — Наказателно производство срещу Frede Damgaard	35
2007/С 269/61	Дело С-425/07 Р: Жалба, подадена на 14 септември 2007 г. от AEPI Elliniki Etaireia pros Proostasian tis Pnematikis Idioktiasias A.E. срещу решението, постановено на 12 юли 2007 г. от Първоинстанционния съд (четвърти състав) по дело Т-229/05, AEPI Elliniki Etaireia pros Proostasian tis Pnematikis Idioktiasias A.E./Комисия на Европейските общности	36
2007/С 269/62	Дело С-427/07: Иск, предявен на 14 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Ирландия	36
2007/С 269/63	Дело С-431/07 Р: Жалба, подадена на 18 септември 2007 г. от Bouygues SA и Bouygues Télécom SA срещу решението на Първоинстанционния съд (четвърти състав), постановено на 4 юли 2007 г. по дело Т-475/04, Bouygues и Bouygues Télécom/Комисия	37
2007/С 269/64	Дело С-433/07: Иск, предявен на 18 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република	38
2007/С 269/65	Дело С-434/07: Иск, предявен на 18 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република	38
2007/С 269/66	Дело С-435/07: Иск, предявен на 18 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република	39
2007/С 269/67	Дело С-436/07 Р: Жалба, подадена на 14 септември 2007 г. от Комисия на Европейските общности срещу решението, постановено на 12 юли 2007 г. от Първоинстанционния съд (четвърти състав) по дело Т-312/05, Комисия на Европейските общности/Efrosyni Alexiadou	39

Първоинстанционен съд на Европейските общности

2007/С 269/68	Избор на председателя на Първоинстанционния съд на Европейските общности	40
2007/С 269/69	Избор на председатели на състави	40
2007/С 269/70	Разпределение на съдиите в състави	40
2007/С 269/71	Формиране на големия състав	41
2007/С 269/72	Пленум	41
2007/С 269/73	Състав по жалбите	42
2007/С 269/74	Критерии за разпределяне на делата между съставите	42
2007/С 269/75	Определяне на съдия за заместване на председателя, действащ в качеството на съдия по обезпечителното производство	42
2007/С 269/76	Съединени дела Т-8/95 и Т-9/95: Решение на Първоинстанционния съд от 27 септември 2007 г. — Pelle и Koprad/Съвет и Комисия („Извъндоговорна отговорност — Мляко — Допълнителна такса — Референтно количество — Регламент (ЕИО) № 2178/93 — Обезщетяване на производителите — Спиране на давността“)	42

2007/C 269/77	Съединени дела T-125/03 и T-253/03: Решение на Първоинстанционния съд от 17 септември 2007 г. — Azko Nobel Chemicals и Akcros Chemicals/Комисия (Конкуренция — Административна процедура — Правомощия на Комисията за извършване на проверки — Документи иззети по време на проверка — Защита на поверителността на отношенията между адвокати и клиенти — Допустимост) 43	43
2007/C 269/78	Дело T-375/03: Решение на Първоинстанционния съд от 20 септември 2007 г. — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie/Комисия („Държавна помощ — Мерки за стимулиране използването на изолационни материали, произведени от възстановяващи се суровини — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с общия пазар — Процедура по предварително разглеждане — Иск за отмяна — Допустимост — Понятие за заинтересована страна по смисъла на член 88, параграф 2 ЕО — Задължение на Комисията да открие състезателно производство“) 44	44
2007/C 269/79	Дело T-418/03: Решение на Първоинстанционния съд от 27 септември 2007 г. — La Mer Technology/CXBP — Laboratoires Goëmar (LA MER) („Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка за словна марка на Общността LA MER — По-ранна национална словна марка LABORATOIRE DE LA MER — Относително основание за отказ — Реално използване на марката — Член 43, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 40/94 — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94“) 44	44
2007/C 269/80	Дело T-201/04: Решение на Първоинстанционния съд от 17 септември 2007 г. — Microsoft/Комисия („Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Клиентски операционни системи за персонален компютър — Операционни системи за сървъри на работни групи — Мултимедийни плейъри, позволяващи стрийминг — Решение, с което се установяват нарушения на член 82 ЕО — Отказ на предприятието с господстващо положение да предостави данните, свързани с оперативната съвместимост, и да разреши използването им — Предоставяне на клиентската операционна система за персонален компютър от предприятието с господстващо положение при условие, че същевременно се закупи и неговият мултимедийен плейър — Корективни мерки — Определяне на лице, натоварено с надзорни функции — Глоба — Определяне на размера — Пропорционалност“) 45	45
2007/C 269/81	Дело T-240/04: Решение на Първоинстанционния съд от 17 септември 2007 г. — Франция/Комисия (Европейска общност за атомна енергия — Инвестиции — Съобщаване на Комисията относно инвестиционните проекти — Процедури за осъществяване — Регламент (Евратом) № 1352/2003 — Липса на компетентност на Комисията — Членове 41-44 ЕА — Принцип на правната сигурност) 46	46
2007/C 269/82	Дело T-461/04: Решение на Първоинстанционния съд от 20 септември 2007 г. — Imagination Technologies/CXBP (PURE DIGITAL) („Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността PURE DIGITAL — Абсолютни основания за отказ — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Отличителни белези, придобити при употребата — Член 7, параграф 3 от Регламент № 40/94“) 46	46
2007/C 269/83	Дело T-136/05: Решение на Първоинстанционния съд от 20 септември 2007 г. — EARL Salvat père & fils и др./Комисия („Държавни помощи — Мерки за конверсия на лозя — Решение, установяващо частична съвместимост и частична несъвместимост на помощи с общия пазар — Иск за отмяна — Допустимост — Задължение за мотивиране — Преценка от гледна точка на член 87, параграф 1 ЕО“) 47	47
2007/C 269/84	Дело T-254/05: Решение на Първоинстанционния съд от 20 септември 2007 г. — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie/Комисия („Държавни помощи — Мерки, които имат за цел да насърчат използването на изолационни материали, произведени от възстановими суровини — Решение, което обявява помощите за съвместими с общия пазар — Процедура по предварително разглеждане — Иск за отмяна — Професионално сдружение — Понятие за заинтересовано лице по смисъла на член 88, параграф 2 ЕО — Правни основания за обосноваване на решението — Недопустимост“) 47	47

2007/C 269/85	Дело T-295/05: Определение на Първоинстанционния съд от 5 септември 2007 г. — Document Security Systems/ЕЦБ („Паричен съюз — Емисия на банкноти в евро — Претендирана употреба на патентовано изобретение за предотвратяване на фалшификацията — Иск за нарушение на европейски патент — Липса на компетентност на Първоинстанционния съд — Недопустимост — Иск за обезщетение за вреди“) 48	48
2007/C 269/86	Дело T-49/06: Определение на Първоинстанционния съд от 7 септември 2007 г. — González Sánchez/СХВП — Bankinter (ENCUENTA) („Марка на Общността — Производство по възражение — Член 63, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 40/94 — Липса на процесуална легитимация — Недопустимост“) 48	48
2007/C 269/87	Дело T-305/07: Жалба, подадена на 9 август 2007 г. — Offshore Legends NV/СХВП 48	48
2007/C 269/88	Дело T-306/07: Иск, предявен на 9 август 2007 г. — Offshore Legends/СХВП — Acteon (OFFSHORE LEGENDS (в синьо, черно, зелено)) 49	49
2007/C 269/89	Дело T-308/07: Иск, предявен на 16 август 2007 г. — Tegebauer/Парламент 49	49
2007/C 269/90	Дело T-317/07: Иск, предявен на 27 август 2007 г. — Комисия/B2Test 50	50
2007/C 269/91	Дело T-321/07: Жалба, предявена на 28 август 2007 г. — Lufthansa AirPlus Servicekarten срещу СХВП — Applus Servicios Tecnológicos (A+) 50	50
2007/C 269/92	Дело T-322/07: Жалба, подадена на 27 август 2007 г. — Kenitex Química/СХВП — Chemicals International (Kenitex TINTAS A qualidade da cor) 51	51
2007/C 269/93	Дело T-323/07: Иск, предявен на 30 август 2007 г. — El Morabit/Съвет на Европейския съюз 52	52
2007/C 269/94	Дело T-325/07: Жалба, предявена на 3 септември 2007 г. — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe/СХВП (SURFCARD) 52	52
2007/C 269/95	Дело T-330/07: Иск, предявен на 30 август 2007 г. — Kuiburi Fruit Canning/Съвет 53	53
2007/C 269/96	Дело T-0332/07: Иск, предявен на 4 септември 2007 г. — Германия/Комисия 53	53
2007/C 269/97	Дело T-333/07: Иск, предявен на 7 септември 2007 г. — Entrance Services/Парламент 54	54
2007/C 269/98	Дело T-334/07: Иск, предявен на 31 август 2007 г. — Denka International/Комисия 55	55
2007/C 269/99	Дело T-335/07: Жалба, подадена на 4 септември 2007 г. — Mergel и др./СХВП (Patentconsult) 55	55
2007/C 269/100	Дело T-336/07: Иск, предявен на 10 септември 2007 г. — Telefónica и Telefónica de España/Комисия 55	55
2007/C 269/101	Дело T-337/07: Жалба, подадена на 6 септември 2007 г. — Brilliant Hotelsoftware/СХВП (BRILLIANT) 56	56
2007/C 269/102	Дело T-388/07 P: Жалба, подадена на 4 септември 2007 г. от Irène Bianchi срещу решение, постановено на 28 юни 2007 г. от Съда на публичната служба по дело F-38/06 Bianchi/Европейска фондация за обучение 57	57

2007/С 269/103	Дело Т-339/07: Иск, предявен на 11 септември 2007 г. — Juwel Aquarium/СХВП — Potschak — Bavaria Aquaristik (Рапогата)	57
2007/С 269/104	Дело Т-340/07: Иск, предявен на 4 септември 2007 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия	57
2007/С 269/105	Дело Т-341/07: Иск, предявен на 10 септември 2007 г. — Sison/Съвет	58
2007/С 269/106	Дело Т-342/07: Иск, предявен на 10 септември 2007 г. — Ryanair/Комисия	59
2007/С 269/107	Дело Т-343/07: Иск, предявен на 12 септември 2007 г. — allsafe Jungfalk/СХВП (ALLSAFE)	59
2007/С 269/108	Дело Т-344/07: Иск, предявен на 10 септември 2007 г. — O2 (Германия)/СХВП (Homezone)	60
2007/С 269/109	Дело Т-345/07: Иск, предявен на 13 септември 2007 г. — La Banque Postale/Комисия	60
2007/С 269/110	Дело Т-346/07: Иск, предявен на 13 септември 2007 г. — Duro Sweden/СХВП (EASYCOVER)	61
2007/С 269/111	Дело Т-348/07: Иск, предявен на 12 септември 2007 г. — Al-Aqsa/Съвет	61
2007/С 269/112	Дело Т-349/07: Иск, предявен на 7 септември 2007 г. — FMC Chemical and Others/Комисия	62
2007/С 269/113	Дело Т-352/07: Иск, предявен на 14 септември 2007 г. — Комисия/Rednap	62
2007/С 269/114	Дело Т-353/07: Иск, предявен на 13 септември 2007 г. — Esber/СХВП — Coloris Global Coloring Concept (COLORIS)	63
2007/С 269/115	Дело Т-354/07: Жалба, подадена на 18 септември 2007 г. — Pfizer/СХВП — Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN)	63
2007/С 269/116	Дело Т-355/07: Иск, предявен на 18 септември 2007 г. — Pfizer/СХВП — Isdin (ISDIN Pediatric)	64
2007/С 269/117	Дело Т-356/07: Иск, предявен на 19 септември 2007 г. — Pfizer/СХВП — Isdin (ISDIN 14-8.000)	64
2007/С 269/118	Дело Т-357/07: Жалба, предявена на 19 септември 2007 г. — Focus Magazin Verlag/СХВП Editorial Planeta (FOCUS Radio)	65
2007/С 269/119	Дело Т-362/07: Иск, предявен на 14 септември 2007 г. — El Fatmi/Съвет	65
2007/С 269/120	Дело Т-363/07: Иск, предявен на 14 септември 2007 г. — Hamdi/Съвет	66
2007/С 269/121	Дело Т-369/07: Иск, предявен на 26 септември 2007 г. — Република Латвия/Комисия на Европейските общности	66

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2007/C 269/122	Дело F-32/06: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 4 октомври 2007 г. — De la Cruz и други/Европейска агенция за безопасност и здраве при работа (Публична служба — Договорно наети служители — Реформа на Правилника на длъжностните лица — Бивш местен персонал — Определяне на класирането и на заплатата при наемане на длъжността — Еквивалентност на длъжностите — Консултации с Комитета по персонала) 68	68
2007/C 269/123	Дело F-43/06: Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 19 септември 2007 г. — Tuomo Tavela/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Оценяване — Доклад за развитието на кариерата — Процедура по оценяване за 2004 година — Право на защита — Задължение за мотивиране на доклада — Административно разследване) 68	68
2007/C 269/124	Дело F-10/07: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 18 септември 2007 г. — Votos/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Социално осигуряване — Здравно осигуряване — Поемане на медицински разноси — Сериозно заболяване — Комитет за управление — Медицински преглед) 69	69
2007/C 269/125	Дело F-146/06: Определение на Съда на публичната служба от 10 септември 2007 г. — Speiser/Европейски парламент (Публична служба — Срочно наети служителит — Възнаграждение — Надбавката за експатриране — Жалба, подадена след изтичане на срока — Явна недопустимост) 69	69
2007/C 269/126	Дело F-12/07 AJ: Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 11 септември 2007 г. — O'Connor/Комисия (Правна помощ) 69	69
2007/C 269/127	Дело F-65/07: Иск, предявен на 29 юни 2007 г. — Aayhan и др./Парламент 70	70
2007/C 269/128	Дело F-71/07: Иск, предявен на 16 юли 2007 г. — Karatzoglou/EAB 70	70
2007/C 269/129	Дело F-85/07: Иск, предявен на 22 август 2007 г. — Anselmo и др./Съвет 71	71
2007/C 269/130	Дело F-89/07: Иск, предявен на 6 септември 2007 г. — Kuchta/ЕЦБ 71	71
2007/C 269/131	Дело F-90/07: Иск, предявен на 17 септември 2007 г. — Traore/Комисия 72	72
2007/C 269/132	Дело F-91/07: Иск, предявен на 13 септември 2007 г. — Torijano Montero/Съвет 72	72
2007/C 269/133	Дело F-100/07: Иск, предявен на 1 октомври 2007 г. — Tsirimiagos/Комитет на регионите 73	73
2007/C 269/134	Дело F-101/07: Иск, предявен на 3 октомври 2007 г. — Cova/Комисия на Европейските общности 73	73

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ И ОРГАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

(2007/C 269/01)

Последна публикация на Съда в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 247, 20.10.2007 г.

Предишни публикации

ОВ С 235, 6.10.2007 г.

ОВ С 223, 22.9.2007 г.

ОВ С 211, 8.9.2007 г.

ОВ С 183, 4.8.2007 г.

ОВ С 170, 21.7.2007 г.

ОВ С 155, 7.7.2007 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Обявления)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Избор на председателите на състави от трима съдии

(2007/С 269/02)

В съответствие с член 10, параграф 1, втора алинея от Процедурния правилник, на събрание, проведено на 25 септември 2007 г., съдиите от Съда на Европейските общности избраха за срок от една година, който изтича на 6 октомври 2008 г., г-н Tizzano, г-н Bay Larsen, г-н Løhmus и г-н Arestis за председатели съответно на пети, шести, седми и осми състави от трима съдии.

Разпределение на съдиите по състави от трима съдии

(2007/С 269/03)

На своето събрание, проведено на 9 октомври 2007 г., Съдът реши да разпредели съдиите по състави, както следва:

Пети състав

г-н Tizzano, председател,
г-н Schintgen, г-н Borg Barthet, г-н Plešič и г-н Levits, съдии

Шести състав

г-н Bay Larsen, председател,
г-н Schiemann, г-н Makarczyk, г-н Kūris, г-н Bonichot, и г-жа Toader, съдии

Седми състав

г-н Løhmus, председател,
г-н Cunha Rodrigues, г-н Klučka, г-н Ó Caoimh, г-жа Lindh и г-н Arabadjiev, съдии

Осми състав

г-н Arestis, председател,
г-жа Silva de Lapuerta, г-н Juhász, г-н Malenovský и г-н von Danwitz, съдии

Списъци за определяне на членовете на съдебните състави

(2007/С 269/04)

На своето събрание, проведено на 9 октомври 2007 г., Съдът изготви списъците по член 11в, параграф 2, втора алинея от Процедурния правилник за определяне на членовете на съставите от трима съдии, както следва:

Пети състав

г-н Schintgen
г-н Borg Barthet
г-н Plešič
г-н Levits

Шести състав

г-н Schiemann
г-н Makarczyk
г-н Kūris
г-н Bonichot
г-жа Toader

Седми състав

г-жа Cunha Rodrigues
г-н Klučka
г-н Ó Caoimh
г-жа Lindh
г-н Arabadjiev

Осми състав

г-жа Silva de Lapuerta

г-н Juhász

г-н Malenovský

г-н von Danwitz

Решение на Съда (разширен състав) от 11 септември 2007 г. — Maria-Luise Lindorfer/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-227/04 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Длъжностни лица — Прехвърляне на пенсионни права — Професионална дейност преди постъпване на служба за Европейските общности — Изчисляване на годините стаж за пенсиониране — Член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника — Общи разпоредби за привеждане в действие — Принцип за забрана на дискриминацията — Принцип за равно третиране)

(2007/С 269/07)

Език на производството: френски

Определяне на първи генерален адвокат

(2007/С 269/05)

В съответствие с член 10, параграф 1, трета алинея от Процедурния правилник, Съдът на Европейските общности определи за срок от една година, който изтича на 6 октомври 2008 г., г-н Poiares Maduro за първи генерален адвокат.

Полагане на клетва от новите членове на Първоинстанционния съд

(2007/С 269/06)

След като бяха назначени за съдии в Първоинстанционния съд на Европейските общности за периода от 1 септември 2007 г. до 31 август 2013 г. с решения на представителите на правителствата на държавите-членки на Европейските общности от 25 април 2007 г. ⁽¹⁾ и от 23 май 2007 г. ⁽²⁾, г-н Dittrich, г-н Soldevila Fragoso и г-н Truchot положиха клетва пред Съда на Европейските общности на 17 септември 2007 г.

След като бе назначен за съдия в Първоинстанционния съд на Европейските общности за периода от 17 септември 2007 г. до 31 август 2010 г. с решение на представителите на правителствата на държавите-членки на Европейските общности от 25 април 2007 г. ⁽³⁾, г-н Frimodt Nielsen положи клетва пред Съда на Европейските общности на 17 септември 2007 г.

⁽¹⁾ ОВ L 114, 1.5.2007 г., стр. 27.

⁽²⁾ ОВ L 139, 31.5.2007 г., стр. 32.

⁽³⁾ ОВ L 114, 1.5.2007 г., стр. 26.

Страни

Жалбоподател: Maria-Luise Lindorfer (представители: G. Vandersanden и L. Levi, avocats)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: F. Anton и M. Sims-Robertson)

Предмет

Жалба срещу решението на Първоинстанционния съд (пети състав) от 18 март 2004 г. по дело Lindorfer/Съвет (Т-204/01), с което се отхвърля искът за отмяна на решението на Съвета от 3 ноември 2000 г., в което се изчисляват годините стаж за пенсиониране на жалбоподателката след прехвърлянето към общностната схема на фиксираната сума за откупуване на пенсионните права, придобити от нея на основание на австрийската схема

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 18 март 2004 г. по дело Lindorfer/Съвет (Т-204/01), доколкото с него се отхвърля искът на г-жа Lindorfer с довода, че не е налице дискриминация, основана на пола.
- 2) Отменя решението на Съвета на Европейския съюз от 3 ноември 2000 г., с което се изчислява броят на годините стаж за пенсиониране на г-жа Lindorfer.
- 3) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 4) Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разходи пред двете инстанции.

⁽¹⁾ ОВ С 190, 24.7.2004 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 13 септември 2007 г.
— Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело C-260/04) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Свобода на установяване и свободно предоставяне на услуги — Концесии за обществена услуга — Подновяване на 329 концесии за управление и събиране на залагания от конни надбягвания без провеждане на търг — Задължение за публичност и за прозрачност)

(2007/C 269/08)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности [представители: K. Wiedner, C. Cattabriga и L. Visaggio]

Ответник: Италианска република [представители: I. Braguglia и G. De Bellis, адвокат]

Встъпили страни, подполагащи ответника: Кралство Дания (представител: J. Molde), Кралство Испания (представител: F. Díez Moreno)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на принципа за прозрачност и на задължението за публичност, произтичащи от чл. 43 ЕО и сл. и от чл. 49 ЕО и сл. — Подновяване, без предварително провеждане на търг, на 329 концесии за събиране на залагания от конни надбягвания

Диспозитив

- 1) Италианската република, като е подновила 329 концесии за управлението на конни залагания без провеждане на търг, не е изпълнила задълженията си, произтичащи от член 43 ЕО и от член 49 ЕО, и в частност е нарушила общия принцип за прозрачност, както и задължението за гарантиране на подходящо равнище на публичност.
- 2) Италианската република се осъжда да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 217, 28.8.2004 г.

Решение на Съда (втори състав) от 20 септември 2007 г.
(преюдициално запитване, отправено от House of Lords — Обединено кралство) — The Queen, Veli Tum, Mehmet Dari/Secretary of State for the Home Department

(Дело C-16/05) ⁽¹⁾

(„Споразумение за асоцииране между ЕИО и Турция — Член 41, параграф 1 от Допълнителния протокол — Клауза „standstill“ — Обхват — Законодателство на държава-членка, с което след влизане в сила на Допълнителния протокол се въвеждат нови ограничения относно допускането на турски граждани на нейна територия с оглед на упражняване на свободата на установяване“)

(2007/C 269/09)

Език на производството: английски

Препращаща юрисдикция

House of Lords

Страни в главното производство

Ищци: The Queen, Veli Tum, Mehmet Dari

Ответник: Secretary of State for the Home Department

Предмет

Преюдициално запитване — House of Lords — Тълкуване на член 41, параграф 1, от Допълнителния, както и от Финансовия протокол, подписани на 23 ноември 1970 година и приложени към Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, и относно мерките, които трябва да се вземат за тяхното влизане в сила (ОВ 1972 г., L 293, стр. 4) — Възможността за държава-членка за въвеждане на нови ограничения, свързани с допускането на турски граждани, които желаят да упражняват професионална дейност на нейна територия

Диспозитив

Член 41, параграф 1 от Допълнителния протокол, подписан на 23 ноември 1970 г. в Брюксел и сключен, одобрен и утвърден от илето на Общността с Регламент (ЕИО) № 2760/72 на Съвета от 19 декември 1972 година, трябва да се тълкува в смисъл, че от датата на влизане в сила на този протокол по отношение на съответната държава-членка той забранява въвеждането на нови ограничения на упражняването на свободата на установяване, включително такива, свързани с материалноправни и/или процесуалноправни условия за първо допускане на територията на тази държава на турски граждани, които желаят да упражняват тал професионална дейност в качеството на самостоятелно заети лица.

⁽¹⁾ ОВ С 69, 19.3.2005 г.

Решение на Съда (разширен състав) от 11 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Köln — Германия) — Hubert Schwarz, Marga Gootjes-Schwarz/ Finanzamt Bergisch Gladbach

(Дело C-76/05) ⁽¹⁾

(Член 8 А от Договора за ЕО (след изменението член 18 ЕО) — Европейско гражданство — Член 59 от Договора за ЕО (след изменението член 49 ЕО) — Свободно предоставяне на услуги — Законодателство в областта на данъка върху дохода — Такси за обучение — Право на приспадане само на таксите за обучение, платени в национални частни учебни заведения)

(2007/С 269/10)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Finanzgericht Köln

Страни в главното производство

Ищци: Hubert Schwarz, Marga Gootjes-Schwarz

Ответник: Finanzamt Bergisch Gladbach

Предмет

Преюдициално запитване — Finanzgericht Köln — Съвместимост с член 18, 39, 43 и 49 от ЕО на национално законодателство в областта на данъка върху дохода, с което се предоставя възможност да се намали данъка върху дохода с таксите за обучение за деца при условие, че децата са записани в някои национални учебни заведения — Деца, записани в учебни заведения в други държави-членки.

Диспозитив

1. Когато данъчнозадължените лица на държава-членка запишат децата си в училище, разположено в друга държава-членка, и то се финансира основно от частни фондове, член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че противоречи на правна уредба на държава-членка, която предвижда възможността за данъчнозадължените лица да претендират плащането на такси за обучение в някои частни училища, установени на националната ѝ територия, като специални разходи, даващи право на намаление на данъка върху дохода, но изключва изобщо тази възможност, що се отнася до платените такси за обучение в частно училище, установено в друга държава-членка.
2. Когато данъчнозадължените лица на една държава-членка изпращат децата си да учат в училище, установено в друга

държава-членка, чиито услуги не се покриват от член 49 ЕО, тогава член 18 ЕО противоречи на правна уредба на държава-членка, която предвижда възможността за данъчнозадължените лица да претендират плащането на такси за обучение в някои училища, установени на националната ѝ територия, като специални разходи, даващи право на намаление на данък върху дохода, но изключва изобщо тази възможност, що се отнася до платените такси за обучение в частно училище, установено в друга държава-членка.

⁽¹⁾ ОВ С 93 от 16.4.2005 г.

Решение на Съда (голям състав) от 11 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — D.P.W. Hendrix/Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

(Дело C-287/05) ⁽¹⁾

(Социално осигуряване на работниците мигранти — Членове 12 ЕО, 17 ЕО, 18 ЕО и 39 ЕО — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 4, параграф 2а и член 10а, както и приложение Па — Регламент (ЕИО) № 1612/68 — Член 7, параграф 1 — Специални обезщетения без плащане на вноски — Нидерландски обезщетения за младежи с увреждания — Непрехвърляемост)

(2007/С 269/11)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Ищци: D.P.W. Hendrix

Ответник: Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

Предмет

Преюдициално запитване — Centrale Raad van Beroep — Тълкуване на член 4, параграфи 2 а и 10 а и на приложение II а към Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г. относно прилагането на схеми за социално осигуряване на заети

лица, самостоятелно заети лица и членовете на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26), изменен с Регламент (ЕИО) № 1247/92 на Съвета от 30 април 1992 година (ОВ L 136, стр. 1) — Тълкуване на член 7, параграф 2 от Регламент(ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работници в Общността (ОВ L 257, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 11) — Тълкуване на членове 12, 18 и 39 ЕО — Специални обезщетения без плащане на вноски — Режим на координиране, предвиден с член 10 а от Регламент № 1408/71 — Приложно поле — Включване или невключване на обезщетение за младежи с увреждания, посочено в приложение II а към Регламент № 1408/71 — Бенефициери, пребиваващи в Нидерландия.

Диспозитив

- 1) Обезщетение като изплащаното по силата на Закона за осигуряване срещу неработоспособност на младежи с увреждания (*Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten*) от 24 април 1997 г. трябва да се счита за специално обезщетение без плащане на вноски по смисъла на член 4, параграф 2а от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г. относно прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица, самостоятелно заети лица и членовете на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в редакцията си, изменена и актуализирана с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 1223/98 на Съвета от 4 юни 1998 г., така че спряло лица, напращащи се в положението на жалбоподателя в главното производство, трябва да се прилага единствено координиращата разпоредба на член 10а от този регламент, а изплащането на обезщетението може валидно да бъде ограничено до лицата, пребиваващи на територията на държавата-членка, която изплаща посоченото обезщетение. Обстоятелството, че заинтересованото лице е получавало по-рано обезщетение за младежи с увреждания, чието изплащане е можело да бъде прехвърлено, не влияе върху прилагането на посочените разпоредби.
- 2) Член 39 ЕО и член 7 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работници в Общността трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която прилага член 4, параграф 2а и член 10а от Регламент № 1408/71 в редакцията му, изменена и актуализирана с Регламент (ЕО) № 118/97, изменен с Регламент (ЕО) № 1223/98, и предвижда, че специално обезщетение без плащане на вноски, включено в приложение IIа към последния регламент, може да се отпуска единствено на лица, пребиваващи на национална територия. Все пак прилагането на тази уредба не трябва да накърнява правата на лице, напращащо се в положение като това на жалбоподателя в главното производство, повече от необходимото за осъществяване на законната цел, преследвана от националния закон. Националният съд, който трябва, доколкото е възможно, да тълкува националния закон в смисъл, който не противоречи на общностното право, следва да отчете по-специално факта, че работникът в разглеждания случай е запазил всичките си икономически и социални връзки в държавата-членка на произход.

Решение на Съда (първи състав) от 20 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Нидерландия

(Дело C-297/05) ⁽¹⁾

(Идентифициране и задължителен преглед за проверка на техническата изправност, предшестващи регистрацията на превозните средства в държава-членка — Членове 28 ЕО и 30 ЕО — Директиви 96/96/ЕО и 1999/37/ЕО — Признание на издадените в други държави-членки свидетелства за регистрацията и на прегледите за проверка на техническата изправност, проведени в други държави-членки)

(2007/C 269/12)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: M. van Beek и D. Zijlstra)

Ответник: Кралство Нидерландия (представители: H.G. Sevenster и D.J.M. de Grave)

Страна, встъпила в подкрепа на ответника: Република Финландия (представител: E. Bygglin)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на членове 28 и 30 ЕО — Прегледи за проверка на техническата изправност, които се изискват преди регистрацията в Нидерландия на превозни средства, вече регистрирани в друга държава-членка.

Диспозитив

- 1) Като подлага превозните средства на повече от три години, регистрирани преди това в други държави-членки, на преглед на общото им състояние, предхождащ регистрацията им в Нидерландия, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по членове 28 ЕО и 30 ЕО.
- 2) Искът се отхвърля в останалата му част.
- 3) Комисията на Европейските общности и Кралство Нидерландия поемат собствените си разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 296, 26.11.2005 г.

⁽¹⁾ ОВ С 296, 26.11.2005 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 20 септември 2007 г.
— Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело С-304/05) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Директива 79/409/ЕИО — Опазването на дивите птици — Оценка на въздействието върху околната среда на строителни работи по преустройство на ски писти)

(2007/С 269/13)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: M. van Beek и D. Recchia)

Ответник: Италианска република (представители: I. M. Braggiola и G. Fiengo)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на член 6, параграфи 2-4, във връзка с член 7 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7) — Нарушение на член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици (ОВ L 103, стр. 1) — Разширяване на зоната за ски в Santa Caterina Valfurva, разположена в националния парк Stelvio (специалната защитена зона IT 2040044) без да е извършена оценка на въздействието на проекта върху околната среда — Липса на предприемане на мерки с оглед да се избегне обезпокояването и влошаването на местообитанията на видовете, за които е била предвидена специалната защитена зона

Диспозитив

1) — Като разрешава мерки, които могат да имат съществено отражение върху специалната защитена зона IT 2040044, Parco Nazionale dello Stelvio, без да ги подлага на подходяща оценка на въздействието и/п по отношение на целите за опазване на посочената зона,

— като разрешава такива мерки, без да спазва разпоредбите, които допускат осъществяването на проект въпреки отрицателната оценка на въздействието и липсата на други разрешения, само ако съществуват наложителни причини от приоритетен обществен интерес и единствено след приемане и съобщаване на Комисията на Европейските общности за всяка компенсаторна мярка, необходима за гарантиране на защитата на цялостната кохерентност на Натура 2000, и

— като не е взела мерки, за да се избегне влошаването на състоянието на естествените местообитания и местообитанията на видовете, както и обезпокояването на видовете, за които специалната защитена зона IT 2040044 Parco Nazionale dello Stelvio е била предвидена,

Италианската република не е изпълнила задълженията си, произтичащи от член 6, параграфи 2-4 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, във връзка с член 7 от нея, както и с член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици.

2) Отхвърля иска в останалата му част.

3) Осъжда Италианската република да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 229 от 17.9.2005 г.

Решение на Съда (втори състав) от 13 септември 2007 г.
(преюдициално запитване от Juzgado de lo Social de San Sebastián — Испания) — Yolanda Del Cerro Alonso/Osakidetza (Servicio Vasco de Salud)

(Дело С-307/05) ⁽¹⁾

(Директива 1999/70/ЕО — Клауза 4 от Рапковото споразумение относно срочната работа — Принцип на недискриминация — Понятие „условия за наемане на работа“ — Допълнителни възнаграждения за прослужено време — Включване — Обективни причини, обосноваващи разлика в третирането — Липса)

(2007/С 269/14)

Език на производството: испански

Препращаща юрисдикция

Juzgado de lo Social de San Sebastián

Страни в главното производство

Ищец: Yolanda Del Cerro Alonso

Ответник: Osakidetza (Servicio Vasco de Salud)

Предмет

Преюдициално запитване — Juzgado de lo Social de San Sebastián — Тълкуване на Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129) — Условия на труд, които включват или не включват икономическите условия — Неизплащане поради споразумения между синдикалните представители на персонала и администрацията — Достатъчни обективни причини

Диспозитив

1. Понятието „условия за наемане на работа“, предвидено в клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г. и приложено към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP), трябва да се тълкува в смисъл, че може да служи за основание за предявяването на претенция като посочената в главното производство, свързана с отпускането на работник на срочен трудов договор на допълнителното възнаграждение за прослужено време, на което съгласно националната правна уредба имат право само работниците на постоянен трудов договор.
2. Клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска въвеждането на разлика в третирането между работниците на срочен трудов договор и работниците на постоянен трудов договор, която се обосновава единствено с обстоятелството, че е предвидена в законова или подзаконова разпоредба на държава-членка или в колективен трудов договор, сключен между синдикалните представители на персонала и съответния работодател.

(¹) ОВ С 257, 15.10.2005 г.

Решение на Съда (голям състав) от 11 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия

(Дело С-318/05) (¹)

(Неизпълнение на задължения на държава-членка — Членове 18 ЕО, 39 ЕО, 43 ЕО и 49 ЕО — Законодателство в областта на облагането на доходите — Такси за обучение — Право на приспадане само на таксите за обучение, платени в национални частни учебни заведения)

(2007/С 269/15)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности [представители: K. Gross и R. Lyal]

Ответник: Федерална република Германия [представители: M. Lumma и U. Forstthoff]

Предмет

Неизпълнение на задължения на държава-членка — Нарушение на членове 18 ЕО, 39 ЕО, 43 ЕО и 49 ЕО — Национално законодателство в областта на облагането на доходите, което изключва изцяло възможността за намаляване на данъка с таксите, които се заплащат за обучението на деца в чужбина

Диспозитив

- 1) Като изключва всички такси за обучение, свързани с посещаване на училище, което се намира в друга държава-членка, от данъчно приспадане за специални разходи, посочени в член 10, параграф 1, точка 9 от Закона за данъка върху дохода (Einkommensteuergesetz) в редакцията му, публикувана на 19 октомври 2002 г., Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си, произтичащи по силата на членове 18 ЕО, 39 ЕО, 43 ЕО и 49 ЕО.
- 2) Отхвърля иска в останалата му част.
- 3) Осъжда Федерална република Германия за заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 257, 15.10.2005 г.

Решение на Съда (втори състав) от 20 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело С-388/05) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Опазване на естествените местообитания — Дивата флора и фауна — Специална защитена зона „Valloni e steppe pedegarganiche“)

(2007/С 269/16)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: A. Aresu и D. Recchia)

Ответник: Италианска република (представители: I. Braguglia, G. Fiengo, avovat)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на член 4, параграф 4 от Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици (ОВ L 103, стр. 1) и на член 6, параграфи 2, 3, 4 и 7 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7) — Задължение за вземане на подходящите мерки за предотвратяване в специалните защитени територии на влошаването на състоянието на естествените местообитания и на местообитанията на видовете — Промисленото развитие, което засяга националния парк „Gargano“

Диспозитив

- 1) Като не е взела подходящите мерки, за да предотврати в специалната защитена зона „Valloni e steppe pedegarganiche“ влошаването на състоянието на естествените местообитания и на местообитанията на видовете, както и обезкожаването на видовете, за които е определена тази зона, в периода преди 28 декември 1998 г. Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 4, параграф 4 от Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици, а в периода след тази дата — задълженията си по член 6, параграф 2 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна.
- 2) Осъжда Италианската република да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 22 от 28.1.2006 г.

Решение на Съда (голям състав) от 11 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça — Португалия) — Merck Genéricos-Produtos Farmacêuticos Lda/Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme, Lda

(Дело С-431/05) (¹)

(Споразумение за създаване на Световната търговска организация — Член 33 от Споразумението ТРИПС — Патенти — Минимален срок на предоставяната закрила — Законодателство на държава-членка, предвиждащо по-кратък срок — Член 234 ЕО — Компетентност на Съда — Непосредствено действие)

(2007/С 269/17)

Език на производството: португалски

Препращаща юрисдикция

Supremo Tribunal de Justiça

Страни в главното производство

Ищец: Merck Genéricos-Produtos Farmacêuticos Lda

Ответник: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme, Lda

Предмет

Преюдициално запитване — Supremo Tribunal de Justiça — Тълкуване на член 33 от Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост („Споразумение ТРИПС“), съставляващо приложение 1В към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (ОВ L 336, стр. 214) — Компетентност за тълкуване — Непосредствено действие

Диспозитив

В настоящото състояние на общностната уредба в областта на патентите, общностното право не се противопоставя на това член 33 от Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост, съставляващо приложение 1В към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), подписано в Маракеш на 15 април 1994 г. и одобрено с Решение № 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 г. относно сключването от илето на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986-1994 г.), да бъде прилаган непосредствено от национална юрисдикция при условията, предвидени от националното право.

(¹) ОВ С 36, 11.2.2006 г.

Решение на Съда (трети състав) от 13 септември 2007 г. — Land Oberösterreich, Австрийска република/Комисия на Европейските общности

(Съединени дела С-439/05 и С-454/05) (¹)

(Обжалване — Директива 2001/18/ЕО — Решение 2003/653/ЕО — Съзнателно освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда — Член 95, параграф 5 ЕО — Национални разпоредби, които дерогират мярката за хармонизиране на основание на нови научни доказателства, както и поради специфичен проблем на държава-членка — Принцип на състезателност)

(2007/С 269/18)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Land Oberösterreich (представители: G. Hörmanseder и F. Mittendorfer, Rechtsanwalt), Република Австрия (представители: H. Dossi и A. Hable)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности (представители: U. Wölker и M. Patakia)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на Първоинстанционния съд (четвърти състав) от 5 октомври 2005 г. по дело Land Oberösterreich и Австрия/Комисия (съединени дела T-366/03 и T-235/04), с което Първоинстанционният съд отхвърля иск за отмяна на Решение 2003/653/ЕО на Комисията от 2 септември 2003 г. относно национални разпоредби за забрана на използването на генетично модифицирани организми в провинция Горна Австрия на основание на разпоредбите на член 95, параграф 5 от Договора за ЕО — Национални разпоредби, които дерогират мярка за хармонизиране на основание на специфичен проблем на държава-членка

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) Осъжда Land Oberösterreich и Република Австрия да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 48, 25.2.2006 г.
ОВ С 60, 11.3.2006 г.

Решение на Съда (втори състав) от 13 септември 2007 г. — Common Market Fertilizers SA/Комисия на Европейските общности

(Дело C-443/05 P) (¹)

(Обжалване — Антидъртингови мита — Член 239 от Митническия кодекс — Опрощаване на вносни сборове — Член 907, първа алинея от Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Тълкуване — Законност — Решение на Комисията — Група от експерти, заседаваща в рамките на Комитета за Митническия кодекс — Функционално обособена единица — Член 2 и член 5, параграф 2 от Решение 1999/468/ЕО на Съвета — Член 4 от Процедурния правилник на Комитета за Митническия кодекс — Условия за прилагане на член 239 от Митническия кодекс — Отсъствие на груба небрежност)

(2007/C 269/19)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Common Market Fertilizers SA (представители: A. Sutton, Barrister, N. Flandin, avocat)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности (представител: X. Lewis)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решение на Първоинстанционния съд от 27 септември 2005 г. по дело Common Market Fertilizers/Комисия (T-134/03 и T-135/03), с което Първоинстанционният съд е отхвърлил иска за отмяна на Решение C(2002) 5217 окончателен и Решение C(2002) 5218 окончателен на Комисията от 20 декември 2002 г., тъй като е установил, че в конкретния случай опрощаването на вносни сборове не е обосновано.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Common Market Fertilizers SA да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 36, 11.2.2006 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 13 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski, Jovica Vidovic/Princess Personal Service GmbH (PPS)

(Дело C-458/05) (¹)

(Социална политика — Директива 2001/23/ЕО — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Прехвърляне на предприятия — Понятие за прехвърляне — Предприятие за временна работа)

(2007/C 269/20)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищци: Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski, Jovica Vidovic

Ответник: Princess Personal Service GmbH (PPS)

Предмет

Преюдициално запитване — Oberster Gerichtshof — Тълкуване на чл. 1 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, стр. 16) — Приложно поле — Понятие за „част от стопанска дейност“ — Прехвърляне между две предприятия за временна работа на служителка на администрацията, на директор на дъщерно дружество, на отговорник за обслужването на клиентите, на управителя, както и на една трета от временните работници заедно с клиентите, ползващи тези работници

Диспозитив

Член 1, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности трябва да се тълкува в смисъл, че същият е приложил за случаите, когато част от административния персонал и част от временните работници и служители са прехвърлени към друго предприятие за временна работа, където извършват същата дейност в услуга на идентични клиенти и — обстоятелства, които препращащата юрисдикция трябва да провери — когато засегнатите от прехвърлянето средства сами по себе си са достатъчни да позволят извършването на характеризиращите разглежданата стопанска дейност престации, без да се прибавя до други важни производствени средства, нито до други части на предприятието.

(¹) ОВ С 178, 29.7.2006 г.

Решение на Съда (разширен състав) от 11 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Nancy — Франция) — Céline SARL/Céline SA

(Дело C-17/06) (¹)

(Марки — Член 5, параграф 1, буква а) и член 6, параграф 1, буква а) от Първа директива 89/104/ЕИО — Право на притежателя на регистрирана марка да забрани използването от трето лице на идентичен на марката знак — Използване на знак като наименование на дружество, търговско име или наименование на търговски обект — Право на третото лице да използва собственото си име)

(2007/С 269/21)

Език на производството: френски

Препращаща юрисдикция

Cour d'appel de Nancy

Страни в главното производство

Ищец: Céline SARL

Ответник: Céline SA

Предмет

Преюдициално запитване — Cour d'appel de Nancy — Тълкуване на член 5, параграф 1 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОВ L 40, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92) — Използване на знак като наименование на дружество или като наименование на търговски обект, който е идентичен с регистрирана словна марка, при търговия с идентични стоки

Диспозитив

Използването от трето лице без да е получило разрешение за това на идентично с по-ранна марка наименование на дружество, търговско име или наименование на търговски обект при търговия със стоки, идентични с тези, за които е регистрирана марката, представлява използване, което притежателят на марката може да забрани в съответствие с член 5, параграф 1, буква а) от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките, ако използването е за стоки и засяга или може да засегне функциите на марката.

В такъв случай член 6, параграф 1, буква а) от Директива 89/104/ЕИО може да не допусне такава забрана само ако третото лице използва дружественото си наименование или търговското си име в съответствие с честната производствена или търговска практика.

(¹) ОВ С 74, 25.3.2006 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 20 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело C-74/06) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Член 90 ЕО — Такса за регистрация на внесени превозни средства втора употреба — Определяне на облагаемата стойност — Обезценяване на превозни средства, основано единствено на възрастта — Публичност на критериите за изчисляване — Възможност за оспорване на предварително определения метод на изчисляване)

(2007/С 269/22)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности [представител: D. Triantafyllou]

Ответник: Република Гърция [представители: P. Mylonopoulos и K. Boskovits]

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на член 90 ЕО — Дискриминационно определяне на такса за внесени превозни средства втора употреба

Диспозитив

- 1) Като прилага при определяне на облагаемата основа на внесените от друга държава-членка на гръцка територия превозни средства втора употреба с цел установяване на таксата за регистрация единствено критерия за обезценяването, основан на възрастта на тези превозни средства, и като приема намаление на стойността в размер на 7 % за превозните средства, чиято възраст е между шест и дванадесет месеца, или в размер на 14 % за превозните средства, чиято възраст е една година — което не е гаранция, че дължимата такса няма да надвиши, дори само в някои случаи, сумата на остатъка от таксата, включена в стойността на вече регистрирани на национална територия подобни превозни средства втора употреба — Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 90 ЕО.
- 2) В останалата му част искът се отхвърля.
- 3) Република Гърция и Комисията на Европейските общности понасят направените от тях съдебни разходи.

(¹) ОВ С 108, 6.5.2006 г.

Решение на Съда (първи състав) от 20 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Staat der Nederlanden/Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV, Wala Nederland NV

(Дело C-84/06) (¹)

(Кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба — Членове 28 и 30 ЕО — Разрешение за търговия и регистрация — Антропософски лекарствени продукти)

(2007/С 269/23)

Език на производството: нидерландски

Преподаваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Ищец: Staat der Nederlanden

Ответници: Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV, Wala Nederland NV

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden — Тълкуване на Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67) — Разрешение за търговия с антропософски лекарствени продукти, които не са хомеопатични лекарствени продукти по смисъла на дял III, глава 2 от Директивата — Национално законодателство, което прилага към антропософските лекарствени продукти условията, предвидени в дял III, глава 1 от Директивата — Членове 28 и 30 ЕО

Диспозитив

Антропософските лекарствени продукти могат да бъдат търгувани само при условие че са получили разрешение според някоя от процедурите, посочени в член 6 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба.

(¹) ОВ С 108, 6.5.2006 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 20 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Tampereen käräjäoikeus — Финландия) — Sari Kiiski/Tampereen kaupunki

(Дело C-116/06) (¹)

(Равно третиране на мъжете и жените — Закрила на бременни работнички — Член 2 от Директива 76/207/ЕИО — Право на отпуск по майчинство — Член 8 и член 11 от Директива 92/85/ЕИО — Влияние върху правото да се промени продължителността на „отпуск за отглеждане на дете“)

(2007/С 269/24)

Език на производството: фински

Преподаваща юрисдикция

Tampereen käräjäoikeus

Страни в главното производство

Ищец: Sari Kiiski

Ответник: Tampereen kaupunki

Предмет

Преюдициално запитване — Тълкуване на член 2 от Директива 76/207/ЕИО на Съвета от 9 февруари 1976 година относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионалната квалификация и развитие и на условията на труд (ОВ L 39, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 164), изменена с Директива 2002/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 година (ОВ L 269, стр. 15), и на член 8 и на член 11 от Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки (ОВ L 348, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр. 3) — Отказ на работодателя да намали продължителността на родителски отпуск за отглеждане на дете — Молба, подадена преди началото на отпуска на основание на нова бременност на заинтересованото лице — Национална правна уредба, която предвижда като условие за промяната на продължителността на отпуска, неподвижими и основателни причини, практика възприета на основание на колективен трудов договор, който изключва бременността от тези причини

Диспозитив

Член 2 от Директива 76/207/ЕИО на Съвета от 9 февруари 1976 година относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионалната квалификация и развитие, и на условията на труд, изменена с Директива 2002/73/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 23 септември 2002 година, който забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основаваща се на пола, що се отнася до условията на труд, както и член 8 и член 11 от Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки (Десета специална директива по силата на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО), които уреждат отпуска по майчинство, не допускат национални разпоредби относно отпуска за отглеждане на дете, които, доколкото не вземат предвид промените, които предизвиква бременността за съответната работничка в периода от най-малко четиринадесет седмици, който предхожда и следва раждането, не позволяват на заинтересованото лице по негово искане да получи промяна на периода на отпуска за отглеждане на дете, в ползата в който то предава правото си на отпуск по майчинство, и по този начин го лишават от правата, присъщи на отпуска по майчинство.

(¹) ОВ С 121, 20.5.2006 г.

Решение на Съда (втори състав) от 20 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания(Дело C-177/06) (¹)

(Държавни помощи — Схема за помощи — Несъвместимост с общия пазар — Решение на Комисията — Изпълнение — Премахване на схемата за помощи — Преустановяване на неизплатени помощи — Възстановяване на предоставени помощи — Неизпълнение на задължения от държава-членка — Средства за защита — Незаконсьобразност на решението — Пълна невъзможност за изпълнение)

(2007/C 269/25)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности [представители: F. Castillo de la Torre и C. Urraca Caviedes]

Ответник: Кралство Испания [представител: N. Díaz Abad]

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Неприемане, в определения срок, на мерките, необходими да се гарантира прилагането на членове 2 и 3 от решения на Комисията от 20 декември 2001 г. относно схема за държавна помощ, въведена в действие от Испания през 1993 г. за някои новосъздадени предприятия в провинция Guirúzcoa (Испания) (C(2002)4448) (ОВ L 77, стр. 1), в провинция Álava (Испания) (C(2001)4475) (ОВ L 17, стр. 20) и в провинция Vizcaya (Испания) (C(2001)4478) (ОВ L 40, стр. 11)

Диспозитив

- 1) Като не е приело в определения срок всички необходими мерки, за да се съобрази с разпоредбите на членове 2 и 3 от всяко от решенията:
 - 2003/28/ЕО на Комисията от 20 декември 2001 г. относно схема за държавна помощ, въведена в действие от Испания през 1993 г. за някои новосъздадени предприятия в провинция Álava (Испания),
 - 2003/86/ЕО на Комисията от 20 декември 2001 г. относно схема за държавна помощ, въведена в действие от Испания през 1993 г. за някои новосъздадени предприятия в провинция Vizcaya (Испания),
 - 2003/192/ЕО на Комисията от 20 декември 2001 г. относно схема за държавна помощ, въведена в действие от Испания през 1993 г. за някои новосъздадени предприятия в провинция Guirúzcoa (Испания),

Кралство Испания не е изпълнило задълженията си, които произтичат от тези разпоредби.

- 2) Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 143, 17.6.2006 г.

Решение на Съда (трети състав) от 20 септември 2007 г. — Société des Produits Nestlé SA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), Quick restaurants SA

(Дело C-193/06 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Фигуративна марка, съдържаща словесния елемент „QUICKY“ — Възражение на притежателя на по-ранни национални словни марки QUICKIES — Вероятност от обръкване — Цялостна преценка)

(2007/С 269/26)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Société des Produits Nestlé SA (представител: D. Masson, avocat)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: A. Folliard-Monguiral), Quick restaurants SA (представители: E. De Gryse, F. de Visscher и D. Moreau, avocats)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решение на Първоинстанционния съд (първи състав) от 22 февруари 2006 г. по дело Nestlé/ОНМИ, с встъпила страна: Quick restaurants SA (дело T-74/04), с което Първоинстанционният съд отхвърля жалбата за отмяна на решението на втори апелативен състав на СХВП от 17 декември 2003 г. (по дело R 922/2001-2) относно процедура по възражение между Société des produits Nestlé SA и Quick restaurants SA

Диспозитив

- 1) Отменя Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 22 февруари 2006 г. по дело Nestlé/ОНМИ — Quick (QUICKY) (T-74/04), доколкото Първоинстанционният съд, в нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността, не преценява зрителната прилика между разглежданите знаци, като се основава на общото впечатление, създадено от тях.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Връща делото на Първоинстанционния съд на Европейските общности.
- 4) Не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 165, 15.7.2006 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 13 септември 2007 г. — Il Ponte Finanziaria SpA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) F.M.G. Textiles Srl, преди Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl

(Дело C-234/06 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Общността — Регистрация на марката BAINBRIDGE — Възражение на притежателя на по-ранни национални марки с общия елемент „Bridge“ — Отхвърляне на възражението — Семейство от марки — Доказателство за използване — Понятие за „защитни марки“)

(2007/С 269/27)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Il Ponte Finanziaria SpA (представители: P. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina и M. Boletto, адвокати)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представители: O. Montalto и M. Buffolo), F.M.G. Textiles Srl, преди Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (представител: D. Marchi, avvocato)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (четвърти състав) от 23 февруари 2006 година по дело Il Ponte Finanziaria SpA/СХВП (T-194/03), с което Първоинстанционният съд отхвърля жалбата за отмяна, предявена от притежателя на словните, фигуративни и триизмерните марки „Bridge“, „Old Bridge“, „The Bridge Basket“, „THE BRIDGE“, „The Bridge“, „FOOTBRIDGE“, „The Bridge Wayfarer“ и „OVER THE BRIDGE“, за стоки, класирани в клас 18 и в клас 25 срещу Решение R 1015/2001-4 на Четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП) от 17 март 2003 година, с което се отхвърля жалбата, подадена срещу решението на отдела по споровете, отхвърлящо възражението, предявено срещу заявлението за регистрация на фигуративната марка „Bainbridge“ за продукти от клас 18 и клас 25.

Диспозитив

- 1) Жалбата се отхвърля.
- 2) Il Ponte Finanziaria SpA се осъжда да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 178, 29.7.2006 г.

Решение на Съда (шести състав) от 20 септември 2007 г. (искане за преюдициално заключение от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Benetton Group SpA/ G-Star International BV

(Дело C-371/06) ⁽¹⁾

(Марки — Директива 89/104/ЕИО — Член 3, параграф 1, буква д), първо тире и параграф 3 — Знак — Форма, придаваща на стоките значителна стойност — Използване — Рекламни кампании — Притегателна сила на формата, придобита преди заявката за регистрация поради общоизвестността ѝ като отличителен знак)

(2007/С 269/28)

Език на производството: нидерландски

Преpraщаща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Ищец: Benetton Group SpA

Ответник: G-Star International BV

Предмет

Искане за преюдициално заключение — Hoge Raad der Nederlanden — Тълкуване на член 3, параграф 1, буква д), първо тире от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОВ L 40, стр. 1; Специално издание на български език за 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92) — Дънки, които имат за отличителен знак характеристиките на работна дреха или на дреха за мотоциклетизъм, и имат наколенки — Знак, съставен от форма, която придава значителна стойност на стоката

Диспозитив

Член 3, параграф 1, буква д), трето тире от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките трябва да се тълкува в смисъл, че формата, която придава значителна стойност на стока, не може да представлява марка в приложение на член 3, параграф 3 от тази директива, когато преди заявката за регистрация тя е придобила притегателна сила поради общоизвестността си като отличителен знак в резултат на рекламни кампании, представящи специфичните характеристики на стоката, предмет на спора.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 2.12.2006 г.

Решение на Съда (осми състав) от 13 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело C-381/06) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 2002/14/ЕО — Информирание и консултиране на работниците и служителите — Нетранспониране в предписания срок)

(2007/С 269/29)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: М. Patakia и J. Enegren)

Ответник: Република Гърция (представител: N. Dafniou)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Неприемане в предвидения срок на необходимите разпоредби за съобразяване с Директива 2002/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 година за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност — Съвместна декларация на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията относно представителството на работниците и служителите (ОВ L 80, стр. 29)

Диспозитив

- 1) Като не е приела в предписания срок необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби за съобразяване с Директива 2002/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 година за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност, Република Гърция не е изпълнила задълженията, произтичащи за нея по силата на тази директива.
- 2) Република Гърция се осъжда да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 261, 28.10.2006 г.

Решение на Съда (шести състав) от 13 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Codirex Expeditie BV/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-400/06) ⁽¹⁾

(Обща литническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Тарифно класиране — Подпозиция 0202 30 50 — Разфасовки на замразено и обезкостено месо от част от предната четвъртинка на животни от рода на едрия рогат добитък)

(2007/С 269/30)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Ищец: Codirex Expeditie BV

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden — Тълкуване на допълнителна забележка 1. А, з), подточка 11 от глава 2 на Регламент (ЕО) № 2204/1999 на Комисията от 12 октомври 1999 година, изменен с Приложение I към Регламент № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 278, стр. 1) — Замразено и обезкостено месо, произхождащи от част от предната четвъртинка

Диспозитив

1. Приложение I към Регламент № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата литническа тарифа, изменен с Регламент № 2204/1999 на Комисията от 12 октомври 1999 г., следва да се тълкува в смисъл, че парчетата замразено и обезкостено месо, произхождащи от предната четвъртинка на говедото, попадат в подпозиция 0202 30 50 от Комбинираната номенклатура.
2. Приложение I към Регламент № 2658/87, изменен с Регламент № 2204/1999, следва да се тълкува в смисъл, че за да бъдат класирани в подпозиция 0202 30 50, парчетата замразено и обезкостено месо от предната четвъртинка на говедото не трябва да отговарят на други условия, по-конкретно на това да произхождат от едно и също животно.

⁽¹⁾ ОВ С 310 от 16.12.2006 г.

Искане за преюдициално заключение, направено от Landesgerichts Klagenfurt (Австрия) на 9 юли 2007 г. — A-Punkt Schmuckhandels GmbH/Claudia Schmidt

(Дело C-315/07)

(2007/С 269/31)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Landesgerichts Klagenfurt

Страни в главното производство

Ищец: A-Punkt Schmuckhandels GmbH

Ответник: Claudia Schmidt

Преюдициални въпроси

- 1) Представява ли правна уредба на държава-членка, която забранява разпространението на сребърни украшения посредством посещения на частни лица с цел разпространение и набиране на поръчки за сребърни украшения на стойност най-много 40 EUR за всяко, ограничение на свободното движение на стоки по смисъла на членове 28 и 30 ЕО, когато достъпът до пазара на стоки на Общността е възможен само при допълнително обременяване на тези стоки с разходи за промяна на структурата на разпространение и промяна и разширяване на подбора от предлагани стоки?

При положителен отговор на първия въпрос:

- 2) Представява ли национална правна уредба, която в нарушение на членове 28 и 30 ЕО забранява разпространението на сребърни украшения посредством посещения на частни лица с цел разпространение и набиране на поръчки за сребърни украшения на стойност най-много 40 EUR за всяко, обоснована и пропорционална мярка, която се противопоставя на правото на лицата да разпространяват сребърни украшения на стойност най-много 40 EUR, в конкретния случай посредством посещения на частни лица с цел разпространение и набиране на поръчки за сребърни украшения?

Преюдициално запитване, направено от Verwaltungsgericht Giessen (Германия) на 9 юли 2007 г. — Markus Stoß/Wetteraukreis

(Дело C-316/07)

(2007/С 269/32)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Verwaltungsgericht Giessen

Страни в главното производство

Ищец: Markus Stoß

Ответник: Wetteraukreis

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли членове 43 и 49 ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат да съществува държавен монопол за някои хазартни игри, напр. спортни залагания, когато в съответната държава-членка липсва съгласувана и системна политика за ограничаване на хазартните игри, в частност поради факта, че организаторите, притежаващи концесия за тази държава, насърчават участието в други хазартни игри — като държавни лотарии и игри казино — и освен това, тъй като други игри със същата или по-висока степен на опасност от пристрастяване — като залагания за определени спортни събития (конни надбягвания) и игрални автомати — могат да се предлагат от частни доставчици на услуги?
- 2) Трябва ли членове 43 и 49 ЕО да се тълкуват в смисъл, че разрешенията за организиране на спортни залагания, които не са ограничени до територията на съответната държава и са предоставени от компетентни държавни органи на държавите-членки, дават право на притежателя на разрешението, както и на трети упълномощени от него лица, да правят и привездат в изпълнение предложенията за сключване на договор и на територията на други държави-членки, без да се изисква допълнително национално разрешение?

Преюдициално запитване, направено от Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Австрия) на 16 юли 2007 г. — Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH/Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

(Дело C-330/07)

(2007/С 269/33)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Страни в главното производство

Ищец: Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH

Ответник: Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

Преюдициални въпроси

Дали разпоредбите относно свободата на установяване (член 43 ЕО и сл.) и/или относно свободното предоставяне на услуги

(член 49 ЕО и сл.) допускат национално законодателство, в сила към 31 декември 2003 г., съгласно което за предоставянето на търговци на данъчно предимство (премия за увеличение на инвестициите) за придобиването на неизползвани материални активи освен това се изисква те да се използват само на място на стопанска дейност, намиращо се на територията на страната, докато такова данъчно предимство (премия за увеличение на инвестициите) не е предвидено за придобиването на неизползвани материални активи, които се използват в място на стопанска дейност извън страната, в рамките на Европейския съюз?

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichtshofs (Österreich) на 17 юли 2007 г. — Josef Holzinger/Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur

(Дело C-332/07)

(2007/С 269/34)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Josef Holzinger

Ответник: Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur

Преюдициални въпроси

- 1) Член 9, параграф 1 от приложение I към Споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария от друга страна, относно свободното движение на лица ⁽¹⁾, има ли непосредствено действие?
- 2) Следва ли посочената по-горе разпоредба да се тълкува в смисъл, че трудовият стаж, придобит в Швейцария преди влизането в сила на това споразумение (1 юни 2002 г.), трябва да се вземе предвид за професионалния напредък на сравнима длъжност, която лицето заема по-късно в държава-членка на Европейската общност, независимо от периода, в който стажът е придобит?

⁽¹⁾ ОВ L 114, стр. 6.

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Stuttgart (Германия) на 20 юли 2007 г. — Ibrahim Altun/Stadt Böblingen

(Дело C-337/07)

(2007/C 269/35)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Verwaltungsgericht Stuttgart

Страни в главното производство

Ищец: Ibrahim Altun

Ответник: Stadt Böblingen

Преюдициални въпроси

- 1) С оглед на придобиването на правата по член 7, първо изречение от Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране ЕИО/Турция, необходимо ли е по отношение на „кандидата за събиране на семейството“, при когото член на семейството пребивава правомерно в продължение на три години, предпоставките по член 7, първо изречение от Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране да са изпълнени през целия посочен период?
- 2) С оглед на придобиването от член на семейството на правата по член 7, първо изречение от Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране, достатъчно ли е през това време „кандидатът за събиране на семейството“ да е извършвал трудова дейност при различни работодатели в продължение на две години и шест месеца и след това да е бил безработен не по своя вина в продължение на шест месеца и това положение да продължава и впоследствие дълго време?
- 3) Може ли да се позове на член 7, първо изречение от Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране и лице, което е получило разрешение за пребиваване в качеството си на член на семейство на турски гражданин, чието право на пребиваване и съответно правото му на достъп до легалния пазар на труда в дадена държава-членка се основава само на предоставянето на политическо убежище поради преследване в Турция на основание политически убеждения?
- 4) В случай, че отговорът на третия въпрос е положителен: може ли член на семейството да се позовава на член 7, първо изречение от Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране, когато предоставянето на политическо убежище и като последица от това и правото на пребиваване, както и правото на достъп до легалния пазар на труда на „кандидата за събиране на семейството“ (в настоящия случай на бащата) се основава на неверни данни?
- 5) В случай, че отговорът на четвъртия въпрос е отрицателен: необходимо ли е в този случай, преди да бъдат отказани правата по член 7, първо изречение от Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране, да бъдат отнети правата на „кандидата за събиране на семейството“ (в настоящия случай на бащата) или той да бъде лишен от тях?

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 20 юли 2007 г. — Rechtsanwalt Christopher Seagon в качеството му на синдик на масата на несъстоятелност на Frick Teppichboden Supermärkte GmbH/Deko Marty Belgium N.V.

(Дело C-339/07)

(2007/C 269/36)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Rechtsanwalt Christopher Seagon в качеството му на синдик на масата на несъстоятелност на Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

Ответник: Deko Marty Belgium N.V

Преюдициални въпроси

1. Следва ли от тълкуването на член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 ⁽¹⁾ на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност и на член 1, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 44/2001 ⁽²⁾ на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, че съдилищата на държавите-членки, в които е открито производство по несъстоятелност върху имуществото на длъжника, имат международна компетентност по смисъла на Регламент (ЕО) № 1346/2000 да разглеждат иски за унищожаване на сделки и съответно възстановяване на платена сума от длъжника в полза на трето лице със седалище съгласно устройствения акт в друга държава-членка?
2. При отрицателен отговор на въпрос 1:

Попада ли искът за възстановяване на платена сума от длъжника в полза на трето лице в обхвата на член 1, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 44/2001?

⁽¹⁾ ОВ L 160, стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 12, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Sächsischen Landessozialgerichts (Германия) на 30 юли 2007 г. — Kattner Stahlbau GmbH/Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft

(Дело C-350/07)

(2007/C 269/37)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Sächsisches Landessozialgericht

Страни в главното производство

Ищец: Kattner Stahlbau GmbH

Ответник: Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft

Преюдициални въпроси

1. Може ли ответникът Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft да се приеме за предприятие по смисъла на членове 81 и 82 ЕО?
2. Дали задължението за ищеца да членува в професионалната асоциация-ответник нарушава общностните разпоредби?

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichts Stuttgart (Германия) на 2 август 2007 г. — Kulpa Automatenervice Asperg GmbH/Land Baden-Württemberg

(Дело C-358/07)

(2007/C 269/38)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Verwaltungsgericht Stuttgart

Страни в главното производство

Ищец: Kulpa Automatenervice Asperg GmbH

Ответник: Land Baden-Württemberg

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли членове 43 и 49 ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат държавен монопол върху определени хазартни игри, като например залагания върху резултати от спортни състезания и лотарии, когато в съответната държава-членка като цяло няма последователна и системна политика в областта на ограничаване на хазартните игри, тъй като националните оператори, на които е предоставена концесия, поощряват към участие в други хазартни игри — като държавни залагания върху резултатите от спортни състезания и лотарии — и ги рекламират, и освен това други игри със същата или дори по-висока степен на потенциална опасност от пристрастяване — като залагания върху резултатите от определени спортни събития (конни надбягвания), игрални автомати и казина — могат да се предлагат от частни доставчици на услуги?

ржават към участие в други хазартни игри — като държавни залагания върху резултатите от спортни състезания и лотарии — и ги рекламират, и освен това други игри със същата или дори по-висока степен на потенциална опасност от пристрастяване — като залагания върху резултатите от определени спортни събития (конни надбягвания), игрални автомати и казина — могат да се предлагат от частни доставчици на услуги?

- 2) Следва ли членове 43 и 49 ЕО да се тълкуват в смисъл, че издадените от компетентните национални органи на държавите-членки разрешения за организиране на залагания върху резултатите от спортни състезания, които не са ограничени върху съответната национална територия, дават право на притежателя на разрешението, както и на оправомощени от него трети лица, да правят и изпълняват съответни предложения за сключване на договори на територията на други държави-членки без допълнителни национални разрешения?

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichts Stuttgart (Германия) на 2 август 2007 г. — SOBO Sport & Entertainment GmbH/Land Baden-Württemberg

(Дело C-359/07)

(2007/C 269/39)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Verwaltungsgericht Stuttgart

Страни в главното производство

Ищец: SOBO Sport & Entertainment GmbH

Ответник: Land Baden-Württemberg

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли членове 43 и 49 ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат държавен монопол върху определени хазартни игри, като например залагания върху резултати от спортни състезания и лотарии, когато в съответната държава-членка като цяло няма последователна и системна политика в областта на ограничаване на хазартните игри, тъй като националните оператори, на които е предоставена концесия, поощряват към участие в други хазартни игри — като държавни залагания върху резултатите от спортни състезания и лотарии — и ги рекламират, и освен това други игри със същата или дори по-висока степен на потенциална опасност от пристрастяване — като залагания върху резултатите от определени спортни събития (конни надбягвания), игрални автомати и казина — могат да се предлагат от частни доставчици на услуги?

2) Следва ли членове 43 и 49 ЕО да се тълкуват в смисъл, че издадените от компетентните национални органи на държавите-членки разрешения за организиране на залагания върху резултатите от спортни състезания, които не са ограничени върху съответната национална територия, дават право на притежателя на разрешението, както и на оправомощени от него трети лица, да правят и изпълняват съответни предложения за сключване на договори на територията на други държави-членки без допълнителни национални разрешения?

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichts Stuttgart (Германия) на 2 август 2007 г. — Andreas Kunert/Land Baden-Württemberg

(Дело C-360/07)

(2007/С 269/40)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Verwaltungsgericht Stuttgart

Страни в главното производство

Ищец: Andreas Kunert

Ответник: Land Baden-Württemberg

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли членове 43 и 49 ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат държавен монопол върху определени хазартни игри, като например залагания върху резултати от спортни състезания и лотарии, когато в съответната държава-членка като цяло няма последователна и системна политика в областта на ограничаване на хазартните игри, тъй като националните оператори, на които е предоставена концесия, поощряват към участие в други хазартни игри — като държавни залагания върху резултатите от спортни състезания и лотарии — и ги рекламират, и освен това други игри със същата или дори по-висока степен на потенциална опасност от пристрастяване — като залагания върху резултатите от определени спортни събития (конни надбягвания), игрални автомати и казина — могат да се предлагат от частни доставчици на услуги?
- 2) Следва ли членове 43 и 49 ЕО да се тълкуват в смисъл, че издадените от компетентните национални органи на държавите-членки разрешения за организиране на залагания

върху резултатите от спортни състезания, които не са ограничени върху съответната национална територия, дават право на притежателя на разрешението, както и на оправомощени от него трети лица, да правят и изпълняват съответни предложения за сключване на договори на територията на други държави-членки без допълнителни национални разрешения?

Преюдициално запитване, направено от Conseil de prud'hommes de Beauvais (Франция) на 2 август 2007 г. — Olivier Polier/Najar EURL

(Дело C-361/07)

(2007/С 269/41)

Език на производството: френски

Препращаща юрисдикция

Conseil de prud'hommes de Beauvais

Страни в главното производство

Ищец: Olivier Polier

Ответник: Najar EURL

Преюдициални въпроси

Валидна ли е Наредба № 2005-983 от 2 август 2005 г. ⁽¹⁾, която допуска освобождаване от работа на служител през двугодишния период на консолидация, предвиден в Договора „Ново назначение“, без да се посочват законосъобразността на прекратяването и без предварителна информация, от гледна точка на:

- 1) европейското право, както е определено в Хартата на основните права, която предвижда право за работниците да не бъдат освобождавани от работа без валидно основание;
- 2) [Конвенция №] 158 на Международната организация на труда, относно освобождаването от работа, и
- 3) разпоредбите на Европейската социална харта?

⁽¹⁾ Наредба № 2005-983 от 2 август 2005 г., относно трудовия договор „Ново назначение“, JORF, № 179 от 3 август 2005 г., стр. 12689.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris (Франция) на 2 август 2007 г. — Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH/Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects

(Дело C-362/07)

(2007/C 269/42)

Език на производството: френски

Препращаща юрисдикция

Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris

Страни в главното производство

Ищец: Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH

Отговорник: Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects

Преюдициални въпроси

- 1) Дали копирната функция на многофункционално устройство като описаното в настоящото производство, предназначено да функционира чрез пряка връзка или в мрежа с един или повече компютри, но което може да работи самостоятелно само като фотокопир, представлява „самостоятелна функция, различна от обработката на информация“ по смисъла на забележка 5 Д от глава 84 от Комбинираната номенклатура?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, дали наличието на тази самостоятелна функция, когато изрично е упоменато, че тя не се приема за основна характеристика на продукта, означава, че той следва да бъде изключен от класификацията в глава 84, съгласно забележка 5 Д, въпреки наличието на функции на фотокопир и на скенер, свързани с обработката на информация?
- 3) Дали ако е налице такъв случай и когато става въпрос за уред, състоящ се от комбинацията на три различни модула (принтер, скенер и компютър), класификацията не трябва да бъде направена на основание на Общо правило 3, буква б)?
- 4) В по-общ смисъл — дали правилното тълкуване на Хармонизираната система и на Комбинираната номенклатура трябва да води до класиране на принтери като тези, описани в производството, в позиция 8471 60 или в 9009 12 00?
- 5) Дали Регламент (ЕО) № 400/2006 на Комисията от 8 март 2006 година ⁽¹⁾ е недействителен, по-специално — противоречащ на Хармонизираната система, Комбинираната номенклатура и на параграф 1 и параграф 3 б) от Общите правила за тълкуване на Хармонизираната система и на Комбинираната номенклатура, поради това, че се основава на понятието „функция, която придава основна характеристика на апарата“

и чийто ефект би бил класирането на принтери като гореописаните, в позиция 9009 12 00?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 400/2006 на Комисията от 8 март 2006 година относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 70, стр. 9).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris (Франция) на 2 август 2007 г. — Hewlett Packard International SARL/Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects

(Дело C-363/07)

(2007/C 269/43)

Език на производството: френски

Препращаща юрисдикция

Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris

Страни в главното производство

Ищец: Hewlett Packard International SARL

Отговорник: Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects

Преюдициални въпроси

- 1) Функцията за копиране на един многофункционален апарат, като този, описан в настоящото производство, замислен да функционира в пряка връзка или чрез мрежа с един или повече компютри, но който може да работи самостоятелно само за функцията копиране, представлява ли „самостоятелна функция, различна от обработка на информация“ по смисъла на Забележка 5 към Глава 84 на Комбинираната номенклатура?
- 2) В случай, че отговорът на първия въпрос е положителен, дали съществуването на тази самостоятелна функция, за която изрично е признато, че не придава на артикула основна характеристика, е от естество да изключи класирането по Глава 84, поради прилагане на Забележка 5 Д, въпреки съществуването на функцията за отпечатване и сканиране, свързани с обработката на информация?
- 3) В такъв случай, и относно уред, съставен от сплобяване на два материално отличаващи се модула (принтер и скенер), не трябва ли класирането да се извърши на базата на общото правило 3 б)?

- 4) По-общо, дали правилното тълкуване на Хармонизираната система и на Комбинираната номенклатура трябва да води до класиране на принтерите като тези, описани в производството, в позиция 8471 60 или 9009 12 00?
- 5) Дали Регламент (ЕО) № 400/2006 ⁽¹⁾ е невалиден, по-специално като противоречащ на Хармонизираната система, на Комбинираната номенклатура и на параграфи 1 и 3 б) от Общите правила за тълкуване на Хармонизираната система и на Комбинираната номенклатура, доколкото той е мотивиран чрез позоваване на понятието „функция, която придава на апарата основна характеристика“ и която би допринесла да се класира в позиция 9009 12 00 принтери като описаните?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 400/2006 на Комисията от 8 март 2006 г. относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 70, стр. 9).

Иск, предявен на 3 август 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело C-369/07)

(2007/C 269/44)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: E. Righini и I. Chatzigiannis)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е предприела мерките, които предполага изпълнението на Решението, постановено от Съда на 12 май 2005 година по дело C-415/03 относно неизпълнението на задълженията, които произтичат за нея на основание член 3 от решението от 2002 година във връзка с държавната помощ, предоставена от Гърция на дружеството Olympic Airways, Република Гърция не е изпълнила задълженията, произтичащи за нея на основание на това решение и на член 228, параграф 1 от Договора ЕО;
- да се разпореди на Република Гърция да заплати на Комисията предлаганата периодична имуществена санкция от 53 611 EUR на ден за забава на изпълнението на решението, постановено по дело C-415/03 във връзка с решението от 2002 година, считано от деня, в който бъде постановено

решението по настоящото дело, до деня, в който бъде изпълнено решението, постановено по дело C-415/03;

- да се разпореди на Република Гърция да заплати еднократно платима сума, чийто размер да се получи, като дневният размер бъде умножен по броя на дните, през които продължава неизпълнението на задължението, считано от деня, в който е постановено решението по дело C-415/03, до датата, на която бъде постановено решението по настоящото дело във връзка с решението от 2002 година;
- да се осъди Република Гърция да заплати разностите.

Правни основания и основни доводи

1. В Решението си от 12 май 2005 година по дело C-415/03 Съдът е преценил, че като не е предприела в предписания срок всички необходими мерки за възстановяване на помощите, за които е отсъдено, че са незаконни и несъвместими с общия пазар — с изключение на помощите, които се отнасят до вноските в националната социалноосигурителна институция — в съответствие с член от Решение 200/372/ЕО на Комисията от 11 декември 2002 година, относно помощта, предоставена от Гърция на Olympic Airways, Република Гърция не е изпълнила задълженията, които произтичат за нея по силата на посочения член 3.
2. Като е установила, че Република Гърция не е нотифицирала службите на Комисията за каквато и да било мярка с оглед изпълнението на Решението на Съда по дело C-415/03, въпреки уверенията в обратен смисъл от страна на гръцките власти и че тя все още не е пристъпила към възстановяването на помощите, които са били преценени за несъвместими с решението от 2002 година, Комисията е преценила за необходимо да сезира Съда на основание член 228 ЕО.
3. Съгласно с член 228 ЕО и с практиката на Съда в това отношение, когато Комисията сезира Съда, ако държава-членка не е предприела мерките с оглед изпълнението на решението на Съда в рамките на срока, определен от Комисията, последната посочва размера на еднократно платимата сума и/или на периодичната имуществена санкция, която държавата-членка трябва да заплати и която Комисията преценява за съразмерна с обстоятелствата. Окончателното решение относно налагането на санкциите, предвидени в член 228 ЕО, се взема от Съда в изпълнение на неговата пълна юрисдикция да правораздава в съответната област.
4. Както размерът на периодичната имуществена санкция, така и размерът на еднократно платимата сума, която Комисията предлага на Съда в рамките на своя иск, се определят на базата на метода за изчисляване, определен в Съобщението на Комисията от 13 декември 2005 година относно прилагането на член 228 ЕО.

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Reed der Nederlandan на 3 август 2007 г. — Staatssecretaris van Financiën/Hauschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV

(Дело C-375/07)

(2007/C 269/45)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Hoge Reed der Nederlandan.

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Financiën.

Ответник по жалбата: Hauschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV

Преюдициални въпроси

- 1) Попадат ли листовите, описани в приложението към Регламент (ЕО) № 1196/97 на Комисията от 27 юни 1997 година ⁽¹⁾, в позиция 1905 от Комбинираната номенклатура, когато те са приготвени от оризово брашно, сол и вода и след това са изсушени, но не са преминали топлинна обработка?
- 2) В зависимост от отговора на предишния въпрос, валиден ли е посоченият по-горе регламент?
- 3) Трябва ли член 871 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоребди за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета относно създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽²⁾, съответно изменен с Регламент (ЕО) № 1677/98 на Комисията от 29 юли 1998 година ⁽³⁾, да се тълкува в смисъл, че тогава, когато съгласно член 871, параграф 1 митническата служба е длъжна да препрати даден случай на Комисията, преди да може да реши в този случай да не извършва последващо счетоводно оформяне, то националният съд, сезиран с жалба на носителя на митническото задължение срещу решението на митническата служба за (фактическо) пристъпване към последващо счетоводно оформяне, няма право да отменя последващото счетоводно оформяне, отчитайки, че предвидените в член 220, параграф 2, буква б) условия за (задължително) последващо счетоводно оформяне са били изпълнени, когато това заключение не се поддържа от Комисията?
- 4) Ако отговорът на третия въпрос е, че фактът, че Комисията има право да вземе решение във връзка с допълнително събиране на мита, не включва ограничаване на правомощието на националните съдилища, които трябва да се произнесат по жалба във връзка с допълнително събиране на мита, то

съдържа ли общностното право друг механизъм, който гарантира единното му прилагане, в случай на разминаване между заключенията на Комисията и на националния съд относно критериите, които трябва да се прилагат в рамките на член 220 от Митническият кодекс ⁽⁴⁾, за да се реши дали грешка, допусната от митническата служба, може да бъде установена от носителя на митническото задължение?

⁽¹⁾ Регламент относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 170, стр. 13).

⁽²⁾ ОВ 1993 L 253, стр. 1.

⁽³⁾ ОВ 1998 L 212, стр. 18.

⁽⁴⁾ ОВ 1992 L 302, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden на 3 август 2007 г. — Staatssecretaris van Financiën/Kamino International Logistics BV

(Дело C-376/07)

(2007/C 269/46)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden.

Страни в главното производство

Ищец: Staatssecretaris van Financiën.

Ответник: Kamino International Logistics BV

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли забележка 5 от глава 84 на Комбинираната номенклатура (КН) в редакцията на приложение I към Регламент (ЕО) № 1789/2003 на Комисията от 11 септември 2003 година ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че цветен монитор, който може да онагледява сигнали от автоматична машина за обработка на информация, посочена в позиция 8471 от КН или от други източници на сигнал, се изключва от класиране в позиция 8471 от КН?
- 2) Ако въпросният цветен монитор, посочен в първия въпрос, не е изключен от класиране в позиция 8471 от КН, въз основа на какви критерии тогава трябва да се определи дали това е единица от типа, който изключително или основно се използва в автоматична система за обработка на информация?

3) Обхваща ли приложното поле на Регламент (ЕО) № 754/2004 на Комисията от 21 април 2004 година относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура ⁽²⁾ въпросния монитор и ако отговорът е положителен, като се имат предвид отговорите на първия и втория въпроси, валиден ли е този регламент?

⁽¹⁾ Регламент за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, ОВ L 281, стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 118, стр. 32.

Преюдициално запитване, отправено от Първоинстанционен съд (едноличен състав) в Ретимно (Гърция) на 8 август 2007 г. — Kyriaki Angelidaki и др./Nomarchiaki Aftodioikisi Rethimnis

(Дело C-378/07)

(2007/C 269/47)

Език на производството: гръцки

Преподаваща юрисдикция

Първоинстанционен съд (едноличен състав) в Ретимно

Страни в главното производство

Ищец: Kyriaki Angelidaki и др.

Ответник: Nomarchiaki Aftodioikisi Rethimnis

Преюдициални въпроси

- 1) Дали клауза 5 и клаузи 8.1 и 8.3 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между CES [Европейската конфедерация на профсъюзите], UNICE [Съюза на индустриалците в Европейската общност] и CEEP [Европейския център на предприятията с държавно участие], което представлява неразделна част от Директива 1999/70/ЕО на Съвета (ОВ L 175, 10 юли 1999 г., стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129), следва да се тълкуват в смисъл, че общностното право не позволява на държава-членка, като се позовава на изискването за прилагане на това Рамково споразумение, да приема разпоредби, когато:
 - а) в националната правна уредба отпреди влизането в сила на директивата вече съществуват еквивалентни правни мерки по смисъла на клауза 5.1 от рамковото споразумение, и б) когато с приетите за прилагане на Рамковото споразумение разпоредби в националната правна уредба се намалява общото ниво на закрила, предоставена на работниците на срочни трудови договори?
- 2) При положителен отговор на първия въпрос, дали намаляването на предвидената закрила за работниците на срочни трудови договори в случаи не на многократни и последователни срочни трудови договори, а на самостоятелен и

единствен договор, който обаче всъщност има за цел предоставянето от страна на работника на услуги за задоволяването не на временни, извънредни или спешни, а на „устойчиви и дълготрайни“ нужди, е свързано с прилагането на посоченото Рамково споразумение и на посочената директива и съответно дали такова намаляване на закрилата е забранено или позволено от гледна точка на общностното право?

- 3) При положителен отговор на първия въпрос, в случай че в националната правна уредба при влизането в сила на Директива 1999/70/ЕО вече съществуват еквивалентни правни мерки по смисъла на клауза 5.1 от Рамковото споразумение, като член 8, параграф 3 от Закон № 2112/1920, за който става въпрос в делото по главното производство, дали представлява непозволено намаляване на общото ниво на закрила на работниците на срочни трудови договори в националната правна уредба по смисъла на клаузи 8.1 и 8.3 от Рамковото споразумение приетането на нормативна разпоредба, обоснована с изискването за прилагане на Рамковото споразумение, като член 11 от Президентски указ № 164/2004, за който става въпрос в делото по главното производство:

а) когато в приложното поле на споменатата нормативна разпоредба, насочена към прилагането на Рамковото споразумение, са обхванати единствено случаите на многократни последователни срочни трудови договори или правоотношения, а не са включени случаите на работници, които са сключили самостоятелен и единствен срочен трудов договор (а не многократни и последователни договори) с оглед задоволяването от страна на работника на „устойчиви и дълготрайни“ нужди на работодателя, докато предшестващата еквивалентна правна мярка се отнася до всички случаи на срочни трудови договори, включително случаите, при които работникът е сключил само един срочен трудов договор, който обаче в действителност има за цел предоставянето от страна на работника на услуги, насочени към задоволяването не на временни, извънредни или спешни, а на „устойчиви и дълготрайни“ нужди;

б) когато въпросната национална правна мярка, насочена към прилагането на Рамковото споразумение, предвижда като правна последица във връзка със закрилата на работниците на срочни трудови договори и предотвратяването на злоупотреба по смисъла на Рамковото споразумение за срочната работа квалифицирането на срочните трудови договори като договори с неопределена продължителност с действие занапред (ex tunc), докато предшестващите еквивалентни правни мерки предвиждат квалифицирането на срочните трудови договори като договори с неопределена продължителност с действие от момента на първоначалното им сключване (ex tunc)?

- 4) При положителен отговор на първия въпрос, в случай че в националната правна уредба при влизането в сила на Директива 1999/70/ЕО вече съществуват еквивалентни правни мерки по смисъла на клауза 5.1 от Рамковото споразумение за срочната работа, което представлява неразделна част от тази директива, като член 8, параграф 3 от Закон № 2112/1920, за който става въпрос в делото по главното производство, дали представлява непозволено намаляване на общото ниво на закрила на работниците на срочни трудови договори в националната правна уредба по смисъла на

клаузи 8.1 и 8.3 от Рамковото споразумение направеният от гръцкия законодател при транспонирането на посочената директива в гръцката правна уредба избор, изразяващ се, от една страна, в това да бъдат изключени от обхвата на закрилата на споменатия по-горе Президентски указ № 164/2004 посочените случаи на злоупотреба, при които работникът е сключил самостоятелен и единствен срочен трудов договор, който обаче в действителност има за цел предоставянето на услуги от страна на работника, насочени към задоволяването не на временни, извънредни или спешни, а на „устойчиви и дълготрайни“ нужди, и, от друга страна, в това да не се приеме аналогична, специфична за конкретния случай и ефикасна разпоредба, която има за правна последица закрила на работниците по отношение на този специфичен случай на злоупотреба, в допълнение към общата закрила, която е стандартно предвидена от общото гръцко трудово право при всеки случай на полагане на труд въз основа на недействителен договор, независимо от съществуването на злоупотреба по смисъла на Рамковото споразумение, и която включва претенция от страна на работника за заплащане на възнаграждението и на обезщетението за уволнение, независимо дали той е работил по действителен или недействителен трудов договор, като се отчита фактът, че:

- а) задължението за заплащане на възнаграждението и на обезщетението за уволнение е предвидено от националното право във всеки случай на трудово правоотношение и не е специално насочено към предотвратяване на злоупотреба по смисъла на Рамковото споразумение и
 - б) прилагането на предшестващата еквивалентна правна мярка има за правна последица признаването на (самостоятелния и единствен) срочен трудов договор за договор с неопределена продължителност?
- 5) При положителен отговор на предишните въпроси, дали националният съд при тълкуване на своето национално право в съответствие с Директива 1999/70/ЕО следва да остави без приложение несъответстващите на тази директива разпоредби, съдържащи се в законовата уредба, приета с позоваване на изискването за прилагане на Рамковото споразумение, която обаче предвижда намаляване на общото ниво на закрила на работниците на срочни трудови договори във вътрешната правна уредба, като разпоредбите на Президентски указ № 164/2004, които мълчаливо и непряко, но ясно изключват съответна закрила в случаите на злоупотреба, при които работникът е сключил самостоятелен и единствен срочен трудов договор, който обаче в действителност има за цел предоставянето на услуги от страна на работника, насочени към задоволяването не на временни, извънредни или спешни, а на „устойчиви и дълготрайни“ нужди, и да приложи вместо тях разпоредбите, съдържащи се в еквивалентната национална уредба, предшестваща влизането в сила на директивата, като разпоредбите на член 8, параграф 3 от Закон № 2112/1920?
- б) В случай, че националният съд възприеме по принцип за приложима по дело, отнасящо се до срочната работа, разпоредба (в конкретния случай член 8, параграф 3 от Закон № 2112/1920), която представлява еквивалентна правна мярка по смисъла на клауза 5.1 от Рамковото споразумение за срочната работа, представляващо неразделна част от Директива 1999/70/ЕО, и — въз основа на тази разпоредба — констатацията, че дори ако само един трудов договор е

сключен като срочен трудов договор без обективна причина, свързана с естеството, с вида и с всички характеристики на предоставяната дейност, това води след себе си признаването, че този договор е трудов договор с неопределена продължителност:

- а) дали е съвместимо с общностното право тълкуване и прилагане на националното право от страна на националният съд, съгласно което във всеки случай представлява обективна причина за сключването на срочни трудови договори обстоятелството, че като правно основание за сключването им е използвана разпоредба относно работата по срочни трудови договори за задоволяването на обществени нужди със сезонен, периодичен, временен, извънреден или допълнителен характер (в конкретния случай разпоредбите на Закон № 3250/2004, FEK A' 124/7-7-2004), дори и в действителност задоволяваните нужди да са устойчиви и дълготрайни;
- б) дали е съвместимо с общностното право тълкуване и прилагане на националното право от страна на националният съд, съгласно което разпоредба, забраняваща преобразуването на срочни трудови договори в обществения сектор в трудови договори с неопределена продължителност, следва да се тълкува в смисъл, че в обществения сектор във всички случаи съществува абсолютна забрана за преобразуването на срочен трудов договор или правоотношение в договор или правоотношение с неопределена продължителност, даже в случай, че противозаконно е сключен като срочен договор, доколкото в действителност задоволяваните нужди са устойчиви и дълготрайни, и на националният съд не е оставена възможността в такива случаи да прогласи действителния характер на разглежданото трудово правоотношение и неговата правилна квалификация като договор с неопределена продължителност; или тази забрана следва да се ограничи единствено до срочните трудови договори, които действително са сключени за задоволяването на временни, неподвижни, спешни, извънредни или други подобни нужди, а не и в случай, при който всъщност са сключени за задоволяването на устойчиви и дълготрайни нужди?

Преюдициално запитване, отправено от Първоинстанционен съд (едноличен състав) в Ретимно (Гърция) на 8 август 2007 г. — Charikleia Giannoudi/Dimos Geropotamou

(Дело C-379/07)

(2007/C 269/48)

Език на производството: гръцки

Препращаща юрисдикция

Първоинстанционен съд (едноличен състав) в Ретимно

Страни в главното производство

Ищец: Charikleia Giannoudi

Ответник: Dimos Geropotamou

Преюдициални въпроси

- 1) Дали клауза 5 и клаузи 8.1 и 8.3 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между CES [Европейската конфедерация на профсъюзите], UNICE [Съюза на индустриалците в Европейската общност] и CEEP [Европейския център на предприятията с държавно участие], което представлява неразделна част от Директива 1999/70/ЕО на Съвета (ОВ L 175, 10 юли 1999 г., стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129), следва да се тълкуват в смисъл, че общностното право не позволява на държава-членка, като се позовава на изискването за прилагане на това Рамково споразумение, да приема разпоредби, когато:
 - а) в националната правна уредба отпреди влизането в сила на директивата вече съществуват еквивалентни правни мерки по смисъла на клауза 5.1 от рамковото споразумение, и
 - б) когато с приетите за прилагане на Рамковото споразумение разпоредби в националната правна уредба се намалява общото ниво на закрила, предоставена на работниците на срочни трудови договори?
- 2) При положителен отговор на първия въпрос, в случай че в националната правна уредба при влизането в сила на Директива 1999/70/ЕО вече съществуват еквивалентни правни мерки по смисъла на клауза 5.1 от Рамковото споразумение, като член 8, параграф 3 от Закон № 2112/1920, за който става въпрос в спора по главното производство, дали представлява непозволено намаляване на общото ниво на закрила на работниците на срочни трудови договори в националната правна уредба по смисъла на клаузи 8.1 и 8.3 от Рамковото споразумение приемането на нормативна разпоредба, обоснована с изискването за прилагане на Рамковото споразумение, като член 11 от Президентски указ № 164/2004, за който става въпрос в делото по главното производство:
 - а) когато тази нормативна разпоредба, насочена към прилагането на Рамковото споразумение, е приета след изтичането на срока за транспониране на Директива 1999/70/ЕО, но в нейния обсег на приложение във времето попадат само срочни трудови договори и правоотношения, действащи към момента на нейното влизане в сила или изтекли в рамките на определен период преди влизането ѝ в сила, но след изтичането на срока за транспониране на директивата, докато предшестващите еквивалентни правни мерки нямат ограничен във времето обсег на приложение и обхващат всички срочни трудови договори, които са били сключени, действали са или са изтекли към датата на влизане в сила на Директива 1999/70/ЕО и на изтичане на срока за нейното транспониране;
 - б) когато в приложното поле на тази нормативна разпоредба, насочена към прилагането на Рамковото споразумение, попадат само срочни трудови договори или правоотношения, които — за да се считат за последователни по смисъла на посочената разпоредба — трябва да отговарят едновременно на следните условия:
 - 1) между тях да има период, не по-дълъг от три месеца;
 - 2) те да имат обща продължителност от поне 24 месеца към момента на влизане в сила на тази разпоредба, независимо от броя на подновяванията на договорите, или въз основа на тези подновявания да е имало общ период на работа от поне 18 месеца в рамките на общ период от 24 месеца, считано от първоначалния договор, при условие че има поне три подновявания след първоначалния договор, докато предшестващите еквивалентни правни мерки не поставят такива изисквания, а обхващат всички срочни (последователни) трудови договори, независимо от минимален период на работа и минимален брой подновявания на договори;
 - в) когато разглежданата национална правна мярка, насочена към прилагането на Рамковото споразумение, предвижда като правна последица във връзка със закрилата на работниците на срочни трудови договори и предотвратяването на злоупотреба по смисъла на Рамковото споразумение за срочната работа квалифицирането на срочния трудов договор като договор с неопределена продължителност с действие занапред (*ex nunc*), докато предшестващите еквивалентни правни мерки предвиждат квалифицирането на срочните трудови договори като договори с неопределена продължителност от момента на първоначалното им сключване (*ex tunc*)?
- 3) При положителен отговор на първия въпрос, в случай че в националната правна уредба при влизането в сила на Директива 1999/70/ЕО вече съществуват еквивалентни правни мерки по смисъла на клауза 5.1 от Рамковото споразумение за срочната работа, което представлява неразделна част от тази директива, като член 8, параграф 3 от Закон № 2112/1920, за който става въпрос в разглежданото дело, дали представлява непозволено намаляване на общото ниво на закрила на работниците на срочни трудови договори в националната правна уредба по смисъла на клаузи 8.1 и 8.3 от Рамковото споразумение приемането на нормативна разпоредба, обоснована с изискването за прилагане на Рамковото споразумение, като член 7 от Президентски указ № 164/2004, представляващ предмет на разглеждане в делото по главното производство, когато този член предвижда като единствен способ за закрила на работниците на срочни трудови договори срещу злоупотреба задължението от страна на работодателя за заплащане на възнаграждението и на обезщетението за уволнение, в случай на противозаконно наемане на работници с последователни срочни трудови договори, като се отчита фактът, че:
 - а) задължението за заплащане на възнаграждението и на обезщетението за уволнение е предвидено от националното право във всеки случай на трудово правоотношение и не е специално насочено към предотвратяване на злоупотреба по смисъла на Рамковото споразумение и
 - б) прилагането на предшестващата еквивалентна правна мярка има за правна последица признаването на срочни трудови договори за договори с неопределена продължителност?

4) При положителен отговор на предишните въпроси, дали националният съд при тълкуване на своето национално право в съответствие с Директива 1999/70/ЕО следва да остави без приложение несъответстващите на тази директива разпоредби, съдържащи се в законовата уредба, приета с позоваване на изискването за прилагане на Рамковото споразумение, която обаче предвижда намаляване на общото ниво на закрила на работниците на срочни трудови договори във вътрешната правна уредба, като разпоредбите на член 7 и член 11 от Президентски указ № 164/2004, и да приложи вместо тях разпоредбите, съдържащи се в еквивалентната национална уредба, предшестваща влизането в сила на директивата, като разпоредбите на член 8, параграф 3 от Закон № 2112/1920?

5) В случай, че националният съд възприеме по принцип за приложима по дело, отнасящо се до срочната работа, разпоредба (в конкретния случай член 8, параграф 3 от Закон № 2112/1920), която представлява еквивалентна правна мярка по смисъла на клауза 5.1 от Рамковото споразумение за срочната работа, представляващо неразделна част от Директива 1999/70/ЕО, и — въз основа на тази разпоредба — констатацията, че ако последователни трудови договори са сключени като срочни договори без обективна причина, свързана с естеството, с вида и с всички характеристики на предоставяната дейност, това води след себе си признаването, че тези договори са трудови договори с неопределена продължителност:

а) дали е съвместимо с общностното право тълкуване и прилагане на националното право от страна на националния съд, съгласно което във всеки случай представлява обективна причина за сключването на срочни трудови договори обстоятелството, че като правно основание за сключването им е използвана разпоредба относно работата по срочни трудови договори за задоволяването на нужди със сезонен, периодичен, временен или извънреден характер, дори и в действителност задоволяваните нужди да са „устойчиви и дълготрайни“;

б) дали е съвместимо с общностното право тълкуване и прилагане на националното право от страна на националния съд, съгласно което разпоредба, забраняваща преобразуването на срочни трудови договори в общественния сектор в трудови договори с неопределена продължителност, следва да се тълкува в смисъл, че в общественния сектор във всички случаи съществува абсолютна забрана за преобразуването на срочен трудов договор или правоотношение в договор или правоотношение с неопределена продължителност, даже в случай, че противозаконно е сключен като срочен договор, доколкото в действителност задоволяваните нужди са „устойчиви и дълготрайни“, и на националния съд не е оставена възможността в такива случаи да прогласи действителния характер на разглежданото трудово правоотношение и неговата правилна квалификация като договор с неопределена продължителност; или тази забрана следва да се ограничи единствено до срочните трудови договори, които действително са сключени за задоволяването на временни, непредвидими, спешни, извънредни или други подобни нужди, а не и в случай, при който всъщност са сключени за задоволяването на „устойчиви и дълготрайни“ нужди?

Преюдициално запитване, отправено от Първоинстанционен съд (едноличен състав) в Ретимно (Гърция) на 8 август 2007 г. — Georgios Karabousanos и Sofoklis Michopoulos/Dimos Geropotamou

(Дело C-380/07)

(2007/C 269/49)

Език на производството: гръцки

Препращаща юрисдикция

Първоинстанционен съд (едноличен състав) в Ретимно

Страни в главното производство

Ищец: Georgios Karabousanos и Sofoklis Michopoulos

Ответник: Dimos Geropotamou

Преюдициални въпроси

1) Дали клауза 5 и клаузи 8.1 и 8.3 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между CES [Европейската конфедерация на профсъюзите], UNICE [Съюза на индустриалците в Европейската общност] и CEEP [Европейския център на предприятията с държавно участие], което представлява неразделна част от Директива 1999/70/ЕО на Съвета (ОВ L 175, 10 юли 1999 г., стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129), следва да се тълкуват в смисъл, че общностното право не позволява на държава-членка, като се позовава на изискването за прилагане на това Рамково споразумение, да приема разпоредби, когато: а) в националната правна уредба отпреди влизането в сила на директивата вече съществуват еквивалентни правни мерки по смисъла на клауза 5.1 от рамковото споразумение, и б) когато с приетите за прилагане на Рамковото споразумение разпоредби в националната правна уредба се намалява общото ниво на закрила, предоставена на работниците на срочни трудови договори?

2) При положителен отговор на първия въпрос, в случай че в националната правна уредба при влизането в сила на Директива 1999/70/ЕО вече съществуват еквивалентни правни мерки по смисъла на клауза 5.1 от Рамковото споразумение, като член 8, параграф 3 от Закон № 2112/1920, за който става въпрос в спора по главното производство, дали представлява непозволено намаляване на общото ниво на закрила на работниците на срочни трудови договори в националната правна уредба по смисъла на клаузи 8.1 и 8.3 от Рамковото споразумение приемането на нормативна разпоредба, обоснована с изискването за прилагане на Рамковото споразумение, като член 11 от Президентски указ № 164/2004, за който става въпрос в делото по главното производство:

а) когато тази нормативна разпоредба, насочена към прилагането на Рамковото споразумение, е приета след изтичането на срока за транспониране на Директива 1999/70/ЕО, но в нейния обхват на приложение във времето попадат само срочни трудови договори и правоотношения, действащи към момента на нейното влизане в сила или изтекли в рамките на определен период преди

влизането ѝ в сила, но след изтичането на срока за транспониране на директивата, докато предшестващите еквивалентни правни мерки нямат ограничен във времето обхват на приложение и обхващат всички срочни трудови договори, които са били сключени, действали са или са изтекли към датата на влизане в сила на Директива 1999/70/ЕО и на изтичане на срока за нейното транспониране;

б) когато в приложното поле на тази нормативна разпоредба, насочена към прилагането на Рамковото споразумение, попадат само срочни трудови договори или правоотношения, които — за да се считат за последователни по смисъла на посочената разпоредба — трябва да отговарят едновременно на следните условия:

1) между тях да има период, не по-дълъг от три месеца;

2) те да имат обща продължителност от поне 24 месеца към момента на влизане в сила на тази разпоредба, независимо от броя на подновяванията на договорите, или въз основа на тези подновявания да е имало общ период на работа от поне 18 месеца в рамките на общ период от 24 месеца, считано от първоначалния договор, при условие че има поне три подновявания след първоначалния договор, докато предшестващите еквивалентни правни мерки не поставят такива изисквания, а обхващат всички срочни (последователни) трудови договори, независимо от минимален период на работа и минимален брой подновявания на договори;

в) когато разглежданата национална правна мярка, насочена към прилагането на Рамковото споразумение, предвижда като правна последица във връзка със закрилата на работниците на срочни трудови договори и предотвратяването на злоупотреба по смисъла на Рамковото споразумение за срочната работа квалифицирането на срочния трудов договор като договор с неопределена продължителност с действие *занапред* (*ex tunc*), докато предшестващите еквивалентни правни мерки предвиждат квалифицирането на срочните трудови договори като договори с неопределена продължителност от момента на първоначалното им сключване (*ex tunc*)?

3) При положителен отговор на първия въпрос, в случай че в националната правна уредба при влизането в сила на Директива 1999/70/ЕО вече съществуват еквивалентни правни мерки по смисъла на клауза 5.1 от Рамковото споразумение за срочната работа, което представлява неразделна част от тази директива, като член 8, параграф 3 от Закон № 2112/1920, за който става въпрос в разглежданото дело, дали представлява неправомерно намаляване на общото ниво на закрила на работниците на срочни трудови договори в националната правна уредба по смисъла на клаузи 8.1 и 8.3 от Рамковото споразумение приемането на нормативна разпоредба, обоснована с изискването за прилагане на Рамковото споразумение, като член 7 от Президентски указ № 164/2004, представляващ предмет на разглеждане в

делото по главното производство, когато този член предвижда като единствен способ за закрила на работниците на срочни трудови договори срещу злоупотреба задължението от страна на работодателя за заплащане на възнаграждението и на обезщетението за уволнение, в случай на противозаконно наемане на работници с последователни срочни трудови договори, като се отчита фактът, че:

а) задължението за заплащане на възнаграждението и на обезщетението за уволнение е предвидено от националното право във всеки случай на трудово правоотношение и не е специално насочено към предотвратяване на злоупотреба по смисъла на Рамковото споразумение и

б) прилагането на предшестващата еквивалентна правна мярка има за правна последица признаването на срочни трудови договори за договори с неопределена продължителност?

4) При положителен отговор на предишните въпроси, дали националният съд при тълкуване на своето национално право в съответствие с Директива 1999/70/ЕО следва да остави без приложение несъответстващите на тази директива разпоредби, съдържащи се в законовата уредба, приета с позоваване на изискването за прилагане на Рамковото споразумение, която обаче предвижда намаляване на общото ниво на закрила на работниците на срочни трудови договори във вътрешната правна уредба, като разпоредбите на член 7 и член 11 от Президентски указ № 164/2004, и да приложи вместо тях разпоредбите, съдържащи се в еквивалентната национална уредба, предшестваща влизането в сила на директивата, като разпоредбите на член 8, параграф 3 от Закон № 2112/1920?

5) В случай, че националният съд възприеме по принцип за приложима по дело, отнасящо се до срочната работа, разпоредба (в конкретния случай член 8, параграф 3 от Закон № 2112/1920), която представлява еквивалентна правна мярка по смисъла на клауза 5.1 от Рамковото споразумение за срочната работа, представляващо неразделна част от Директива 1999/70/ЕО, и — въз основа на тази разпоредба — констатацията, че ако последователни трудови договори са сключени като срочни договори без обективна причина, свързана с естеството, с вида и с всички характеристики на представяната дейност, това води след себе си признаването, че тези договори са трудови договори с неопределена продължителност:

а) дали е съвместимо с общностното право тълкуване и прилагане на националното право от страна на националният съд, съгласно което във всеки случай представлява обективна причина за сключването на срочни трудови договори обстоятелството, че като правно основание за сключването им е използвана разпоредба относно работата по срочни трудови договори за задоволяването на нужди със сезонен, периодичен, временен или извънреден характер, дори и в действителност задоволяваните нужди да са „устойчиви и дълготрайни“;

б) дали е съвместимо с общностното право тълкуване и прилагане на националното право от страна на националния съд, съгласно което разпоредба, забраняваща преобразуването на срочни трудови договори в обществения сектор в трудови договори с неопределена продължителност, следва да се тълкува в смисъл, че в обществения сектор във всички случаи съществува абсолютна забрана за преобразуването на срочен трудов договор или правоотношение в договор или правоотношение с неопределена продължителност, даже в случай, че противозаконно е сключен като срочен договор, доколкото в действителност задоволяваните нужди са „устойчиви и дълготрайни“, и на националния съд не е оставена възможността в такива случаи да прогласи действителния характер на разглежданото трудово правоотношение и неговата правилна квалификация като договор с неопределена продължителност; или тази забрана следва да се ограничи единствено до срочните трудови договори, които действително са сключени за задоволяването на временни, непредвидими, спешни, извънредни или други подобни нужди, а не и в случай, при който всъщност са сключени за задоволяването на „устойчиви и дълготрайни“ нужди?

Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'Etat (Франция) на 8 август 2007 г. — Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS/Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

(Дело C-381/07)

(2007/C 269/50)

Език на производството: френски

Преращаща юрисдикция

Conseil d'Etat

Страни в главното производство

Ищец: Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS [Национално сдружение за защита на водите и реките]

Ответник: Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables [Министерство на екологията и трайното развитие и благоустройство]

Преюдициален въпрос

Може ли член 6 от Директива 2006/11/СЕ на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2006 година относно замърсяване, причинено от определени опасни вещества, изпуснати във водната околна среда на Общността ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че позволява на държавите-членки, след като в приложение на този член са приели програми за намаляване на

замърсяването на водите, включващи стандарти за качество на околната среда, да въведат по отношение на някои инсталации, които се смятат за слабо замърсяващи, декларативен режим, съчетан с напомняне на тези норми и с право на административния орган да се противопостави на откриването на предприятието или да наложи специфични за съответната инсталация крайни стойности за изпускане?

⁽¹⁾ ОВ L 64, стр. 52.

Жалба, подадена на 13 август 2007 г. от Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH срещу решението, постановено на 24 май 2007 г. от Първоинстанционния съд (първи състав) по дело T-151/01, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH/Комисия на Европейските общности, подпомаган от Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme и Belland Vision GmbH

(Дело C-385/07 P)

(2007/C 269/51)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH (представители: W. Deselaers, E. Wagner, B. Meyring, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Комисия на Европейските общности, Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme и Belland Vision GmbH

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решението на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 24 май 2007 г. по дело T-151/01,
- да се отмени Решение 2001/463/ЕГ на Комисията от 20 април 2001 г. по производство съгласно член 82 ЕО (преписка COMP D3/34493 — DSD) ⁽¹⁾,
- при условията на евентуалност, да се върне делото на Първоинстанционния съд за решаване по същество в съответствие със съображенията на Съда на Европейските общности от правна страна,
- във всички случаи да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи по производствата пред Първоинстанционния съд и пред Съда на Европейските общности.

Правни основания и основни доводи

В жалбата си жалбоподателят се позовава на осем основания.

Като първо основание жалбоподателят изтъква, че поради противоречивите фактически констатации по отношение на поведението, което следва да обоснове наличието на злоупотреба, Първоинстанционният съд нарушава задължението си за мотивиране, а като последица от това и член 82 ЕО. От една страна Първоинстанционният обосновава наличието на злоупотреба с обстоятелството, че жалбоподателят изисква от предприятия, които не ползват неговата система или ползват само част от неговите опаковки, да заплащат в пълен размер възнаграждението по лицензионния договор. От друга страна, Първоинстанционният съд установява, че съгласно спорните разпоредби от договора за ползване на знака, жалбоподателят „евентуално“ изисква заплащането на цената на услугата по събиране и преработване за опаковки, които не са включени в неговата система.

Второто, петото и шестото основание на жалбата се отнасят до неправилна преценка относно обхвата на предлаганата от жалбоподателя лицензия, която е незадоволителна, съответно явно изопачава фактите и е в противоречие с материалите по преписката и с наличните доказателства. При правилна преценка Първоинстанционният съд би следвало да приеме, че жалбоподателят не предоставя отделна лицензия, така че оспорваното решение би следвало да се разглежда като констатация, че отказът на подобна лицензия представлява злоупотреба, съответно, че разпореждането за преустановяване на нарушението в член 3 от оспорваното решение се равнява на налагане на принудителна лицензия. Съдът обаче неправилно е пропуснал да спазва задължителните съгласно съдебната практика изисквания за мотивиране на принудителната лицензия и не е осъзнал, че правната уредба в областите на марките и на опаковките изключва принудителната лицензия. В това отношение жалбоподателят се позовава на нарушение на задължението за мотивиране на актовете, на принципа на пропорционалност, съответно на член 82 ЕО и на член 3 от Регламент № 17 на Съвета.

Като трето и четвърто основание жалбоподателят изтъква, че Първоинстанционният съд е нарушил задължението си за мотивиране на актовете и като последица от това и член 82 ЕО, посредством незадоволително мотивирания, изопачаващ германската правна уредба в областите на марките и на опаковките и неправилен извод, че „Der Grüne Punkt“ не може да се ползва от „претендираната изключителност“. С този извод той нарушава дори принципа на общностното право в областта на марките, според който регистрираната марка предоставя на притежателя си изключително право, по-специално по отношение на използването на марката за стоки и услуги, които са идентични или подобни на стоките и услугите, за които тя е регистрирана.

Със седмото и осмото основание жалбоподателят се позовава на две процесуални нарушения. От една страна Съдът е приел нови изводи, съответно е направил служебно изводи, без те да са имали за предмет съдържанието на оспорваните решения или да са били изтъкнати от страните в съдебното производство. От друга страна, Съдът е извършил процесуално нарушение, което засяга интересите на жалбоподателя, като е нарушил основния принцип в Европейския съюз за разглеждане на делото в разумен срок.

(¹) ОВ L 166, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Hamburg (Германия) на 20 август 2007 г. — Glencore Grain Rotterdam BV/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Дело C-391/07)

(2007/C 269/52)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищец: Glencore Grain Rotterdam BV

Ответник: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 13 от Регламент (ЕИО) № 1501/95 да се тълкува в смисъл, че при предоставяне на описаното във втората алинея на тази разпоредба доказателство не е необходимо нито доказателство за изпълнението на митническите формалности за освобождаване за консумация, нито представянето на документ за транспорт (член 18, параграф 3 от Регламент [ЕИО] № 3665/87, впоследствие член 16, параграф 3 от Регламент [ЕО] № 800/99)?

Преюдициално запитване, отправено от Korkein oikeus на 27 август 2007 г. — Mirja Juuri/Fazer Amica Oy

(Дело C-396/07)

(2007/C 269/53)

Език на производството: фински

Препращаща юрисдикция

Korkein oikeus.

Страни в главното производство

Ищец: Mirja Juuri

Ответник: Fazer Amica Oy

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 4, параграф 2 от Директива 2001/23/ЕО⁽¹⁾ на Съвета да се тълкува в смисъл, че когато самият работник е прекратил неговия трудов договор вследствие на значително влошаване на условията на труд поради преместване на предприятието, дадена държава-членка трябва да гарантира на работника, в своя правен ред, право на парично обезщетение от страна на работодателя по същия начин, както когато работодателят неправомерно прекратява трудовия договор, като се има предвид обстоятелството, че работодателят не е спазил по смисъла на член 3, параграф 3 от Директивата, колективния трудов договор, който обвързва прехвърлителя и гарантира на работника по-добри условия на труд до изтичане на срока на този договор, и че влошаването на условията на труд е последица от изтичане на срока?
- 2) Следва ли обхватът на отговорността на работодателя, предвидена в директивата, да се смята за сходен с описания в точка 1, т.е. че отговорността на работодателя трябва да бъде реализирана например чрез изплащане на заплати и други предимства през срока на предизвестие, който работодателят е длъжен да спазва?

⁽¹⁾ Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности, ОВ L 82, 22.5.2001 г., стр. 16.

Иск, предявен на 27 август 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело С-397/07)

(2007/С 269/54)

*Език на производството: испански***Страни**

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: E. Girpini Fournier и M. Afonso)

Отговорник: Кралство Испания

Искания на ищеца

- Да се установи, че като:
 - подчинява прилагането на задължително освобождаване от данък върху вноската на определени условия,
 - облага с косвен данък прехвърлянето в Испания на ефективния център на управление или на регистрирания

офис на дружества, които не се били облагани с данък, подобен на испанския в държавата по произхода,

- облага с косвен данък капитала, използван за извършването на търговски трансакции посредством филиали или постоянни формирания на дружества, установени в държава-членка, която не облага с данък, аналогичен на испанския,

Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по Директива 69/335/ЕО на Съвета⁽¹⁾ от 17 юли 1969 г.

- да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

- Директива 69/335 урежда поддържането на *statu quo* относно възможността на държавите-членки отново да въведат данък върху вноската или повторно да обложат със същия данък трансакции, които в действителност са освободени от данък. Поради тази причина Испания не може да отмени случаите на освобождаване от данък и да обложи всички трансакции, спрямо които особеният режим на R.D.L. 4/2004 [Кралски декрет-закон] е приложим, но които са изключени от приложното поле на предишния член 7, параграф 1, буква б) и б) bis. Испания е длъжна да прилага освобождаването от данък по член 45, параграф 1, буква б), алинея 10 от Кралския декрет-закон спрямо всички трансакции в рамките на особения режим на Кралския декрет-закон, в зависимост от това дали този особен режим фактически се прилага или не.

- Член 4 от Директива 69/335 установява изчерпателен списък от трансакции, облагаеми с данък върху вноската. По силата на член 4, параграф 1, буква ж) на облагане с данък върху вноската подлежи прехвърлянето от една държава-членка в друга държава-членка на ефективния център на управление на дружество, асоциация или юридическо лице, които се приемат в последната държава-членка като капиталово дружество за целите на облагането с данък върху вноската, но не се приемат за такова в другата държава-членка. Следователно Испания не може да обложи с данък върху вноската прехвърлянето на ефективния център на управление или на регистрирания офис на капиталово дружество, което не е обложено с подобен данък в държавата по произхода. Фактът на прехвърляне на седалището на капиталово дружество в друга държава-членка сам по себе си не води до облагане с данък върху вноската, при положение че, държавата-членка, в която дружеството е учредено, не събира този данък. Освен това от нищо не следва, че испанското законодателство се прилага единствено в случаи на избягване на данъчно облагане или на данъчна измама.

- Испания не може да обложи с данък върху вноската частта от капитала, използвана за извършването на търговски трансакции на испанска територия посредством филиали или постоянни формирания. Както се посочва ясно в член 2, параграф 1 от Директива 69/335 Испания не може да обложи с данък върху вноската дружества, чийто ефективен център на управление, е разположен в друга държава-членка, а не в Испания. Член 2, параграф 3 от Директива 69/335 запазва мерки, като тази, приложена от Испания, за особения

случай на дружество, чийто регистриран офис и ефективен център на управление са разположени в трета държава. Що се отнася до въпроса за избягване на данъчно облагане или на данъчна измама, Комисията подчертава, че испанските разпоредби се прилагат без ограничение или разлика, според това дали има или не избягване на данъчно облагане или данъчна измама. Следователно Испания не може валидно да се позовава на подобно обосноваване.

(¹) Директива 69/335/ЕИО на Съвета от 17 юли 1969 година относно косвените данъци върху набирането на капитал.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 29 август 2007 г. — SALF SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

(Дело C-400/07)

(2007/C 269/55)

Език на производството: италиански

Преращаща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Страни в главното производство

Ищец: SALF SpA.

Отговорник: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

Преюдициални въпроси

1) След разпоредбите на член 2 и член 3 (¹), с които се изменя отношението между органите на държавите-членки и производителите на лекарствени продукти — в смисъл, че цената на даден лекарствен продукт или нейното увеличаване се определя въз основата на предоставените от последните сведения, но в определени от компетентния орган граници, т.е. въз основата на диалог между самите производители и органите, които отговарят за контрола върху разходите за лекарствени продукти — член 4, параграф 1 урежда „*замразяването на цените на всички лекарствени продукти или само на някои категории от тях*“ като общо средство, което поне веднъж годишно се подлага на преглед, с цел да се установи дали макро-икономическите условия оправдават замразяването на цените да остане непроменено.

Разпоредбата предоставя на компетентните органи срок от 90 дни за преглед като предвижда, че при изтичането му те трябва да обявят какво увеличение или намаление на цените е направено, ако има такова.

Преращащият съд поставя въпроса дали в частта относно „*намаление на цените, [което] е направено, ако има такова*“ тази разпоредба следва да бъде тълкувана в смисъл, че наред с общото средство, състоящо се във възможността да се замразят цените на всички лекарствени продукти и на някои категории от тях, се предвижда и друго общо средство, състоящо се във възможността да се намалят цените на всички лекарствени продукти и на някои категории от тях, или изразът „*намаление [...], ако има такова*“ се отнася само до лекарствените продукти, чийто цени вече са били замразени,

- 2) Преращащият съд поставя въпроса дали член 4, параграф 1 — в частта, с която се задължават компетентните органи на държавите-членки в случай на замразяване на цените най-малко веднъж годишно да осъществяват преглед дали макро-икономическите условия оправдават замразяването на цените да остане непроменено — може да се тълкува в смисъл, че ако в отговор на първия поставен въпрос е допуснато намаление на цените, то е възможно тази мярка да се прилага няколко пъти в рамките на една година и да се повтаря в продължение на много години (от 2002 г. до 2010 г.),
- 3) Може ли по смисъла на посочения член 4 — тълкуван с оглед на съображенията, в които се посочва основната цел на мерките за контрол върху цените на лекарствени продукти, определена като „*издигане на равнището на общественото здраве чрез осигуряване наличието на достатъчни количества лекарствени продукти на приемливи цени и изискването да се избягват различията в мерките, които могат да възпрепятстват или нарушат търговията с лекарствени продукти в рамките на Общността*“ — да се счита за съвместимо с общностната уредба приемането на мерки, които се позовават само на „*приблизителната*“, а не на „*установената*“ икономическа стойност на разходите (това запитване се отнася до двата настоящи случая)?
- 4) Трябва ли изискванията, свързани с горните граници на разходите за лекарствени продукти, които всяка държава-членка е компетентна да определя, да се свързват изрично само с разходите за лекарствени продукти или може да се счита, че правомощията на държавите-членки включват и правото на преценка дали да се взимат предвид и сведенията относно други разходи по здравеопазване?
- 5) Трябва ли произтичащите от директивата принципи на прозрачност и участие на заинтересованите предприятия в мерките относно предвиденото замразяване или общо намаление на цените на лекарства да се тълкуват в смисъл, че е необходимо винаги и непременно да се предвиди възможност за изключения от наложената цена (член 4, параграф 2 от директивата) и конкретното участие на предприятието заявител, с последващата от това необходимост администрацията да мотивира евентуалния отказ?

(¹) Директива 89/105/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. относно прозрачността на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека и включването им в обхвата на националните системи за здравно осигуряване (ОВ L 40, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 84).

Иск, предявен на 29 август 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Нидерландия

(Дело С-401/07)

(2007/С 269/56)

Език на производството: нидерландски

Страни*Ищец:* Комисия на Европейските общности (представител: H. van Vliet)*Ответник:* Кралство Нидерландия**Искания на ищеца**

- да се установи, че като не е изпълнило в предвидения срок, по отношение на Fleuren Compost BV, Решение 2001/521/ЕО на Комисията от 13 декември 2000 г. относно схемата на помощ, приложена от Кралство Нидерландия за шест предприятия за преработка на тор ⁽¹⁾, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по член 249 ЕО, алинея четвърта, както и по членове 2 и 3 от това решение;
- да се осъди Кралство Нидерландия да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

С Решение 2001/521/ЕО Комисията е приела, че незаконно предоставената от Нидерландия на предприятието Fleuren Compost BV („Fleuren“) помощ в размер на 48 732 813 EUR, плюс лихвите, трябва да се възстанови. Към момента на подаване на исквата молба по настоящото дело тази сума все още не била върната. До момента Fleuren било представило само банкова гаранция за тази сума. Според ищеца било налице нарушение на член 14, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽²⁾, който предвижда незабавното и ефективно изпълнение на решенията на Комисията. Нещо повече, с решение от 14 януари 2004 г. Първоинстанционният съд отхвърлил иска на Fleuren срещу това решение (Дело T-109/01) и Fleuren не е обжалвало това решение.

Ищецът освен това изтъква, че с приложимото в случая нидерландско законодателство, както е тълкувано от нидерландския Raad van State, изпълнението ставало прекалено сложно и отнемало твърде много време. Съгласно това тълкуване, за възстановяването на главницата се предвиждало административно производство, а за лихвите — гражданско производство. В допълнение, според ищеца представянето на банкова гаранция не може да се приравнява на действителното връщане на размера на помощта. Банковата гаранция не отменяла финансовото предимство, което Fleuren е ползвало години наред, като последица от факта, че ответникът предоставил помощ на Fleuren без да е

получил съгласието на Комисията, в противоречие с член 88, параграф 3 ЕО.

⁽¹⁾ ОВ L 2001 г., L 189, стр. 13.

⁽²⁾ ОВ L 83, стр. 1.

Жалба, подадена на 3 септември 2007 г. от Кралство Нидерландия срещу решението, постановено на 27 юни 2007 г. от Първоинстанционния съд (четвърти състав) по дело T-182/06, Кралство Нидерландия/Комисия на Европейските общности

(Дело С-405/07 P)

(2007/С 269/57)

Език на производството: нидерландски

Страни*Жалбоподател:* Кралство Нидерландия (представители: D.J.M. de Grave и C.M. Wissels, gemachtigden)*Друга страна в производството:* Комисия на Европейските общности**Искания на жалбоподателя**

- да се отмени обжалваното решение,
- да се върне делото на Първоинстанционния съд, за да се произнесе той по същество по останалите основания на иска,
- да се осъди Комисията да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две основания:

Жалбоподателят посочва като първо основание, че Първоинстанционният съд е тълкувал неправилно задължението за полагане на дължима грижа, както и задължението за мотивиране на актовете по член 253 ЕО, като е постановил, че не е налице нарушение на посочените задължения от страна на Комисията, в случай че в нейното решение не са били взети предвид релевантни документи, предоставени от засегнатата държава-членка своевременно преди приемане на спорното решение ⁽¹⁾, без това обстоятелство да бъде по-обстойно мотивирано.

Като второ основание жалбоподателят посочва, че Първоинстанционният съд е приложил неправилни правни критерии при разглеждането на въпроса относно наличието на специфичен проблем по смисъла на член 95, параграф 5 ЕО като е приел, че:

- (i) наличието на специфичен проблем във връзка с качеството на въздуха трябва да се преценява само въз основа на критериите в Директива 1999/30/ЕО⁽²⁾, без при това да са от значение невъзможността на държава-членка да приема разпоредби, за да предотврати трансграничното замърсяване, и критерии като значителната гъстота на населението, оживеност на движението по пътищата в много области и местонахождението на жилищни райони по пропължението на пътни артерии, и че
- (ii) не може да става въпрос за специфичен проблем в посочения по-горе смисъл, след като много малък брой държави-членки също са засегнати от проблема за качеството на въздуха.

-
- (¹) Решение 2006/373/ЕО на Комисията от 3 май 2006 година относно проект на национални разпоредби, за който Кралство Нидерландия е отправило уведомление съгласно член 95, параграф 5 от Договора за ЕО и за определяне на пределни емисионни стойности за прахови частици от превозните средства с дизелов двигател (ОВ L 142, стр. 16).
 - (²) Директива 1999/30/ЕО на Съвета от 22 април 1999 г. относно пределно допустимите стойности за серен двуоксид, азотен двуоксид и азотни оксиди, прахови частици и олово в околния въздух (ОВ L 163, стр. 41).

Иск, предявен на 4 февруари 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело C-406/07)

(2007/C 269/58)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представител: D. Triantafyllou)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че Република Гърция не е изпълнила:

- а) задълженията, които произтичат за нея по силата на член 56 и член 43 ЕО и на член 40 и член 31 от Споразумението за ЕИП, с това, че тя прилага към дивидентите с

чуждестранен произход по-неблагоприятен данъчен режим от режима, прилаган към дивидентите с национален произход;

- б) задълженията, които произтичат за нея по силата на член 43 ЕО и на член 31 от Споразумението за ЕИП, като е запазила в сила разпоредбите на Кодекса за облагането на доходите (Закон 2238/94 в неговата редакция, изменена последно със Закон 3296/2004), по силата на който чуждестранните персонални дружества, се облагат в Гърция с по-голям данък от данъка, с който се облагат гръцките дружества;

— да се осъди Република Гърция да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Комисията счита, че държавите-членки не могат да прилагат към дивидентите с чуждестранен произход данък, по-висок от данъка, който се прилага към дивидентите с национален произход.

Освобождаването от данъци, предвидено в гръцкото данъчно законодателство, има за цел да предотврати двойното облагане на печалбата на дружеството, разпределена на съдружниците, но то е в полза единствено на дивидентите с национален произход.

В резултат на това гръцкото данъчно законодателство има за ефект да възпира данъчно задължените лица в Гърция да инвестират своите капитали в дружества, установени в друга държава-членка.

Разпоредбите на гръцкото законодателство имат и ограничителен ефект по отношение на дружествата, установени в други държави-членки, като се има пред вид, че това законодателство възпира тези дружества да набират капитали в Гърция.

Доколкото по отношение на капиталовите доходи, които не са с гръцки произход, се прилага по-неблагоприятен данъчен режим, отколкото към разпределените дивиденти от установени в Гърция дружества, акциите на дружествата, установени в други държави-членки, са по-малко привлекателни за инвеститорите, пребиваващи в Гърция, от акциите на дружества, чието седалище е в Гърция.

От предходното е видно, че законови разпоредби като разглежданите в конкретния случай, представляват ограничения на свободното движение на капитали, които по принцип са забранени от член 56 ЕО.

По отношение на лицата, които изцяло са данъчно задължени в Гърция, и които притежават чуждестранни акции, позволяващи им да упражняват реално влияние върху решенията на дружеството и да определят неговите дейности, е видно и ограничение на свободата на установяване, забранено от член 43 ЕО.

Преюдициално запитване, направено от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Република Полша) на 10 септември 2007 г. — Magoora Sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

(Дело C-414/07)

(2007/С 269/59)

Език на производството: полски

Препращаща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Страни в главното производство

Ищец: Magoora Sp. z o.o.

Ответник: Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 17, параграфи 2 и 6 от Шеста директива ⁽¹⁾ възможността за Република Полша изцяло да отмени, от 1 май 2004 г., действалите дотогава разпоредби относно ограничението за правото на приспадане на предварително начисления данък при закупуване на гориво за превозни средства, използвани за дейност, която подлежи на данъчно облагане, и на тяхно място също да въведе ограничение за правото на приспадане на предварително начисления данък при закупуване на гориво за дейност, облагана с ДДС, което ограничение обаче е определено от националното право чрез критерии, различни от съществуващите преди 1 май 2004 г., както и тя отново да измени посочените по-горе критерии, считано от 22 август 2005 г.?
- 2) При положителен отговор на първия въпрос: представлява ли нарушение на член 17, параграф 6 от Шеста директива обстоятелството, че Полша е изменила по такъв начин гореказаните критерии, за да ограничи на практика приложното поле на правото на приспадане на предварително начисления данък в сравнение с действашите към 30 април 2004 г. национални разпоредби, или с тези, които са в сила от изменението от 22 август 2005 г. насам? Ако с това Република Полша е нарушила член 17, параграф 6 от Шеста директива, трябва ли да се приеме, че данъчно задълженото лице е имало право да прави приспадане, но само в границите, в които измененията на националните разпоредби биха излезли извън приложното поле на приспадането на предварително начисления данък, определено от националните разпоредби в сила към 30 април 2004 г. и отменени на този ден?
- 3) Дали член 17, параграф 6 от Шеста директива допуска Република Полша, като се позовава на предвиденото в него правомощие на държавите-членки да ограничат приспадането на предварително начислен данък за дейности, които нямат строго стопански характер, например за луксозни стоки, за развлекателни или представителни цели, да ограничи възмож-

ността за приспадане на предварително начисления данък по отношение на режима в сила към 30 април 2004 г., така че да изключи правото на приспадане на предварително начисления данък при закупуване на гориво за пътнически автомобили или други автомобили, чиято максимално допустима маса не надвишава 3,5 тона, с изключение на превозните средства, посочени в член 86, параграф 4 от Закона 11 март 2004 г. за данъците върху стоки и услуги, в редакцията му, която е в сила от 22 август 2005 г.?

⁽¹⁾ Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Vestre Landsret (Дания) на 13 септември 2007 г. — Наказателно производство срещу Frede Damgaard

(Дело C-421/07)

(2007/С 269/60)

Език на производството: датски

Препращаща юрисдикция

Vestre Landsret

Страна в главното производство

Frede Damgaard

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 86 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба ⁽¹⁾, изменена впоследствие, да се тълкува в смисъл, че разпространяването на информация от трето лице относно лекарствен продукт, по-конкретно относно неговите терапевтични или превантивни свойства, следва да се счита за реклама, дори когато разглежданата трета страна действа по своя собствена инициатива и напълно независимо, de jure и de facto, от производителя и продавача?

⁽¹⁾ ОВ L 311, стр. 67.

Жалба, подадена на 14 септември 2007 г. от АЕПІ Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnematikis Idioktisias А.Е. срещу решението, постановено на 12 юли 2007 г. от Първоинстанционния съд (четвърти състав) по дело Т-229/05, АЕПІ Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnematikis Idioktisias А.Е./Комисия на Европейските общности

(Дело C-425/07 P)

(2007/С 269/61)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: АЕПІ Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnematikis Idioktisias А.Е. (представители: Th. Asprogerakas-Grivas, dikigoros)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се обяви настоящата жалба за допустима,
- да се отмени изцяло решение № 328208 на Първоинстанционния съд на Европейските общности (четвърти състав) от 12 юли 2007 г. по дело Т-229/05 АЕПІ А.Е./Комисия,
- Съдът на Европейските общности да разгледа при упражняване на пълен съдебен контрол или да върне за разглеждане на постановилия обжалваното решение съд, предявеният от нас иск на 14 юни 2005 г. (на основание на член 230 от Договора за ЕО) пред Първоинстанционния съд на Европейските общности срещу Решение SG-Greffe (2005) D/201832 на Комисията от 18 април 2005 г., с което се отхвърля жалбата, подадена на 22 март 2001 г., като се уважат формулираните в исковата молба искания,
- да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Според жалбоподателя, с обжалваното съдебно решение неправилно се тълкуват членове 81 и 82 от Договора за ЕО, поспециално като не се изследва дали със спорното решение Комисията не надхвърля пределите на правото на преценка, като не се взема предвид съдебната практика на Съда на Европейските общности в съответната област и като не се отчитат фактическите обстоятелства по делото, които свидетелстват за наличието на засягане на търговията между държавите-членки. На последно място жалбоподателят твърди, че като тълкува и прилага неправилно 81 и 82 от Договора за ЕО, Първоинстанционният съд приема, че разпоредбите на общностното право на конкуренция изискват задължителното наличие на действително засягане на търговията между държавите-членки, докато всъщност правил-

ното тълкуване и прилагане на горепосочените разпоредби би довело до извода, че е достатъчно наличието на възможност от засягане, за да се счете, че е налице нарушение.

Иск, предявен на 14 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Ирландия

(Дело C-427/07)

(2007/С 269/62)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: D. Recchia и D. Lawunmi)

Ответник: Ирландия

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е приела, в съответствие с член 2, параграф 1 и член 4, параграфи 2, 3 и 4 от Директива 85/337/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 97/11/ЕО на Съвета, всички мерки, за да гарантира, че преди даване на разрешението за проектите в областта на строителството на пътища, които могат да окажат значително въздействие върху околната среда и които са посочени в клас 10, буква д) от приложение II от Директива 85/377/ЕИО, се предвижда изискване за издаване на разрешение и оценка на техните въздействия, Ирландия не е изпълнила задълженията си по Директива 85/377/ЕИО на Съвета,
- да се установи, че като не е приела законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с член 3, параграфи 1, 3, 4, 5, 6 и 7 и с член 4, параграфи 1, 2, 3, 4, 5 и 6 от Директива 2003/35/ЕО ⁽²⁾ на Европейския парламент и Съвета от 26 май 2003 година за осигуряване участието на обществеността при изготвянето на определени планове и програми, отнасящи се до околната среда и за изменение по отношение на участието на обществеността и достъпа до правосъдие на Директиви 85/337/ЕИО и 96/61/ЕО на Съвета, или във всеки случай като не ги е съобщила на Комисията, Ирландия не е изпълнила задълженията си по член 6 от тази директива,
- да се осъди Ирландия да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Транспониране на Директива 85/337/ЕИО

Комисията счита, че Ирландия не е транспонирала напълно Директива 85/337/ЕИО, тъй като не приела мерки за постигане на резултатите по член 2, параграф 1 и член 4 във връзка с проекти за частни пътища. Комисията смята, че проектите за частни пътища (представени от частни възложители) попадат в приложното поле на Директива 85/337/ЕИО. В допълнение, не съществува основание да се предполага, че такива проекти няма да окажат съществено въздействие върху околната среда. Невключването на проектите за частни пътища, представени от частни възложители, представлява неизпълнение на задълженията на Ирландия по посочените по-горе членове от директивата.

Транспониране на Директива 2003/35/ЕО

Комисията твърди, че като не приела националните мерки, необходими за да се съобрази с член 3 и член 4 от Директива 2003/35/ЕО, и като не ги е съобщила на Комисията, Ирландия не е изпълнила задължението си по член 6 от директивата. По-специално, член 3, параграфи 1, 3, 4, 5 и 6 от Директивата предвижда конкретни изменения на определени членове от Директива 85/337/ЕИО. Ирландия не оспорва, че транспонирането изисква да се направят промени както в ирландското законодателство в областта на градоустройството, така и в законодателството, свързано с други разрешителни режими. В предвидения в допълнителното мотивирано становище срок Ирландия не е съобщила никакво изменение в законодателството си в областта на градоустройството и във всеки случай не е съобщила никакво изменение в законодателството, свързано с други разрешителни режими. Член 3, параграф 7 и член 4, параграф 4 от директивата изискват не само наличие на правни средства за защита във връзка с процедурите по вземане на решения, но и система за осъществяване на контрол, предвиждаща конкретни гаранции. Доколкото Ирландия твърди, че съществуващата система за съдебен контрол отговаря на изискванията по член 3, параграф 7 и по член 4, параграф 4, тя не е предоставила достатъчно информация, за да изпълни изискването по член 6, първи параграф, второ изречение от директивата.

(¹) ОВ L 175, стр. 40.

(²) ОВ L 156, стр. 17.

Жалба, подадена на 18 септември 2007 г. от Bouygues SA и Bouygues Télécom SA срещу решението на Първоинстанционния съд (четвърти състав), постановено на 4 юли 2007 г. по дело T-475/04, Bouygues и Bouygues Télécom/Комисия

(Дело C-431/07 P)

(2007/C 269/63)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Bouygues SA и Bouygues Télécom SA (представители: F. Sureau, D. Théophile, S. Perrotet, A. Bénabent, J. Vogel и L. Vogel, avocats)

Други страни в производството: Комисия на Европейските общности, Френска република, Société française du radiotéléphone — SFR, Orange France SA

Искания на жалбоподателя

- да отмени Решение, постановено на 4 юли 2007 г. от Първоинстанционния съд на Европейските общности по дело Bouygues и Bouygues Télécom/Комисия (T-475/04),
- при условията на евентуалност, да препрати делото на Първоинстанционния съд за ново разглеждане, при отчитане на правното гледище, изложено от Съда,
- да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на своята жалба дружествата-ищци изтъкват четири правни основания.

С първото си правно основание, последните посочват на първо място, че Първоинстанционният съд не е изпълнил задължението си за излагане на мотиви като е отсъдил, че отказът от право на вземане, разглеждан в настоящото производство, бил неизбежен поради „организацията на системата“. Тъй като последната представлявала всъщност изключение от принципа, че разграничаване между множество предприятия неминуемо представлява изборително предимство, Първоинстанционният съд трябвало експлицитно да изложи мотиви както относно съдържанието на устройството на системата, на която се позовава, така и относно причинно-следствената връзка между посочената организация на системата и констатирания отказ от държавни ресурси.

С второто си правно основание ищите твърдят на следващо място, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка в правото като е счел, че Комисията не била длъжна да открие формална процедура по преглед на единственото основание, че преглед по съществуването на делото установявал, според него, че доказването на предимство в полза на Orange и SFR не било предадено. Откриването на формална процедура по преглед на основание член 88, параграф 2 ЕО всъщност се обосновавало винаги когато Комисията не била в състояние да определи, с оглед на фактите, с които разполага по време на фазата на предварителния преглед, дали една мярка е съвместима или не с нормите на Договора.

С третото си правно основание ищите посочват три грешки, допуснати от Първоинстанционния съд, свързани с правната квалификация на фактите относно: първо — претендираното единство на процедурите за предоставяне на лицензи UMTS; второ — така нареченият несигурен характер на отказа на държавата от права на вземане и трето — редакцията на министерското писмо от 22 февруари 2001 г., която изтъквала гаранцията за справедливо, а не за равно, третиране на икономическите оператори.

С четвъртото си правно основание ищите твърдят на последно място, че Първоинстанционният съд е допуснал множество грешки в правото при прилагането на член 87, параграф 1 ЕО. Тези грешки се отнасяли респективно до прилагането на изключението, изведено от устройството на системата, до преценката относно (не)наличието на конкурентно предимство и до прилагането на принципа за забрана на дискриминацията.

Иск, предявен на 18 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република

(Дело С-433/07)

(2007/С 269/64)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: C. Zadra и M. Telles Romão)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби за транспониране на Директива 2005/30/ЕО на Комисията от 22 април

2005 година за изменение с цел адаптиране към техническия прогрес на Директиви 97/24/ЕО и 2002/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно типовото одобрение на дву- и триколесни моторни превозни средства ⁽¹⁾ и във всеки случай, като не е съобщила на Комисията за това, Португалската република не е изпълнила задълженията си по тази директива.

— да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 17 май 2006 г.

⁽¹⁾ ОВ L 106, стр. 17.

Иск, предявен на 18 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република

(Дело С-434/07)

(2007/С 269/65)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: C. Zadra и M. Telles Romão)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби за транспониране на Директива 2005/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. за изменение на Директива 76/115/ЕО на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно анкерните закрепвания на безопасителните колани на моторни превозни средства ⁽¹⁾ и във всеки случай, като не е уведомила Комисията за това, Португалската република не е изпълнила задълженията си по тази директива,

— да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 19 април 2006 г.

(¹) ОВ L 255, стр. 149.

Иск, предявен на 18 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република

(Дело C-435/07)

(2007/С 269/66)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: С. Zadra и М. Telles Romão)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

— Да се установи, че Португалската република не е изпълнила задълженията си, произтичащи от Директива 2005/39/ЕО (¹) на Европейския Парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година за изменение на Директива 74/408/ЕИО на Съвета по отношение на моторните превозни средства и техните седалки, анкери и облегалки за глава, като не е приела законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с посочената директива, и във всеки случай, като не ги е съобщила на Комисията.

— да се осъди Португалската република да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата във вътрешното право е изтекъл на 19 април 2006 г.

(¹) ОВ L 255, стр. 143.

Жалба, подадена на 14 септември 2007 г. от Комисия на Европейските общности срещу решението, постановено на 12 юли 2007 г. от Първоинстанционния съд (четвърти състав) по дело T-312/05, Комисия на Европейските общности/Efrosyni Alexiadou

(Дело C-436/07 P)

(2007/С 269/67)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Комисия на Европейските общности (представител: D. Triantafyllou)

Друга страна в производството: Efrosyni Alexiadou

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени Решението на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 12 юли 2007 година по дело T-312/05, Комисия/Е. Alexiadou, нотифицирано на Комисията на 18 юли 2007 година;

— да уважи исканията на Комисията, така както те са формулирани в нейната жалба;

— да осъди ответника по жалбата да заплати разноските по жалбата и разноските по първоинстанционното производство

Правни основания и основни доводи

Първоинстанционният съд е дал неправилно тълкуване на общите условия на договора (закон на страните) и по-конкретно на условието, свързано с финансовия одит, което се позовава на този одит по гъвкав начин, като на една обикновена възможност. Една друга клауза, която Първоинстанционният съд се изтъква служебно, дори не се позовава на този одит, макар и да става дума за лошо изпълнение на договора. По този начин съществуването на задължението за извършване на одит се оказва независимо от изтъкнатата договорна клауза.

При всички положения, невъзможно е било да се изисква финансов одит, щом като той е бил лишен от реален предмет, тъй като невъзможното не може да се вменява в задължение и тъй като договорните клаузи трябва да бъдат тълкувани по начин, по който да породят практическо действие.

Принципът на доброто бюджетно управление налага на Комисията да не извършва неоснователни проверки. Първоинстанционният съд е изключил от самото начало принципите на добросъвестност и на добрата търговска практика, от които той би могъл да се ръководи в своето тълкуване.

Като е постановил решението си в неприсъствено производство, Първоинстанционният съд не би могъл да упреква Комисията в това, че не е разяснила някои от своите доводи (по-конкретно довода, изложен в непосредствено предходния параграф), без да наруши принципа на правото на съдебна защита.

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Избор на председателя на Първоинстанционния съд на Европейските общности

(2007/С 269/68)

На събрание от 17 септември 2007 г., съдиите от Първоинстанционният съд, в съответствие с разпоредбите на член 7 от Процедурния правилник, избраха съдията г-н Marc Jaeger за председател на Първоинстанционния съд за срок от 17 септември 2007 г. до 31 август 2010 г.

Избор на председатели на състави

(2007/С 269/69)

На 20 септември 2007 г., в съответствие с член 15 от Процедурния правилник, Първоинстанционният съд избра г-жа Tiili, г-н Azizi, г-н Meij, г-н Vilaras, г-н Forwood, г-жа Martins Ribeiro, г-н Czúcz и г-жа Pelikánová за председатели на петчленните и на тричленните състави за срок от 20 септември 2007 г. до 31 август 2010 г.

Разпределение на съдиите в състави

(2007/С 269/70)

На 19 и на 25 септември 2007 г. Първоинстанционният съд взе решение за формиране на осем петчленни състава и на осем тричленни състава за срок от 25 септември 2007 г. до 31 август 2010 г., и за разпределението на съдиите в тях, както следва:

Първи разширен петчленен състав:

г-жа Tiili, председател на състав, г-н Dehousse, г-жа Wiszniewska-Białecka, г-жа Jürimäe и г-н Soldevila Fragoso, съдии.

Първи тричленен състав:

г-жа Tiili, председател на състав;

г-н Dehousse, съдия;

г-жа Wiszniewska-Białecka, съдия.

Втори разширен петчленен състав:

г-жа Pelikánová, председател на състав, М. Dehousse, г-жа Wiszniewska-Białecka, г-жа Jürimäe и г-н Soldevila Fragoso, съдии.

Втори тричленен състав:

г-жа Pelikánová, председател на състав;

г-жа Jürimäe, съдия;

г-н Soldevila Fragoso, съдия.

Трети разширен петчленен състав:

г-н Azizi, председател на състав, г-н Cooke, г-жа Cremona, г-жа Labucka и г-н Frimodt Nielsen, съдии.

Трети тричленен състав:

г-н Azizi, председател на състав;

г-жа Cremona, съдия;

г-н Frimodt Nielsen, съдия.

Четвърти разширен петчленен състав:

г-н Czúcz, председател на състав, г-н Cooke, г-жа Cremona, г-жа Labucka и г-н Frimodt Nielsen, съдии.

Четвърти тричленен състав:

г-н Czúcz, председател на състав;

г-н Cooke, съдия;

г-жа Labucka, съдия.

Пети разширен петчленен състав:

г-н Vilaras, председател на състав, г-н Vadapalas, г-н Prek, г-н Tchirev и г-н Ciucă, съдии.

Пети тричленен състав:

г-н Vilaras, председател на състав;

г-н Prek, съдия;

г-н Ciucă, съдия.

Шести разширен петчленен състав:

г-н Meij, председател на състав, г-н Vadapalas, г-н Prek, г-н Tchirev и г-н Ciucă, съдии.

Шести тричленен състав:

г-н Meij, председател на състав;

г-н Vadapalas, съдия;

г-н Tchirev, съдия.

Седми разширен петчленен състав:

г-н Forwood, председател на състав, г-н Šváby, г-н Papasavvas, г-н Moavero Milanesi, г-н Wahl, г-н Dittrich и г-н Truchot, съдии.

Седми тричленен състав:

г-н Forwood, председател на състав;

а) г-н Šváby и г-н Moavero Milanesi, съдии.

б) г-н Šváby и г-н Truchot, съдии.

в) г-н Moavero Milanesi и г-н Truchot, съдии.

Осми разширен петчленен състав:

г-жа Martins Ribeiro, председател на състав, г-н Šváby, г-н Papasavvas, г-н Moavero Milanesi, г-н Wahl, г-н Dittrich и г-н Truchot, съдии.

Осми тричленен състав:

г-жа Martins Ribeiro, председател на състав;

а) г-н Papasavvas и г-н Wahl, съдии.

б) г-н Papasavvas и г-н Dittrich, съдии.

в) г-н Wahl и г-н Dittrich, съдии.

В петчленните седми и осми разширени състави съдиите, които заседават заедно с председателя на състав, с оглед на формирането на петчленен състав, са тримата съдии от първоначално сезирания с делото състав, четвъртият съдия от този състав и един съдия от другия състав, състоящ се от четирима съдии. Последният, който не трябва да бъде председател на състав, се определя за срок от една година въз основа на ротационния принцип, предвиден в член 6 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд.

В тричленните седми и осми състави, председателят на състав заседава последователно със съдиите, посочени в буква а), буква б) или буква в) в зависимост от състава, към който принадлежи съдията докладчик. В делата, по които председателят на състав е съдия докладчик, председателят на състав заседава последователно със съдиите от всеки един състав по реда на завеждане на делата в регистъра, без с това да се засяга свързаността на делата.

Формиране на големия състав

(2007/С 269/71)

На 19 септември 2007 г. Първоинстанционният съди реши, в съответствие с член 10, параграф 1 от Процедурния правилник, за срока от 25 септември 2007 г. до 31 август 2010 г. тринадесетте съдии, които участват в големия състав, да бъдат председателят на Първоинстанционния съд, седемте председатели на състави, на които не е било възложено разглеждането на делото, и съдиите от разширения състав, който е шял да разгледа въпросното дело, ако то е било разпределено на петчленен състав.

Пленум

(2007/С 269/72)

На 2 октомври 2007 г., в съответствие с член 32, параграф 1, втора алинея от Процедурния правилник, Първоинстанционният съд реши, че когато след определянето на генерален адвокат по реда на член 17 от Процедурния правилник, броят на съдиите в Първоинстанционния съд, заседаващ в пленум, е четен, предварително установеният ротационен принцип, действащ по време на тригодишния мандат на председателите на петчленните състави — според който председателят на Първоинстанционния съд определя съдията, който няма да вземе участие в решаването на делото — се прилага в ред, обратен на ранговете на съдиите, определени съобразно с тяхното старшинство на тази длъжност в съответствие с член 6 от Процедурния правилник, освен ако съдията, който следва да бъде назначен въз основа на този принцип, е съдията-докладчик. В този последен случай се определя съдията, който го предшества непосредствено по ранг.

Състав по жалбите

(2007/С 269/73)

На 19 септември 2007 г. Първоинстанционният съд реши за срока от 25 септември 2007 г. до 30 септември 2008 г. съставът по жалбите да се състои от председателя на Първоинстанционния съд и, на ротационен принцип, от четирима председатели на състави.

Критерии за разпределяне на делата между съставите

(2007/С 269/74)

На 25 септември 2007 г., в съответствие с член 12 от Процедурния правилник, Първоинстанционният съд определи критериите за разпределяне на делата по съставите за периода от 25 септември 2007 г. до 30 септември 2008 г., както следва:

1. От момента на тяхното подаване жалбите, предявени срещу решения на Съда на публичната служба, се възлагат на състава по жалбите, без с това да се засяга последващото прилагане на членове 14 и 51 от Процедурния правилник.
2. От момента на подаването на исковата молба или на жалбата делата, различни от посочените в параграф 1, се разпределят на тричленните състави, без с това да се засяга последващото прилагане на членове 14 и 51 от Процедурния правилник.

Посочените в настоящия параграф дела се разпределят между съставите съобразно три отделни списъка за ротация, установени в зависимост от реда на завеждане на делата в секретариата:

— за делата относно изпълнението на нормите в областта на конкуренцията, приложими за предприятията, на нормите в областта на помощите, предоставени от държавите, и на нормите в областта на мерките за защита на търговията;

— за делата относно правата на интелектуална собственост, посочени в член 130, параграф 1 от Процедурния правилник;

— за всички други дела.

В рамките на тези списъци за ротация двата тричленни състава, в които са разпределени по четирима съдии, се вземат предвид два пъти при всяка трета позиция.

С оглед на отчитане наличието на свързани дела или за осигуряване на равномерно разпределение на обема на работата, председателят на Първоинстанционния съд може да се отклони от тези списъци за ротация.

Определяне на съдия за заместване на председателя, действащ в качеството на съдия по обезпечителното производство

(2007/С 269/75)

На 19 септември 2007 г. Първоинстанционният съд реши, в съответствие с член 106 от Процедурния правилник, да определи съдията г-н Cooke за заместващ председателя на Първоинстанционния съд, когато той отсъства или е възпрепятстван да изпълнява задълженията си, в качеството му на съдия по обезпечителното производство за срок от 18 септември 2007 г. до 30 септември 2008 г.

Относно обезпечителните производства, по които обаче е проведено съдебно заседание и/или събирането на доказателствата е приключено преди 17 септември 2007 г., съдията по обезпечителното производство, определен за срока от 1 октомври 2006 г. до 17 септември 2007 г. (ОВ 2006, С 190, стр. 15 и ОВ 2007, С 155, стр. 19), продължава да бъде компетентен да подписва определенията по тези дела и след 17 септември 2007 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 27 септември 2007 г. — Pelle и Konrad/Съвет и Комисия(Съединени дела Т-8/95 и Т-9/95) ⁽¹⁾

(„Извъндоговорна отговорност — Мляко — Допълнителна такса — Референтно количество — Регламент (ЕИО) № 2178/93 — Обезщетяване на производителите — Спиране на давността“)

(2007/С 269/76)

Език на производството: немски

Страни

Ищци: Wilhelm Pelle (Kluse-Ahlen, Германия) и Ernst-Reinhard Konrad (Löllbach, Германия) (представители: В. Meisterernst, М. Düsing, D. Manstetten, F. Schulze и W. Haneklaus, avocats)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз (представители: първоначално А. Brautigam и А.-М. Colaert, впоследствие А.-М. Colaert) и Комисия на Европейските общности (представители: В. Booß и М. Niejahr, впоследствие Т. van Rijn и М. Niejahr, подпомагани първоначално от Н.-J. Rabe, G. Berrisch и М. Núñez-Müller, avocats)

Предмет

Искове за обезщетение в приложение на член 178 от Договора за ЕО (понастоящем член 235 ЕО) и на член 215, втора алинея от Договора за ЕО (понастоящем член 288, втора алинея ЕО) на вредите, които ищите твърдят, че са претърпели в резултат от прилагането на Регламент (ЕИО) № 857/84 на Съвета от 31 март 1984 година за установяване на общи правила за прилагането на таксата, предвидена в член 5в от Регламент (ЕИО) № 804/68, в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 90, стр. 13), допълнен с Регламент (ЕИО) № 1371/84 на Комисията от 16 май 1984 година за определяне на правилата за прилагане на допълнителната такса, предвидена в член 5в от Регламент № 804/68 (ОВ L 132, стр. 11).

Диспозитив

- 1) *Светът и Комисията са длъжни да поправят вредата, претърпяна от г-н Wilhelm Pelle и г-н Ernst-Reinhard Konrad в резултат от прилагането на Регламент (ЕИО) № 857/84 на Съвета от 31 март 1984 година за установяване на общи правила за прилагането на таксата, предвидена в член 5в от Регламент (ЕИО) № 804/68 в сектора на млякото и млечните продукти, допълнен с Регламент (ЕИО) № 1371/84 на Комисията от 16 май 1984 година за определяне на правилата за прилагане на допълнителната такса, предвидена в член 5в от Регламент № 804/86, тъй като тези регламенти не предвиждат разпределяне на референтно количество на производителите, които в изпълнение на задължението, поето на основание Регламент (ЕИО) № 1078/77 на Съвета от 17 май 1977 година за въвеждане на режим на прелми за непредлагане на пазара на мляко и млечни продукти и за конверсия на млечни стада, не са доставяли мляко през референтната година, избрана от съответната държава-членка.*
- 2) *Г-н Pelle, ищец по дело T-8/95, трябва да бъде обезщетен за вредите, претърпени в резултат от прилагането на Регламент № 857/84, за периода, който започва на 5 декември 1987 г. и приключва на 28 март 1989 г.*
- 3) *Г-н Konrad, ищец по дело T-9/95, трябва да бъде обезщетен за вредите, претърпени в резултат от прилагането на Регламент № 857/84, за периода, който започва на 27 ноември 1986 г. и приключва на 28 март 1989 г.*
- 4) *В срок от шест месеца, считано от настоящото решение, страните следва да заявят пред Първоинстанционния съд определените по взаимно съгласие дължими суми.*
- 5) *При липса на съгласие те следва в същия срок да представят пред Първоинстанционния съд своите искания в парично изражение.*
- 6) *Първоинстанционният съд не се произнася по съдебните разноски.*

(¹) ОВ С 132, 28.5.2005 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 17 септември 2007 г. — Azko Nobel Chemicals и Akcros Chemicals/Комисия

(Съединени дела T-125/03 и T-253/03) (¹)

(Конкуренция — Административна процедура — Правомоция на Комисията за извършване на проверки — Документи иззети по време на проверка — Защита на поверителността на отношенията между адвокати и клиенти — Допустимост)

(2007/C 269/77)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: Azko Nobel Chemicals Ltd и (Hersham, Walton on Thames, Surrey, Обединеното Кралство) и Akcros Chemicals Ltd (Hersham) (представители: C. Swaak, M. Mollica, M. van der Woude, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: първоначално R. Wainwright и C. Ingen-Housz, впоследствие F. Castillo de la Torre и X. Lewis)

Встъпили страни на страната на ищите: Съвет на Европейските адвокатски колегии (ССВЕ) (Брюксел, Белгия) (представител: J. Flynn, QC); Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (Хара, Нидерландия) (представители: O. Brouwer и C. Schillemans, avocats); European Company Lawyers Association (ECLA) (Брюксел) (представители: M. Dolmans, K. Nordlander, avocats, и J. Temple Lang, solicitor); American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter (Париж, Франция) (представители: G. Berrisch, avocat, и D. Hull, solicitor); и International Bar Association (IBA) (Лондон, Обединеното Кралство) (представител: J. Buhart, avocat)

Предмет

На първо място, искане за отмяна, от една страна на решението на Комисията С (2003) 559/4 от 10 февруари 2003 г. и, доколкото е необходимо, на решението на Комисията С (2003) 85/4 от 30 януари 2003 г., с което се разпорежда на Akzo Nobel Chemicals Ltd, на Akcros Chemicals Ltd и на Akcros Chemicals и на техните съответни дъщерни дружества, да се подложат на проверки, въз основа на член 14 параграф 3 от Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 г., първи регламент за прилагане на членове [81 ЕО] и [82 ЕО] (ОВ 1962, 13, стр. 204) (преписка COMP/E-1/38.589) и, от друга страна, да бъде разпоредено на Комисията да върне някои документи иззети при посочената проверка, както и да ѝ бъде забранено да използва тяхното съдържание (дело T 125/03) и, на второ място, искане за отмяна на решението на Комисията С (2003) 1533 окончателен, от 8 май 2003 г., с което е отхвърлено искане за защита на тези документи въз основа на поверителността на отношенията между адвокати и клиенти (дело T 253/03).

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска по дело T 125/03 като недопустил.
- 2) Отхвърля иска по дело T-253/03 като неоснователен.
- 3) Akzo Nobel Chemicals Ltd и Akcros Chemicals Ltd ще понесат три пети от собствените си разноски свързани с основното производство и с обезпечителното производство. Те ще заплатят също три пети от разноските направени от Комисията свързани с основното производство и с обезпечителното производство.
- 4) Комисията ще понесе две пети от собствените си разноски свързани с основното производство и с обезпечителното производство. Тя ще заплати също две пети от съдебните разноски направени от Akzo Nobel Chemicals и Akcros Chemicals, свързани с основното производство и с обезпечителното производство.
- 5) Подполагащите страни ще понесат собствените си съдебни разноски свързани с основното производство и с обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 146, 21.6.2003 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 20 септември 2007 г. — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie/Комисия

(Дело T-375/03) (¹)

(„Държавна помощ — Мерки за стимулиране използването на изолационни материали, произведени от възстановяващи се суровини — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с общия пазар — Процедура по предварително разглеждане — Иск за отмяна — Допустимост — Понятие за заинтересована страна по смисъла на член 88, параграф 2 ЕО — Задължение на Комисията да открие състезателно производство“)

(2007/С 269/78)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association (Франкфурт на Майн, Германия) (представители: T. Schmidt-Kötters, D. Uwer и K. Najork, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: V. Kreuzschitz и M. Niejahr)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: първоначално W.-D. Plessing, M. Lumma и C. Schulze-Bahr, впоследствие W.-D. Plessing и C. Schulze-Bahr)

Предмет

Искане за отмяна на Решение С (2003) 1473 окончателен на Комисията от 9 юли 2003 г., с което се обявяват за съвместими с общия пазар мерките, които германските власти възнамеряват да приемат за стимулиране използването на изолационни материали, произведени от възстановяващи се суровини (помощ № 694/2002).

Диспозитив

- 1) Искът се отхвърля.
- 2) Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association се осъжда да понесе собствените си разноски, както и тези, направени от Комисията.
- 3) Федерална република Германия ще понесе собствените си разноски.

(¹) ОВ С 35, 7.2.2004 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 27 септември 2007 г. — La Mer Technology/CXВП — Laboratoires Goëmar (LA MER)

(Дело T-418/03) (¹)

(„Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка за словна марка на Общността LA MER — Поранна национална словна марка LABORATOIRE DE LA MER — Относително основание за отказ — Реално използване на марката — Член 43, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 40/94 — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94“)

(2007/С 269/79)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: La Mer Technology, Inc. (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени щати) (представители: първоначално V. von Bomhard, A. Renck и A. Pohlmann, впоследствие V. von Bomhard и A. Renck, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: D. Botis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Първоинстанционния съд: Laboratoires Goëmar (Saint-Malo, Франция) (представители: E. Vaud и S. Strittmatter, avocats)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 23 октомври 2003 г. (дело R 814/2000-2) относно процедура по възражение между дружеството Laboratoires Goëmar и La Mer Technology, Inc.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда La Mer Technology, Inc., да заплати собствените си разходи, както и разходите, направени от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП) и от Laboratoires Goëmar.

(¹) ОВ С 47, 21.2.2004 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 17 септември 2007 г. — Microsoft/Комисия

(Дело T-201/04) (¹)

(„Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Клиентски операционни системи за персонален компютър — Операционни системи за сървъри на работни групи — Мултимедийни плейъри, позволяващи стрийминг — Решение, с което се установяват нарушения на член 82 ЕО — Отказ на предприятието с господстващо положение да предостави данните, свързани с оперативната съвместимост, и да разреши използването им — Предоставяне на клиентската операционна система за персонален компютър от предприятието с господстващо положение при условие, че същевременно се закупи и неговият мултимедийен плейър — Корективни мерки — Определяне на лице, натоварено с надзорни функции — Глоба — Определяне на размера — Пропорционалност“)

(2007/С 269/80)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Microsoft Corp. (Redmond, Washington, Съединени щати) (представители: J.-F. Bellis, avocat, и I. Forrester, QC)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: първоначално R. Wainwright, F. Castillo de la Torre, P. Hellström и A. Whelan, впоследствие F. Castillo de la Torre, P. Hellström и A. Whelan)

Встъпили страни в подкрепа на ищеца: The Computing Technology Industry Association, Inc. (Oakbrook Terrace, Illinois, Съединени щати) (представители: G. van Gerven, T. Franchoo, avocats, и B. Kilpatrick, solicitor); DMDsecure.com BV (Амстердам, Нидерландия); MPS Broadband AB (Стокхолм, Швеция); Pace Micro Technology plc (Shipley, West Yorkshire, Обединеното Кралство); Quantel Ltd (Newbury, Berkshire,

Обединеното Кралство); Tandberg Television Ltd (Southampton, Hampshire, Обединеното Кралство) (представители: J. Bourgeois, avocat); Association for Competitive Technology, Inc. (Washington, DC, Съединени щати) (представители: L. Ruessmann, P. Hecker, avocats, и K. Bacon, barrister); TeamSystem SpA (Pesaro, Италия); Mamut ASA (Осло, Норвегия) (представител: G. Berrisch, avocat); и Exor AB (Uppsala, Швеция) (представители: S. Martínez Lage, H. Brokelmann и R. Allendesalazar Corcho, avocats)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Software & Information Industry Association (Washington, DC) (представители: J. Flynn, QC, C. Simpson, T. Vinje, solicitors, D. Paemen, N. Dodoo и M. Dolmans, avocats); Free Software Foundation Europe eV (Хамбург, Германия) (представител: C. Piana, avocat); Audiobanner.com (Los Angeles, Californie, Съединени щати) (представители: L. Alvizar Ceballos, avocat); и European Committee for Interoperable Systems (ECIS) (Брюксел, Белгия) (представители: D. Paemen, N. Dodoo, M. Dolmans, avocats, и J. Flynn, QC)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2007/53/ЕО на Комисията от 24 март 2004 г. относно процедура за прилагане на член 82 [ЕО] и на член 54 от Споразумението за ЕИП, образувана срещу Microsoft Corp. (Преписка COMP/C-3/37.792 — Microsoft) (ОВ L 32, 2007 г., стр. 23), или, при условията на евентуалност, искане за отмяна или за намаляване на размера на глобата, наложена на ищеца с това решение

Диспозитив

- 1) Отменя член 7 от Решение 2007/53/ЕО на Комисията от 24 март 2004 г. относно процедура за прилагане на член 82 [ЕО] и на член 54 от Споразумението за ЕИП, образувана срещу Microsoft Corp. (Преписка COMP/C-3/37.792 — Microsoft), доколкото:

— Microsoft се задължава да представи предложение за въвеждане на механизъм, включващ определянето на лице, натоварено с надзорни функции, което независимо от Комисията да има право на достъп до поддръжката, данните, полещенията и служителите на Microsoft, както и до „сурс кода“ на съответните продукти на Microsoft,

— се изисква предложението за въвеждане на механизъм да предвижда, че всички разходи, свързани с определянето на лицето с надзорни функции, включително с неговото възнаграждение, ще се поемат от Microsoft,

— се предвижда, че Комисията си запазва правото посредством решение да наложи механизъм като посочения в първо и второ тире по-горе.

- 2) Отхвърля иска в останалата му част.
- 3) Осъжда Microsoft да понесе 80 % от направените от него съдебни разходи, както и 80 % от тези на Комисията, с изключение на съдебните разходи на последната, свързани с встъпването на The Computing Technology Industry Association, Inc., на Association for Competitive Technology, на Inc., на TeamSystem SpA, на Mamut ASA, на DMDsecure.com BV, на MPS Broadband AB, на Pace Micro Technology plc, на Quantel Ltd, на Tandberg Television Ltd и на Exor AB.

- 4) Осъжда Microsoft да понесе съдебните разноски, направени от него и от Комисията във връзка с проведено в рамките на дело T-201/04 R обезпечително производство, с изключение на съдебните разноски на Комисията, свързани с встъпването на The Computing Technology Industry Association, на Association for Competitive Technology, на TeamSystem, на Mamut, на DMDsecure.com, на MPS Broadband, на Pace Micro Technology, на Quantel, на Tandberg Television и на Exor.
- 5) Осъжда Microsoft да понесе съдебните разноски, направени от Software & Information Industry Association, от Free Software Foundation Europe, от Audiobanner.com и от European Committee for Interoperable Systems (ECIS), включително съдебните разноски, свързани с обезпечителното производство.
- 6) Осъжда Комисията да понесе 20 % от направените от нея съдебни разноски и 20 % от тези на Microsoft, с изключение на съдебните разноски на последното, свързани с встъпването на Software & Information Industry Association, на Free Software Foundation Europe, на Audiobanner.com и на ECIS.
- 7) Осъжда The Computing Technology Industry Association, Association for Competitive Technology, TeamSystem, Mamut, DMDsecure.com, MPS Broadband, Pace Micro Technology, Quantel, Tandberg Television и Exor да понесат направените от тях съдебни разноски, включително свързаните с обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 179, 10.7.2004 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 17 септември 2007 г. — Франция/Комисия

(Дело T-240/04) (¹)

(Европейска общност за атомна енергия — Инвестиции — Съобщаване на Комисията относно инвестиционните проекти — Процедури за осъществяване — Регламент (Евратом) № 1352/2003 — Липса на компетентност на Комисията — Членове 41-44 ЕА — Принцип на правната сигурност)

(2007/С 269/81)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Френска република (представители: първоначално F. Alabrune, G. de Bergues, C. Lemaire и E. Puisais, впоследствие G. de Bergues и S. Gasri)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представител: M. Patakia)

Страни, въпили в подкрепа на исканията на ищеца: Федерална република Германия (представители: С.-D. Quassowski и A. Tiemann) и Кралство Белгия (представители: първоначално D. Haven, впоследствие M. Wimmer и накрая A. Hubert, подпомагани от J.-F. De Bock, avocat)

Предмет

Отмяна на Регламент (Евратом) № 1352/2003 на Комисията от 23 юли 2003 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1209/2000 относно определянето на процедурите за осъществяване на съобщенията, предвидени в член 41 от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия (ОВ L 192, стр. 15).

Диспозитив

- 1) Отменя Регламент (Евратом) № 1352/2003 на Комисията от 23 юли 2003 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1209/2000 относно определянето на процедурите за осъществяване на съобщенията, предвидени в член 41 от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.
- 2) Осъжда Комисията да понесе съдебните разноски, направени от Френската република.
- 3) Федерална република Германия и Кралство Белгия понесат своите собствени съдебни разноски.

(¹) ОВ С 304, 13.12.2003 г. (предходен номер на делото С-455/03).

Решение на Първоинстанционния съд от 20 септември 2007 г. — Imagination Technologies/CXВП (PURE DIGITAL)

(Дело T-461/04) (¹)

(„Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността PURE DIGITAL — Абсолютни основания за отказ — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Отличителни белези, придобити при употребата — Член 7, параграф 3 от Регламент № 40/94“)

(2007/С 269/82)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Imagination Technologies Ltd (Kings Langley, Hertfordshire, Обединено кралство) (представители: M. Edenborough, barrister, P. Brownlow и N. Jenkins, solicitors)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представители: първоначално D. Schennen, впоследствие D. Botis, agents)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на втори апелативен състав на СХВП от 16 септември 2004 г. (дело R 108/2004-2) относно заявка за регистрация на словната марка PURE DIGITAL като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Жалбата се отхвърля.
- 2) Жалбоподателят се осъжда да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 57, 5.3.2005 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 20 септември 2007 г. — EARL Salvat père & fils и др./Комисия

(Дело T-136/05) (¹)

(„Държавни помощи — Мерки за конверсия на лозя — Решение, установяващо частична съвместимост и частична несъвместимост на помощи с общия пазар — Иск за отмяна — Допустимост — Задължение за мотивиране — Преценка от гледна точка на член 87, параграф 1 ЕО“)

(2007/С 269/83)

Език на производството: френски

Страни

Ищци: EARL Salvat père & fils (Saint-Paul-de-Fenouillet, Франция); Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées (CIVDN) (Perpignan, Франция); и Comité national des interprofessions des vins à appellation d'origine (CNIV) (Париж, Франция) (представители: H. Calvet и O. Billard, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: С. Giolito и А. Stobiecka-Kuik)

Встъпваща страна в подкрепа на ищеца: Френска република (представител: G. de Bergues)

Предмет

Искане за отмяна на член 1, параграфи 1 и 3 от Решение 2007/253/ЕО на Комисията от 19 януари 2005 г. относно плана Ривсалт и такси на МККЛВ, приведени в изпълнение от Франция (ОВ L 112, стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда ищците да заплатят съдебните разноски.
- 3) Френската република понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 132, 28.5.2005 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 20 септември 2007 г. — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie/Комисия

(Дело T-254/05) (¹)

(„Държавни помощи — Мерки, които имат за цел да насърчат използването на изолационни материали, произведени от възстановими суровини — Решение, което обявява помощите за съвместими с общия пазар — Процедура по предварително разглеждане — Иск за отмяна — Професионално сдружение — Понятие за заинтересовано лице по смисъла на член 88, параграф 2 ЕО — Правни основания за обосноваване на решението — Недопустимост“)

(2007/С 269/84)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association (Франкфурт на Майн, Германия) (представители: T. Schmidt-Kötters, D. Uwer и K. Najork, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представител: V. Kreuzschitz)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: M. Lumma и C. Schulze-Bahr)

Предмет

Искане за отмяна на Решение С (2005) 379 на Комисията от 11 февруари 2005 г. относно държавна помощ № 260b/2004 (Германия — продължаване на плана, който има за цел да насърчи използването на изолационни материали, произведени от възстановими суровини.

Диспозитив

- 1) Искът се отхвърля като недопустим.
- 2) Осъжда Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association да поеме собствените си съдебни разноски, както и тези направени от Комисията.
- 3) Федерална република Германия поема собствените си съдебни разноски.

(¹) ОВ С 229, 17.9.2005 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 5 септември 2007 г. — Document Security Systems/ЕЦБ

(Дело T-295/05) ⁽¹⁾

(„Парижен съюз — Елисия на банкноти в евро — Претендирана употреба на патентовано изобретение за предотвратяване на фалшификацията — Иск за нарушение на европейски патент — Липса на компетентност на Първоинстанционния съд — Недопустимост — Иск за обезщетение за вреди“)

(2007/С 269/85)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Document Security Systems Inc. (Rochester, Ню Йорк, Съединени щати) (представители: L. Cohen, Н. Sheraton, В. Uphoff, solicitors, и С. Stanbrook, QC)

Ответник: Европейска централна банка (ЕЦБ) (представители: С. Zilioli и Р. Machado, подпомагани от Е. Garayar Gutiérrez и G. de Ulloa y Suelves, адвокати)

Предмет

Иск за нарушение, с който се иска да се установи, че ЕЦБ е нарушила правата на ищеца, произтичащи от европейски патент, и искане за поправяне на вредите, които ищецът твърди, че е претърпял вследствие нарушението на патента.

Диспозитив

- 1) Искът за нарушение на патент се отхвърля като недопустим.
- 2) Искът за обезщетение за вреди се отхвърля.
- 3) Document Security Systems, Inc. понася своите разноски, както и тези на Европейската централна банка.

⁽¹⁾ ОВ С 229, 17.9.2005 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 7 септември 2007 г. — González Sánchez/СХВП — Bankinter (ENCUENTA)

(Дело T-49/06) ⁽¹⁾

(„Марка на Общността — Производство по възражение — Член 63, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 40/94 — Липса на процесуална легитимация — Недопустимост“)

(2007/С 269/86)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Francisco Javier González Sánchez (Мадрид, Испания) (представител: G. Justicia González, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: S. Palmero Cabezas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Bankinter, SA (Мадрид, Испания)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 16 декември 2005 г. (дело R 1116/2005-2) относно производство по възражение между Bankinter, SA и la Confederación Española de Cajas de Ahorros.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Осъжда Francisco Javier González Sánchez да поеме всички съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 310, 16.12.2006 г.

Жалба, подадена на 9 август 2007 г. — Offshore Legends NV/СХВП

(Дело T-305/07)

(2007/С 269/87)

Език, на който е изготвена жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: Offshore Legends NV (Nevele, Белгия) (представители: Р. Maeyaert, и N. Clarembaux, avocats)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Acteон SARL (Saint-Tropez, Франция)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени частично решението на втория апелативен състав от 29 май 2007 г. (преписка R 1031/2006-2);
- да се осъди СХВП да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка „Offshore Legends“ в черно и бяло за стоки по класове 3, 9, 14, 18, 20, 24, 25, 28 и 35 — заявка № 3 160 231

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Acteон SARL

Марка или знак, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Национална и международна фигуративна марка „Offshore One“ за стоки по класове 16, 18 и 25

Решение на отдела по споровете: Отхвърля възражението за всички оспорени стоки

Решение на апелативния състав: Отменя решението на отдела по споровете в частта, с която е отхвърлено възражението за стоки по класове 18 и 25

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾, състоящо се в допусната от апелативния състав грешка в преценката на вероятността от объркване и в частност, грешка в преценката на приликата между марките, предмет на спора.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ 1994, L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Иск, предявен на 9 август 2007 г. — Offshore Legends/СХВП — Acteон (OFFSHORE LEGENDS (в синьо, черно, зелено))

(Дело T-306/07)

(2007/С 269/88)

Език, на който е изготвен искът: френски

Страни

Жалбоподател: Offshore Legends NV (Nevele, Белгия) (представители: Р. Маеуаерт и N. Clarembeaux, адвокати)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Acteон SARL (Saint-Tropez, Франция)

Искания на ищеца

- частично да се отмени решението на втори апелативен състав от 29 май 2007 г. (дело R 1038/2006-2);
- да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка „Offshore Legends“ в синьо, черно и зелено за продукти, класирани в класове 3, 9, 14, 18, 20, 24, 25, 28 и 35 — заявка № 2 997 021

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Acteон SARL

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Национална и международна фигуративна марка „Offshore One“ за продукти, класирани в класове 16, 18 и 25

Решение на отдела по споровете: Възражението е отхвърлено за всички спорни продукти

Решение на апелативния състав: Частична отмяна на решението на отдела по споровете, доколкото той отхвърля жалбата за посочените продукти от класове 18 и 25

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, точка б) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾ доколкото апелативният състав допуснал грешка при преценката на вероятността от объркване и в частност грешка при преценката на сходството между разглежданите марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Иск, предявен на 16 август 2007 г. — Tegebauer/Парламент

(Дело T-308/07)

(2007/С 269/89)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Ingo-Jens Tegebauer (Trier, Германия) [представител: Rechtsanwalt R. Nieporte]

Отвeтник: Европейски парламент

Искания на ищеца

- да се отмени решение на Комисията по петиции от 20 юни 2007 г. относно петиция № 0095/2007;
- да се осъди Парламента да заплати съдебните разноските.

Правни основания и основни доводи

Ищецът оспорва решението на Комисията по петиции на Европейския парламент от 20 юни 2007 година, с която подадената от ищеца на основание член 191, параграф 6 от Правилника за дейността на Европейския парламент петиция се отхвърля, без да е била подробно разгледана. Петицията на ищеца се отнася до искането за възстановяване на част от възнаграждението, изплатено му по време на подготвителния стаж за висша кариера в общата административна служба на град Braunschweig.

В подкрепа на иска си ищецът изтъква, че спорното решение не е достатъчно мотивирано. В допълнение той посочва, че представките за подаване на петиция съгласно член 194 ЕО са налице, по-специално връзка с областите от компетентност на Общността.

Иск, предявен на 27 август 2007 г. — Комисия/B2Test

(Дело T-317/07)

(2007/C 269/90)

*Език на производството: френски***Страни**

Ищец: Комисия на Европейските общности (Брюксел, Белгия) (представители: L. Escobar Guerrero и E. Bouttier, адвокат)

Ответник: B2Test (Gardanne, Франция)

Искания на ищеца

- да се осъди дружеството B2Test да плати на ответника сума в размер на 50 110,72 EUR, от които 43 437,94 EUR главница и 6 672,78 EUR лихва за забава до 23 декември 2004 г.;
- да се осъди дружеството B2Test да плати сумата от 8,03 EUR на ден като лихва за забава в същия размер, считано от 24 декември 2004 г. до пълното плащане;
- да се осъди дружеството B2Test да заплати съдебните разноски по настоящото дело.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск, който е основан на клауза за подсъдност, ищецът иска да се осъди ответникът да възстанови авансово платената от Общността сума, както и лихви за забава поради неизпълнение на договор № BRST-CT-98-5452, сключен във

връзка със специфична програма за изследвания и за развитие на технологиите, в това число и за демонстрация, в областта на индустриалните технологии и технологиите на материалите (1994-1998) ⁽¹⁾ „Research and development of a new safety flooring based on recycled plastic and rubber materials for an environmental and economical added value“.

Съгласно договора ответникът трябва периодично да представя на Комисията посочената в същия научна и финансова документация. Според ищеца само една част от изискваните от договора документи били представени от ответника със закъснение от приблизително три години след определените за това срокове. Не бил представен какъвто и да е заключителен доклад за проекта. Предвид това ищецът изтъква, че ответникът не е изпълнил задълженията си съгласно договора и че трябва да възстанови на Комисията авансово платената му от нея сума.

⁽¹⁾ ОВ L 222, 1994 г., стр. 19.

Жалба, предявена на 28 август 2007 г. — Lufthansa AirPlus Servicekarten срещу CXВП — Applus Servicios Tecnológicos (A+)

(Дело T-321/07)

(2007/C 269/91)

*Език, на който е изготвена жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Lufthansa AirPlus Servicekarten GbmH (Neu Isenburg, Германия) (представители: G. Würtenberger, T. Wittmann, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Applus Servicios Tecnológicos S.L. (по-рано Agbar Automotive, S.L.) (Барселона, Испания)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение № R 310/2006-2 на Втори апелативен състав от 7 юни 2007 г. относно производство по възражение срещу заявката за марка на Общността № 2 933 356 „A+“ въз основа на регистрираната марка на Общността № 2 335 693 „Airplus International“;
- да се приеме възражението срещу заявката за марка на Общността № 2 933 356 „A+“ и да се отхвърли заявката за регистрация на марка на Общността № 2 933 356 „A+“;
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Applus Servicios Technologicos, S.L. (по-рано Agbar Automotive, S.L.)

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка „А+“ за стоки и услуги от класове 9, 35, 36, 37, 40, 41 и 42 — заявка № 2 933 356

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в производството по възражението: Lufthansa AirPlus Servicekarten GbmH

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словна марка на Общността „Airplus International“ за стоки и услуги от класове 9, 35, 36 и 42

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1 и на член 8, параграф 5, както и на член 73, член 74 и член 79 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета.

Жалбоподателят твърди, че апелативният състав не е взел предвид критериите за идентичност на стоки и услуги, както и сходството между марките, и е пренебрегнал добрата репутация на по-ранната марка. Нещо повече, жалбоподателят изтъква, че апелативният състав е нарушил задължението си да представи мотиви за своето решение. Според жалбоподателя освен това апелативният състав не се е ограничил до проверка на неоспоримите фактически обстоятелства, доказателства и доводи, изложени от страните. По-нататък, жалбоподателят настоява, че правото му на справедлив процес е било сериозно накърнено, тъй като Службата пропуснала да го уведоми за смяната на притежателя на марката с друго дружество. Накрая, твърди се, че апелативният състав е превишил правомощията си, когато е взел предвид становището, което притежателят на марката представил след изтичането на определения от Службата срок, без да посочи основания за това.

Жалба, подадена на 27 август 2007 г. — Kenitex Química/СХВП — Chemicals International (Kenitex TINTAS A qualidade da cor)

(Дело T-322/07)

(2007/С 269/92)

Език на исквата молба: португалски

Страни

Жалбоподател: Kenitex Química, S.A. (Manique, Estoril, Португалия) [представител: M. Pardete Reis, advogada]

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (INLM)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Chemicals International Establishment

Искания на ищеца

— да се отмени Решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 19 юни 2007 г., съобщено на жалбоподателя по факс на 25 юни 2007 г., по процедура по обявяване на недействителност № 879 С 001553742/1 (регистрация на марка на Общността № 1553742), на която съответства жалба № R 330/2006 4, и като последица от това да се обяви за действителна марката на Общността № 1553742 „KENITEX TINTAS A QUALIDADE DA COR“, заявена на 13 март 2000 г. и регистрирана на 22 май 2001 г.,

— да се осъди ответникът да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

На 22 май 2001 г. по заявка на жалбоподателя е регистрирана фигуративната марка на Общността „KENITEX TINTAS A QUALIDADE DA COR“ за стоки от класове 1, 2 и 19 от Ницката класификация (химически продукти, предназначени за промишлеността, изкуствени смоли, бои, лакове, политури, разтворители, естествени смоли, метали във вид на фолио за бояджии; неметални строителни материали; асфалтови настилки, облицовки, мантинели за пътища, стъкла за строителни цели),

Chemicals International Establishment е поикало да се обяви недействителността на марката на Общността на основание, че са налице по-ранни регистрации на национални фигуративни марки „Kenitex“ за стоки от клас 2 (декоративни мастила) в Португалия, „Kenitex“ за стоки от класове 2 и 19 (разноцветни външни облицовки за сгради) във Франция и „Kenitex“ за стоки от класове 1, 2, 17 и 19 (незапалими и водоустойчиви продукти, бои и облицовки) в страните от Бенелюкс.

Отделът по заличаването уважава искането за обявяване на недействителността и апелативния състав отхвърля жалбата на жалбоподателя срещу посоченото решение, тъй като смята, че е налице опасност от объркване, предвид сходството на стоките и на знаците.

Жалбоподателят твърди, че е нарушен член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94⁽¹⁾ на Съвета, тъй като счита, че не е налице вероятност от объркване между двата знака и че знакът на жалбоподателя съответства на неговото име в обществото (фирма) и на името на регистрираното в Instituto Nacional de Propriedade Industrial (INPI) [Национален институт за индустриална собственост] в Португалия предприятие.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Иск, предявен на 30 август 2007 г. — El Morabit/Съвет на Европейския съюз

(Дело T-323/07)

(2007/С 269/93)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: El Morabit (Амстердам, Нидерландия) [представител: U. Sarikaya, advocaat]

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на ищеца

— да се отмени Решението на Съвета от 28 юни 2007 г.

Правни основания и основни доводи

Ищецът оспорва Решение на Съвета ⁽¹⁾, с което последният е приел, че по отношение на ищеца е взето решение от страна на компетентен орган по смисъла на член 1, параграф 4 от Общата позиция, както и че спрямо него трябва да продължат да се прилагат предвидените от Регламент (ЕО) № 2580/2001 специфични ограничителни мерки.

Ищецът твърди, че действително е бил признат за виновен по съдебен ред за участие в престъпна организация с терористична цел, но е обжалвал тази присъда. Поради това, Решението на Съвета е прибързано и противоречи на член 6 от ЕКЗПЧОС и на член 47 и член 48 от Хартата на основните права на човека на Европейския съюз.

⁽¹⁾ Решение 2007/445/ЕО на Съвета от 28 юни 2007 г. за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на решения 2006/379/ЕО и 2006/1008/ЕО (ОВ L 169, стр. 58).

Жалба, предявена на 3 септември 2007 г. — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe/CXВП (SURFCARD)

(Дело T-325/07)

(2007/С 269/94)

Език, на който е изготвен искът: френски

Страни

Жалбоподател: Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe (Страсбург, Франция) (представители: P. Greffe и J. Schouman, avocats)

Ответник по жалбата: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на първи апелативен състав на СХВП от 14 юни 2007 година по дело R 1130/2006-1, с което се отказва регистрацията във връзка със заявката за марка на Общността „SURFCARD“, заявка № 3 837 564, за част от стоките и услугите от класове 9, 36 и 38;

— да се регистрира заявената марка на Общността „SURFCARD“ № 3 837 564 за всички заявени стоки и услуги.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка „SURFCARD“ за стоките и услугите от класове 9, 36 и 38 (заявка № 3 837 564)

Решение на проверителя: Частичен отказ на регистрацията

Решение на апелативния състав: Отхвърляне на жалбата

Изложени правни основания: Нарушаване на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 на Съвета ⁽¹⁾, доколкото според жалбоподателя и противно на съображенията от оспорваното решение изразът „SURFCARD“ бил избран произволно и притежавал отличителен характер по отношение на заявените стоки и услуги.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ 1994 г., L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Иск, предявен на 30 август 2007 г. — Kuiburi Fruit Canning/Съвет

(Дело T-330/07)

(2007/C 269/95)

*Език на производството: английски***Страни***Ищец:* Kuiburi Fruit Canning Co., Ltd (Bangkok, Тайланд)
(представители: F. Graafsma, J. Cornelis, lawyers)*Ответник:* Съвет на Европейския съюз**Искания на ищеца**

— Да се отмени Регламент (ЕО) № 682/2007 на Съвета от 18 юни 2007 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои видове готова и консервирана сладка царевича на зърна с произход от Тайланд;

— да се осъди Съвета на Европейските общности да заплати разносните на ищеца.

Правни основания и основни доводи

С настоящата искова молба се моли за отмяна на Регламент (ЕО) № 682/2007 ⁽¹⁾ на Съвета от 18 юни 2007 г., тъй като той нарушавал член 17, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 384/1996 ⁽²⁾ и член 6.10.2 от Споразумението на СТО ⁽³⁾, като отхвърлял молбата на ищеца за индивидуален дъмпингов марж въпреки твърдението на ищеца, че е единственият производител износител, представил необходимата информация за определянето на индивидуалния дъмпингов марж.

На първо място, според ищеца Съветът е допуснал явна грешка в преценката като е заключил, че е имало повече от една молба за определяне на индивидуален марж.

На второ място, ищецът твърди, че тъй като само един производител износител е поискал определянето на индивидуален дъмпингов марж, Съветът не е имал право на преценка да определи дали индивидуално разследване за ищеца би затруднило разследването нецелъжимо и би забавило приключването му в надлежен срок.

Трето, ако Съветът има такова право на преценка, ищецът твърди, че той е допуснал явна грешка в преценката като е сметнал, че допълнително разследване на един износител е шяло нецелъжимо да затрудни разследването като забави навременното му приключване.

На последно място, ищецът поддържа, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката като е заключил, че определянето на индивидуален дъмпингов марж за ищеца би представлявало дискриминация спрямо други износители, които не са били включени в представителната извадка.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 682/2007 на Съвета от 18 юни 2007 г. за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои видове готова и консервирана сладка царевича на зърна с произход от Тайланд (ОВ L 159, стр. 14).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 г. за защита от дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, стр. 1).

⁽³⁾ Уругвайски кръг от Многостранните търговски преговори (1986-1994) — Приложение 1 — Приложение 1А — Споразумение за прилагането на член VI на Общото споразумение по митата и търговията 1994 (СТО — ГАТТ 1994) — Антидъмпингово споразумение (ОВ L 336, стр. 103).

Иск, предявен на 4 септември 2007 г. — Германия/Комисия

(Дело T-0332/07)

(2007/C 269/96)

*Език на производството: немски***Страни***Ищец:* Федерална република Германия [представители: M. Lumma и Rechtsanwalt C. von Donat]*Ответник:* Комисия на Европейските общности**Искания на ищеца**

— да се отмени Решение на Комисията C(2007) 2619 окончателен от 25 юни 2007 г. за намаляване на финансовото участие на Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), отпуснато с Решение на Комисията C (94) 3379 в полза на събраната в един документ програма за структурните инвестиции на Общността в регионите, попадащи в цел 2 на провинцията Nordrhein-Westfalen във Федерална република Германия,

— да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати разносните.

Правни основания и основни доводи

С обжалваното решение Комисията намалява финансовото участие на Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) в полза на програма за структурните инвестиции на Общността в регионите, попадащи в цел 2 на провинция Nordrhein-Westfalen.

В подкрепа на иска си ищецът изтъква, че ответникът погрешно е преценил фактите и обстоятелствата по обжалваното решение.

Ищецът посочва освен това, че предпоставките за намаляване според член 24, параграф 2 от Регламент № 4253/88 ⁽¹⁾ не са налице. В тази връзка ищецът изтъква, че извършените реорганизации не представляват съществено изменение на програмата. Той счита освен това, че само позоваването на „Ръководни начала за финансовото приключване на операционните мерки (1994-1999) на структурните фондове“ [SEK (1999) 1316] не е достатъчно за установяване на съществено изменение.

Дори ако се предположи, че е налице съществено изменение на програмата, ищецът поддържа, че Комисията е трябвало да упражни правомощието си по член 24, параграф 2 от Регламент № 4253/88 като извърши конкретна преценка за извършването на програмата. Според ищеца ответникът е трябвало да прецени дали намаляване на участието на ЕФРР е пропорционално.

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година относно определяне на разпоредбите за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2052/88, по отношение координацията на дейностите на различните структурни фондове, от една страна, между тях и Европейската инвестиционна банка, и други съществуващи финансови инструменти, от друга, (ОВ L 374, стр. 1).

Иск, предявен на 7 септември 2007 г. — Entrance Services/Парламент

(Дело T-333/07)

(2007/C 269/97)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Entrance Services NV (Vilvoorde, Белгия) (представители: А. Delvaux и V. Bertrand, avocats)

Ответник: Европейски парламент

Искания на ищеца

- да се обяви иска за отмяна за допустим,
- да се отмени решението, с което Парламентът е отхвърлил офертата на ищеца и е възложил обществената поръчка на друг оферент, решение, съобщено на ищеца на 14 август 2007 г.,
- да се осъди Парламент да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск ищецът претендира отмяната на решение на Парламента от 14 август 2007 г., с което е отхвърлена офертата, която е подал в процедурата за възлагане на обществена поръчка за сключването на договор за обслужване и поддръжка на автоматизирано оборудване, конструкции от дървен материал и сходно оборудване на сградите на Европейския парламент в Брюксел [(договор за предоставяне на услуги 2007-2010) (обществена поръчка № IFIN-BATIBRU-JLD-S0765-00)] ⁽¹⁾.

В подкрепа на иска си ищецът се позовава на първо място на нарушение на член 10 от сборника с административни клаузи и член 93, параграф 1 от Финансовия правилник ⁽²⁾, тъй като Парламентът е приел офертата на оферент, който, според ищеца, се намирал в положение за отстраняване от участие, предвидено в член 10 от сборника с административни клаузи, поради установеното от Комисията негово участие в картел.

На второ място ищецът поддържа, че Парламентът нарушил член 97 и член 98 от Финансовия правилник, както и член 137 от Регламента за прилагане ⁽³⁾, тъй като изискал от оферентите да установят техническата си способност за изпълнение на обществената поръчка посредством доказателства, различни от посочените в тези разпоредби.

На трето място ищецът се позовава на основание, изведено от нарушение на член 97 и член 98 от Финансовия регламент, както и на член 135, параграф 5 от Регламента за изпълнение, тъй като Парламентът изискал от оферентите да установят икономическата и финансовата си способност за изпълнение на обществената поръчка посредством доказателства, които не са предвидени в посочените разпоредби, и отхвърлил офертата на ищеца по съображение, че не е представил изискваните доказателства.

Накрая ищецът поддържа, че оспорваното решение трябвало да бъде отменено поради нарушение на принципа за равенство, закрепен в член 89, параграф 1 от Финансовия регламент, тъй като Парламентът отхвърлил офертата му и възложил обществената поръчка на друг оферент, който се намирал в същото положение като ищеца по отношение на непредставянето на одобренията, изисквани от член 11 от сборника с административни клаузи.

⁽¹⁾ Обявление за обществена поръчка, публикувано: ОВ 2006/S 148-159062.

⁽²⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности, съответно изменен (ОВ L 357, стр. 1).

Иск, предявен на 31 август 2007 г. — Denka International/Комисия

(Дело T-334/07)

(2007/C 269/98)

*Език на производството: английски***Страни***Ищец:* Denka International BV (Barneveld, Нидерландия) [представители: С. Mereu и К. Van Maldegem, lawyers]*Ответник:* Комисия на Европейските общности**Искания на ищеца**

- да се отмени Решение 2007/387/ЕО от 6 юни 2007 г. за невключване на дихлорвос в приложение I към Директива 91/414/ЕИО и оттегляне на разрешенията за продукти за растителна защита, съдържащи това вещество; и
- да се осъди Комисията да заплати всички разноски по това производство, както и лихва за забава в размер на 8 %.

Правни основания и основни доводи

Изтъкнатите от ищеца правни основания и основни доводи са еднакви или сходни с онези по дело T-326/07 Cheminova и други/Комисия.

Жалба, подадена на 4 септември 2007 г. — Mergel и др./СХВП (Patentconsult)

(Дело T-335/07)

(2007/C 269/99)

*Език на производството: немски***Страни***Ищци:* Volker Mergel (Wiesbaden, Германия), Klaus Kampfenkel (Hofheim, Германия), Burkart Bill (Darmstadt, Германия) и Andreas Herden (Wiesbaden, Германия) [представител: G. Frideichs, адвокат]*Ответник:* Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)**Искания на жалбоподателите**

- да се отмени решението на четвърти апелативен състав на ответника от 25 юни 2007 г. (Дело R 299/2007-4);
- да се осъди ответникът да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „Patentconsult“ за услуги по класове 35, 41 и 42 (заявка № 4 439 774).

Решение на проверителя: отхвърля заявката.*Решение на апелативния състав:* отхвърля жалбата.

Изтъкнати правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾, тъй като заявената марка нито била описателна, нито ѝ липсвали необходимите отличителни белези.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ 1994 г., L 11, стр. 1); Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146.

Иск, предявен на 10 септември 2007 г. — Telefónica и Telefónica de España/Комисия

(Дело T-336/07)

(2007/C 269/100)

*Език на производството: испански***Страни***Ищци:* Telefónica, S.A. у Telefónica de España, S.A. (Мадрид, Испания) (представители: г-н F.-E. González Díaz и г-н S. Sorinas Jimeno, abogados)*Ответник:* Комисия на Европейските общности**Искания на ищеца**

- главно искане за отмяна на основание член 230 от Договора за ЕО на Решението на Комисията на Европейските общности от 4 юли 2007 г. по преписка COMP/38.784 — *Wanadoo España срещу Telefónica*;
- евентуално искане за отмяна или намаляване на основание член 229 от Договора за ЕО на размера на глобата, която му е била наложена с посоченото решение;
- при всички случаи, да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Настоящият иск е насочен срещу решението от 4 юли 2007 г., постановено в производство относно спазването на член 82 от Договора за ЕО (преписка COMP/38.784 — *Wanadoo España срещу Telefónica*), с което Комисията е наложила на Telefónica, S. A., солидарно с Telefónica de España глоба в размер на 151 875 000 EUR за нарушение на член 82 от Договора за ЕО във връзка с предпологаемо стесняване на маржове.

В подкрепа на исканията си ищите твърдят, че:

- е било нарушено правото им на защита, тъй като решението е основано на факти, които не са били доведени до знанието им в рамките на административното производство и във връзка с които не им е била дадена възможност да изразят своето становище.
- ответната страна е допуснала множество явни грешки в преценката относно:
 - определянето на три различни пазара на едро, вместо на един пазар на едро за достъп до ADSL, който да включва, както абонатната линия, така и националния и регионалният достъп, или евентуално поне последните два.
 - предполагаемото господстващо положение на ищите, както на процесните пазари за стоки на едро, така и на пазара на дребно.
 - прилагането на член 82 ДЕО във връзка с извършената от тях предполагаема злоупотреба. На първо място Комисията прилага посочения член към фактически отказ за сключване на договор, когато въпросните стоки, предлагани за продажба на едро, не съставляват „основни инфраструктури“, което противоречи на съдебната практика, установена с решението по дело *Oscar Bronner*. На второ място, дори и да се приеме, че член 82 е приложим към поведението на ищите, а случаят не е такъв, то с решението се пренебрегват изискванията, установени от съдебната практика по дело *Industrie des Poudres Sphériques*, според която, за да може стесняването на маржове да бъде обявено за противозаконно трябва най-напред да бъде установено, че цената на междинния продукт е прекомерно висока или че цената на крайния продукт е хищническа.
 - предполагаемата злоупотреба и нейното отражение върху пазара, тъй като на първо място неправилно подбира капиталовложенията в пазара на едро, обект на сравнение, и на второ място допуска, наред с други, съществени грешки в пресмятането и пропуски при прилагането, както на теста „период за период“, така и на теста „сконтирани парични потоци“. Тези грешки поотделно и като цяло водят до недействителност на представените в решението методологии и изчисления. Решението също така не подкрепя с достатъчно доказателства предполагаемото отрицателно отражение на поведението на ищите върху конкуренцията.
 - действията на Комисията извън пределите на нейните правомощия и във всеки случай в нарушение на принципите на субсидиарност, пропорционалност, правна сигурност, лоялно сътрудничество и добра администрация при намеса в област, в която създаденият от самия европейски законодател национален регулаторен орган за телекомуникациите вече е бил предприел действия, съответстващи на предоставените му от европейския законодател правомощия и съгласно правна уредба, основана на общностните разпоредби в областта на конкуренцията.

Във връзка с отмяната на глобата или нейното намаляване ищите поддържат, че Комисията е нарушила член 15, пара-

граф 2 от Регламент (ЕИО) 17/62 на Съвета за прилагане на членове 85 и 86 от Договора (понастоящем членове 81 и 82) и 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изгълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора, като е приела, че нарушението е извършено умишлено или поради груба небрежност, и като е квалифицирала нарушението като „явна злоупотреба“.

Жалба, подадена на 6 септември 2007 г. — Brilliant Hotelsoftware/CXВП (BRILLIANT)

(Дело T-337/07)

(2007/C 269/101)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Brilliant Hotelsoftware Limited (Лондон, Обединеното кралство) [представители: J. Croll и С. Pappas, адвокати]

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (CXВП) от 14 юни 2007 г. и да се регистрира марката „BRILLIANT“;
- да се осъди CXВП да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „BRILLIANT“ за стоки и услуги по класове 9 и 42 (заявка № 4 345 849).

Решение на проверителя: отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изтъкнати правни основания: Нарушение на член 7 параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾, тъй като заявената марка нито била описателна, нито ѝ липсвали необходимите отличителни белези.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ 1994 г., L 11, стр. 1); Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146.

Жалба, подадена на 4 септември 2007 г. от Irène Bianchi срещу решение, постановено на 28 юни 2007 г. от Съда на публичната служба по дело F-38/06 Bianchi/Европейска фондация за обучение

(Дело T-388/07 P)

(2007/C 269/102)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Irène Bianchi (Торино, Италия) (представител: М.-А. Lucas, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска фондация за обучение

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решението от 28 юни 2007 година на втори състав на Съда на публичната служба по дело F-38/06;
- да се отсъди в полза на направените от ищеца искания пред първа инстанция;
- да се осъди Европейската фондация за обучение да плати съдебните разноски в двете производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на своята жалба жалбоподателката изтъква, че Съдът на публичната служба не бил взел предвид или е изопачил някои факти, което го довело до неточна пресенка на фактите в нарушение на член 25, параграф 2 и член 26 от Правилника за длъжностните лица. Тя претендира също, че Съдът на публичната служба нарушил общностното право и в частност, процесуалните правила поради твърдяното изопачаване на представените от ищцата доказателства. Накрая, тя посочва правно основание, изведено от нарушение на задължението за излагане на мотиви и от грешка в правото, произтичаща от твърдяното пропускане да бъдат взети предвид фактите или от тяхното изопачаване или от изопачаване на свързаните с тях доказателства и неточно установяване на фактите.

Иск, предявен на 11 септември 2007 г. — Juwel Aquarium/CXВП — Potschak — Bavaria Aquaristik (Panorama)

(Дело T-339/07)

(2007/C 269/103)

Език на исквата молба: немски

Страни

Ищец: Juwel Aquarium GmbH & Co. KG (Rotenburg, Германия) [представители: Rechtsanwälte D. Jestaedt и G. Rother]

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Christian Potschak — Bavaria Aquaristik

Искания на ищеца

- да се отмени решение № R 214/2006-1 на Първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 28 юни 2007 г.,
- да се отхвърли искането на другата страна в производството пред апелативния състав за отмяна на марката на Общността „Panorama“ (№ в регистъра 2 771 087),
- да се осъди CXВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: словната марка „Panorama“ за стоки и услуги от класове 11, 16 и 20 (марка на Общността № 2 771 087).

Притежател на марката на Общността: ищецът

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Christian Potschak — Bavaria Aquaristik.

Решение на отдела по заличаването: отхвърляне на искането за отмяна

Решение на апелативния състав: отмяна на решението на отдела по заличаването и частична отмяна на марката на Общността

Изложени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94⁽¹⁾, тъй като марката на Общността „Panorama“ не е изцяло описателна. Освен това в съответствие с член 7, параграф 1, буква г) от Регламент № 40/94 обозначението „Panorama“ не е станало обичайно и чисто родово наименование.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ 1994 г., L 11, стр. 1; Специално издание на български език за 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Иск, предявен на 4 септември 2007 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия

(Дело T-340/07)

(2007/C 269/104)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Evropaiki Dynamiki (Атина, Гърция) (представител: N. Korogiannakis, lawyer)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

- да се осъди Комисията да заплати на ищеца сумата от 172 588,62 EUR, представляваща неплатени допустими разходи, понесени от ищеца в рамките на договор № EDC-53007 EEBO/27873,
- да се осъди Комисията да заплати символичната сума от 1 000 EUR, съответстваща на вредата, нанесена върху репутацията и репутацията на ищеца,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните и други разходи, понесени от ищеца във връзка с настоящия иск.

Правни основания и основни доводи

С иска, на основание член 238 ЕО и член 235 ЕО, се търси обезщетение за вредите, причинени от решението на Комисията от 16 май 2003 г. да прекрати подписания с нея договор № EDC-53007 EEBO/27873 относно проекта „e-Content Exposure and Business Opportunities“ („ЕЕВО“), който се осъществява в рамките на многогодишната програма на Общността за стимулиране развитието и използването на европейско електронно съдържание в глобалните мрежи и за насърчаване на езиковото разнообразие в информационното общество (2001-2005 г.), проект, в чието изпълнение са включени М. Fischer et М. Marthinsen, като външни консултанти.

В подкрепа на искането си ищецът поддържа, че решението на възложителя (DG INFSO) за прекратяване на договора съдържало очевидни грешки в преценката, в резултат на което възложителят не изпълнил договорните си задължения. Освен това ищецът твърди, че оспореното решение било прието в нарушение на принципите на добро управление и на прозрачност и, че определени представители на Комисията многократно не успявали да отстранят твърдяните конфликти на интереси. При тези обстоятелства ищецът претендира както обезщетение за вредите, претърпени вследствие на предоставените услуги, така и допустимите разходи, понесени в рамките на изпълнението на договора, включително лихвите, считано от датата, на която тези суми са станали изискуеми.

Иск, предявен на 10 септември 2007 г. — Sison/Съвет

(Дело T-341/07)

(2007/C 269/105)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: J. M. Sison (Utrecht, Нидерландия) (представители: J. Fermon, A. Comte, H. Schultz, D.Gürses, W. Kaleck, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на ищеца

- да се отмени частично, както е уточнено по-долу, на основание на член 230 ЕО, Решение 2007/445/ЕО на Съвета от 28 юни 2007 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решения 2006/379/ЕО и 2006/1008/ЕО, и по-конкретно:
- да се отмени член 1, точка 1.33 от посоченото решение, което гласи: „SISON, Jose Maria (известен още като Armando Liwanag, известен още като Joma, ръководител на Комунистическата партия на Филипините, включително на Новата народна армия (NPA), роден на 8.2.1939 г. в Cabugao, Филипините“;
- да се отмени частично член 1, точка 2.7 от посоченото решение, доколкото в него се назовава името на ищеца: „Комунистическа партия на Филипините, включително Нова народна армия (NPA), Филипините, свързана със Sison Jose Maria C. (известен още като Armando Liwanag, известен още като Joma, ръководител на Комунистическата партия на Филипините, включително на Новата народна армия (NPA)“;
- да се обяви за незаконосъобразен на основание на член 241 ЕО Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета от 27 декември 2001 година относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ L 344, стр. 70);
- да се разпореди Общността да обезщети ищеца на основание на членове 235 и 288 ЕО със сума в размер, определен на 291 427,97 EUR, плюс заплащане на сума в размер на 200,87 EUR всеки месец до произнасяне на решението на Първоинстанционния съд, включително на лихвите от м. октомври 2002 г. до пълното изплащане;
- да се осъди Съвета да понесе съдебните разходи по делото.

Правни основания и основни доводи

Със своя иск ищецът търси частична отмяна, съгласно член 230 ЕО, на Решение 2007/445/ЕО на Съвета⁽¹⁾ от 28 юни 2007 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001⁽²⁾ относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решения 2006/379/ЕО и 2006/1008/ЕО, доколкото това решение се отнася до професор Jose Maria Sison. По-нататък ищецът иска обявяване на Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета за незаконосъобразен, въз основа на член 241 ЕО, както и обезщетение съгласно членове 235 и 288 ЕО за вредите, които се твърди, че са претърпени.

В подкрепа на своите искания ищецът изтъква следните основания:

Ищецът твърди, че Съветът е нарушил член 253 ЕО във връзка с излагането на основанията, мотивирайки неговото решение В този контекст ищецът изтъква, че Съветът е допуснал явна грешка в

преценката при приемане на оспорваното решение, тъй като последното се базирало на необосновани факти и твърдения. По-нататък, според ищеца въпросното решение нарушава принципа на добро управление. Нещо повече, ищецът твърди, че решението нарушава член 2, параграф 3 от Регламент 2580/2001 ЕО и член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС и противоречи на принципа на пропорционалност. По-нататък, ищецът твърди, че решението противоречи на свободното движение на капитали, установено в член 56 ЕО. Накрая ищецът заявява, че решението е било взето в нарушение на общите принципи на общностното право, произтичащи от принципа за справедлив процес, право на безпристрастен съд, принципа за презумпцията за невиновност, правото на защита и правото на изслушване, принципа на законност, правото на свобода на изразяване, правото на сдружаване, както и правото на собственост, предвидени в Европейската конвенция за правата на човека. На последно място ищецът твърди, че Съветът е злоупотребил със своето правомощие, като е включил ищеца в списъка, приложен към оспорваното решение.

⁽¹⁾ ОВ L 169, стр. 58.

⁽²⁾ ОВ L 344, 28.12.2001 г., стр. 70.

Иск, предявен на 10 септември 2007 г. — Ryanair/Комисия

(Дело T-342/07)

(2007/C 269/106)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Ryanair Holdings Plc (County Dublin, Ирландия) (представители: J. Swift, QC, V. Power, Solicitor, A. McCarthy, Solicitor, G. Berrish, lawyer, D. Hull, Solicitor)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

- да се отмени решението,
- да се осъди Комисия да поеме съдебните разноски за тези производства.

Правни основания и основни доводи

С тази искова молба ищецът иска отмяна на Решение C(2007) 3104 на Комисията от 27 юни 2007 г. за обявяване на концентрация за несъвместима с общия пазар и с действието на Спораз-

зумението за създаване на ЕИП (преписка № COMP/M.4439 — Ryanair/Aer Lingus).

Основното твърдение на ищеца е, че Комисията е допуснала грешка според него като е приела, без да е доказала надлежно съобразно правните изисквания, че сливането би довело до значително препятстване на ефективната конкуренция на общия пазар. При условията на евентуалност, ищецът твърди, че Комисията е допуснала грешка като е приела, без да е доказала надлежно съобразно правните изисквания, че сливането, както е променено от различните ангажименти предложени от ищеца по време на разследването, би довело до значително препятстване на ефективната конкуренция.

В подкрепа на своите твърдения, ищецът изтъква, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката във връзка с а) конкурентните отношения между двете авиокомпании; б) пречките за навлизането и експанзията на пазара; в) последователните й анализи, както и съществени и явни грешки в преценката на ефективността, резултат от сливането и при разглеждането на ангажиментите, предложени от ищеца.

Иск, предявен на 12 септември 2007 г. — allsafe Jungfalk/CXBP (ALLSAFE)

(Дело T-343/07)

(2007/C 269/107)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: allsafe Jungfalk GmbH & Co. KG (Engen, Германия) (представители: адв. D. Jestaedt и адв. J. Bühling)

Ответник по жалбата: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на ищеца

- да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 11 юли 2007 г. (№ R 454/2006-4);
- да се осъди ответникът да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Словна марка „ALLSAFE“ за стоки и услуги от класове 6, 12, 22, 35, 39 и 42 (заявка № 2 940 534).

Решение на проверителя: Отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾, тъй като заявената марка притежава отличителни белези и не е описателна.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1).

Иск, предявен на 10 септември 2007 г. — O2 (Германия)/СХВП (Homezone)

(Дело T-344/07)

(2007/C 269/108)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: O2 (Германия) GmbH & Co. OHG (Мюнхен, Германия) [Rechtsanwältin A. Fottner и Rechtsanwalt M. Müller]

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на ищеца

- да се отмени решение № 1583/2006-4 на Четвърти апелативен състав на СХВП от 5 юли 2007 г. в частта, в която заявката се отхвърля,
- да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски, както и разноските по производството пред СХВП.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „Homezone“ за стоки и услуги от класове 9, 38 и 42 (Заявка № 4 677 506).

Решение на проверителя: частично отхвърляне на заявката

Решение на апелативния състав: частично отхвърляне на жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) и в), както и на член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ 1994 г., L 11, стр. 1; Специално издание на български език за 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Иск, предявен на 13 септември 2007 г. — La Banque Postale/Комисия

(Дело T-345/07)

(2007/C 269/109)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: La Banque Postale (представители: S. Hautbourg et J.-E. Skovron, адвокати)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

- да се отмени изцяло оспорваното решение въз основа на член 230, параграф 4 ЕО;
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати всички направени в производството разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск ищецът иска отмяната на Решение на Комисията C(2007) 2110 окончателен от 10 май 2007 година, с което се обявяват за несъвместими с член 86, параграф 1 ЕО във връзка с член 43 и член 49 ЕО, разпоредбите на френския Code Monétaire et Financier [Валутен и финансов кодекс], предоставящи специални права за разпространение на „Livret A“ и „Livret bleu“ само на три кредитни институции — ищеца, Caisses d'Épargne et de Prévoyance и Crédit Mutuel.

В подкрепа на своя иск ищецът посочва четири правни основания.

Със своето първо основание ищецът изтъква, че Комисията била нарушила неговото право да бъде изслушан по време на производството, приключило с оспорваното решение, като не му дала възможност да представи своите съображения по двата доклада, които жалбоподателите представили на Комисията и които, според ищеца, се оказали от съществено значение за доказването от страна на Комисията.

Второ, той твърди, че Комисията била допуснала множество грешки в правото и грешки в преценката, като е приела, че режимът на разпространение на „Livret A“ представлявал ограничение на упражняването на свободата на установяване и на свободното предоставяне на услуги. Според ищеца Комисията била допуснала грешки в правото като е дала твърде широко тълкуване на понятието за „ограничение“ по смисъла на членове 43 и 49 ЕО, както и на обстоятелствата, при които може да се направи позоваване на тези два принципа. Ищецът поддържа също, че Комисията стигнала до грешния извод, че специалните права правят по-трудно и по-скъпо установяването на пазара на банковата спестовна дейност във Франция.

Трето, ищецът твърди, че оспорваното решение било опорочено от грешки в правото и грешки в преценката поради това, че Комисията приела, че действащият режим на разпространение на спестовни книжки „Livret A“ не може да бъде оправдан въз основа на член 86, параграф 2 ЕО. Според ищеца Комисията била допуснала една грешка в правото и няколко грешки в преценката с определянето на свързаната с „Livret A“ достъпност на банките като услуга от общ интерес и с анализа на необходимия и пропорционален характер на специалните права за осъществяването на услугите от общ интерес за достъпност на банките и за достъпност на социалните жилища.

Със своето четвърто правно основание ищецът изтъква, че мотивите на оспорваното решение били противоречиви и непълни.

**Иск, предявен на 13 септември 2007 г. — Duro Sweden/
СХВП (EASYCOVER)**

(Дело T-346/07)

(2007/C 269/110)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Duro Sweden AB (Gävle, Швеция) [представител: R. Bird, Solicitor]

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на ищеца

- да се отмени решение № R 1065/2005-4 на четвърти апелативен състав от 3 юли 2007 г.;
- да се осъди СХВП да заплати разноските по настоящото производство по обжалване, и
- да се задължи Служба за хармонизация във вътрешния пазар да пристъпи към регистрация на марката на Общността в съответствие с регламента.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „EASYCOVER“ за стоки в класове 19, 24 и 27 — заявка № 4 114 567

Решение на проверителя: Отхвърля заявката

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент на Съвета № 40/94, тъй като апелативният

състав е приел, че заявката за регистрация нарушава член 7, параграф 1, буква б) поради това, че тя е в нарушение на член 7, параграф 1, буква в), без да посочва отделни основания за нарушение на член 7, параграф 1, буква б)

Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от регламента, тъй като апелативният състав не е взел предвид всички аспекти на заявената марка на Общността.

Иск, предявен на 12 септември 2007 г. — Al-Aqsa/Съвет

(Дело T-348/07)

(2007/C 269/111)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Stichting Al-Aqsa (Амстердам, Нидерландия)
[представител: J. Pauw, advocaat]

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на ищеца

- Да се отмени Решение 2007/445/ЕО на Съвета, доколкото то се прилага по отношение на ищеца. Освен това се иска да се постанови, че Регламент 2580/2001 не се прилага по отношение на ищеца.
- да се осъди Съветът да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Ищецът твърди, че Решение 2007/445/ЕО на Съвета от 28 юни 2007 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, е относително недействителен по отношение на него.

В подкрепа на иска си ищецът твърди на първо място, че Общата позиция на Съвета от 27 декември 2001 г. за прилагане на специални мерки за борба с тероризма (ОВ L 344, стр. 93) не се прилага по отношение на него ⁽¹⁾.

На второ място ищецът поддържа, че по отношение на него не е взето решение от страна на компетентен орган по смисъла на член 1, параграф 4 от Общата позиция на Съвета от 27 декември 2001 г.

На трето място ищецът изтъква, че у него не е налице намерение, вина или знание относно подпомагането на терористични дейности.

На четвърто място ищецът смята, че нито от мотивите на оспорваното решение, нито от националното решение следва, че към настоящия момент може да се предположи, че той улеснява извършването на терористични действия.

В заключение, ищецът изтъква нарушение на принципа на равенство и съществени нарушения на процедурата, тъй като Съветът не е преразгледал дали е уместно ищецът да продължава да бъде включен в списъка, както и нарушение на правото на необезпокоявано ползване на собствеността и на задължението за надлежно мотивиране на актовете.

⁽¹⁾ 2001/931/ОВППС (ОВ L 344, стр. 93).

Иск, предявен на 7 септември 2007 г. — FMC Chemical and Others/Комисия

(Дело T-349/07)

(2007/C 269/112)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: FMC Chemical SPRL (Брюксел, Белгия), Satec Handelsgesellschaft mbH (Elmshorn, Германия), Belchim Crop Protection NV (Londerzeel, Белгия), FMC Foret SA (Sant Cugat del Valles, Испания), F&N Agro Slovensko s.r.o. (Братислава, Словакия), F&N Agro Ceska republika s.r.o. (Прага, Чешка република), F&N Agro Polska sp. z o.o. (Варшава, Полша) и FMC Corp. (Филаделфия, Съединени американски щати) (представители: C. Mereu и K. Van Maldegem, lawyers)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

- да се отмени Решение 2007/415/ЕО,
- да се обяви незаконосъобразността и неприложимостта на член 20 от Регламент (ЕО) № 1490/2002 на Комисията по отношение на първите ищци и по отношение на преразглеждането на досието им, свързано с карбосулфана,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и главните доводи, изложени от ищите, са идентични или сходни с изтъкнатите по дело T-326/07 *Chemina and Others v Commission*.

Иск, предявен на 14 септември 2007 г. — Комисия/Rednap

(Дело T-352/07)

(2007/C 269/113)

Език на производството: шведски

Страни

Ищци: Комисия на Европейските общности (представители: D. Triantafyllou и J. Enegren)

Ответник: Rednap (Malmö, Швеция)

Искания на ищеца

- Да се осъди ответника да заплати:
 - на ищеца сумата от 516 329,63 EUR (петстотин и шестнадесет хиляди триста двадесет и девет еуро и шестдесет и три еуро цента), състояща се от 334 375,49 EUR главница и 181 954,14 EUR лихви за забава за периода между последния ден на плащане на сумата по главницата, според съответното дебитно известие, и 31 юли 2007 г., включително,
 - лихвите за забава, от 1 август 2007 г. до датата на пълното изплащане на дълга, в размер на 72,04 EUR (седемдесет и две еуро и четири еуро цента) дневно по договор DE 3010 (DE) „RISE“ и на 37,89 EUR (тридесет и седем еуро и осемдесет и девет еуро цента) дневно по договор HC 4007 (HC) „HEALTHLINE“,
 - съдебните разноски за настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск, на основание арбитражна клауза, ищецът претендира осъждане на ответника да възстанови надвнесено от Комисията плащане във връзка с изпълнението на договори № DE 3010 (DE) „RISE“ и № HC 4007 (HC) „HEALTHLINE“ относно проект за информационни технологии, сключени от Комисията с ответника в качеството му на член на консорциум.

След проверка на сметките на ответника по договорите, Комисията достигнала до извода, че ответникът не използвал пълния размер на сумите, внесени за осъществяването на проекта. Ищецът неколккратно искал възстановяването на остатъка, предмет на настоящото дело.

Иск, предявен на 13 септември 2007 г. — Esber/CXВП — Coloris Global Coloring Concept (COLORIS)

(Дело T-353/07)

(2007/C 269/114)

Език на исковата молба: испански

Страни

Ищец: Esber, S.A. (Vizcaya, Испания) [представители: Sr. J.A. Calderón Chavero и Sras. T. Villate Consonni и A. Yañez Manglano, abogados.]

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Coloris Global Coloring Concept, S.A.S.

Искания на ищеца

- да се отмени решение Решение № R-1060/2006-1 от 28 юни 2007 г. на Първи апелативен състав,
- като последица от горепосоченото и като се има предвид решението на апелативния състав, да се отхвърли възражението на противната страна и се признае марката, предмет на спора
- да се осъди CXВП да заплати съдебните разноски по това производство в случай на възражение по същото, както и да се отхвърлят претенциите ѝ.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: ищецът

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, която съдържа думата „COLORIS“ (заявка за регистрация № 2.817.732) за стоки от клас 2.

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: COLORIS GLOBAL COLORING CONCEPT, S.A.S.

Марката или знака, на които става позоваване в производството по възражение: френска национална словна марка „COLORIS“ за стоки от клас 2 (№ 98/717642)

Решение на отдела по споровете: уважава възражението

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Неправилно прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 18 септември 2007 г. — Pfizer/CXВП — Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN)

(Дело T-354/07)

(2007/C 269/115)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Pfizer Ltd (Sandwich, Обединено кралство) (представители: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde, lawyers, и M. Hawkins, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Isdin, SA (Барселона, Испания)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решение на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 28 юни 2007 г. по дело R 567/2006-1; и
- да се осъди ответника да понесе разноските.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: Словната марка „FOTOPROTECTOR ISDIN“ за стоки, по-специално в клас 5 — марка на Общността № 1 075 597

Притежател на марката на Общността: Isdin, SA

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Жалбоподателят

Право върху марката на страната, която иска обявяване на недействителността: Националната словна марка „ISTIN“ за стоки от клас 5

Решение на отдела по заличаването: Частично обявяване на недействителност на марката на Общността

Решение на апелативния състав: Отмяна на решението на отдела по заличаването, доколкото обявява недействителността на марката на Общността

Изложени правни основания: Нарушение на правото на жалбоподателя да бъде изслушан, съгласно член 73 от Регламент 40/94 на Съвета и нарушение на член 52, във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от Регламента.

Иск, предявен на 18 септември 2007 г. — Pfizer/CXВП — Isdin (ISDIN Pediatrícs)

(Дело T-355/07)

(2007/C 269/116)

Език на исковата молба: английски

Страни

Ищец: Pfizer Ltd. (Sandwich, Обединеното кралство) [представители: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde, lawyers, и M. Hawkins, Solicitor]

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Isdin SA (Барселона, Испания)

Искания на ищеца

- да отмени Решение на Първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 28 юни 2007 г. по дело R 566/2006-1, и
- да осъди ответника да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: Фигуративна марка „ISDIN Pediatrícs“ за стоки, между други, по клас 5 — Марка на Общността № 1 243 807

Притежател на марката на Общността: Isdin, SA

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Ищецът

Право върху марката на страната, която иска обявяване на недействителността: Национална словна марка „ISTIN“ за стоки по клас 5

Решение на отдела по споровете: Частично обявяване на недействителност на марката на Общността

Решение на апелативния състав: Отмяна на решението на Отдела по заличаването, доколкото с последното се обявява недействителност на марката на Общността.

Изложени правни основания: Нарушение на правото на ищеца да бъде изслушан съобразно член 73 от Регламент № 40/94 на Съвета и нарушение на член 52, тълкуван във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от Регламента.

Иск, предявен на 19 септември 2007 г. — Pfizer/CXВП — Isdin (ISDIN 14-8.000)

(Дело T-356/07)

(2007/C 269/117)

Език, на който е подаден искът: английски

Страни

Ищец: Pfizer Ltd (Sandwich, Обединеното кралство) [представители: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde, lawyers, и M. Hawkins, Solicitor]

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Isdin, SA (Барселона, Испания)

Искания на ищеца

- да се отмени решение № R 565/2006-1 на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 28 юни 2007 г. и
- да се осъди CXВП да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: словна марка „ISDIN 14 8.000“ за стоки, наред с останалото, в клас 5 — марка на Общността № 1 243 633

Притежател на марката на Общността: Isdin, SA

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: ищецът

Право върху марката на страната, която иска обявяване на недействителността: национална словна марка „ISTIN“ за стоки в клас 5

Решение на отдела по заличаването: обявяване на частична недействителност на марката на Общността

Решение на апелативния състав: отмяна на решението на отдела по заличаването в частта, с която е обявена частичната недействителност на марката на Общността

Изложени правни основания: нарушение на правото на ищеца да представи коментари съгласно член 73 от Регламент № 40/94 и нарушение на член 52 във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от този Регламент.

Жалба, предявена на 19 септември 2007 г. — Focus Magazin Verlag/CXВП Editorial Planeta (FOCUS Radio)

(Дело T-357/07)

(2007/C 269/118)

*Език, на който е изготвена жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Focus Magazin Verlag GmbH (Мюнхен, Германия) (представител: В. С. Müller, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Editorial Planeta, SA (Барселона, Испания)

Искания на жалбоподателя

— да се отменят точки 1, 3 и 4 от решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар от 30 юли 2007 г., в процедура по възражение № В 516 742 (заявка за марка на Общността № 2 340 289),

— да се измени посоченото в първо тире обжалвано решение, за да се регистрира оспорваната заявка за марка на Общността за следните стоки и услуги:

— Клас 9 — Компютри и апарати за обработка на данни; паметни устройства за изчислителни машини; носители на данни от всякакъв тип, съдържащи информация и подходящи за машинно четене, и записващи аудиовизуални носители, по-специално дискети, CD-ROM, DVD, чип карти, магнитни карти, видеокасети, компактдискове и видео дискове; сборна информация, записана на носители на данни,

— Клас 16 — Печатни материали, книжки, периодични издания, вестници, книги, стикери, календари, принадлежности за офиси (без мебели), материали за упътване и обучаване (без апаратура), включени в клас 16,

— Клас 41 — Развлечение, по-специално радиоразвлечения; провеждане на развлекателни дейности, събития на живо, културни и спортни събития, включени в клас 41.

— да се осъди ответника да понесе разноските за цялата процедура по възражението, включително за тази жалба.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка „FOCUS Radio“ за стоки и услуги в класове 9, 16, 35, 38, 41 и 42 — заявка № 2 340 289

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Editorial Planeta, SA

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Националните словни и фигуративни марки „FOCUS MILENIUM“, „PLANETA FOCUS“ и „PLANETA FOCUS 99“ за стоки и услуги в класове 9, 16 и 41

Решение на отдела по споровете: Частично уважено възражение

Решение на апелативния състав: Частична отмяна на решението на отдела по споровете и частично отхвърляне на заявката за марка на Общността

Изложени правни основания: Нарушение на Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като няма релевантна прилика между конфликтните марки и няма вероятност от объркване.

Иск, предявен на 14 септември 2007 г. — El Fatmi/Съвет

(Дело T-362/07)

(2007/C 269/119)

*Език на производството: нидерландски***Страни**

Ищец: Nouriddin El Fatmi (Амстердам, Нидерландия) [представител: J. Pauw, advocaat]

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на ищеца

- да се обяви за неприложим Регламент (ЕО) № 2580/2001 и/или да се отмени Решение 2007/445, доколкото тези актове се прилагат към ищеца,
- да се осъди Съветът да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ишецът твърди по-специално, че Регламент (ЕО) №2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, не се прилага по отношение на него, доколкото не е налице връзка между него и вътрешната политика и политиката на сигурност.

На второ място ишецът твърди, че Регламент № 2580/2001 не се прилага по отношение на него, тъй като той не извършва, нито възнамерява да извършва терористични деяния, не участва в такива и не улеснява извършването им.

В заключение ишецът изтъква, че оспорваното решение противоречи на принципа на пропорционалност и е незадоволително мотивирано.

Иск, предявен на 14 септември 2007 г. — Hamdi/Съвет

(Дело T-363/07)

(2007/C 269/120)

*Език на производството: нидерландски***Страни**

Ищец: Ahmed Hamdi (Амстердам, Нидерландия) [представител: J. Pauw, advocaat]

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания на ищеца

- Да се обяви за неприложим Регламент (ЕО) № 2580/2001 и/или да се отмени Решение 2007/445, доколкото тези актове се прилагат към ищеца,
- да се осъди Съветът да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ишецът твърди по-специално, че Регламент (ЕО) №2580/2001 относно специалните ограни-

чителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ L 344, стр. 70) не се прилага по отношение на него, доколкото не е налице връзка между него и вътрешната политика и политиката на сигурност.

На второ място ишецът твърди, че Регламент № 2580/2001 не се прилага по отношение на него, тъй като той не извършва, нито възнамерява да извършва терористични деяния, не участва в такива и не улеснява извършването им.

В заключение, ишецът твърди, че оспорваното решение накърнява принципа на пропорционалност, е незадоволително мотивирано и нарушава неговите основни права, по-специално правото на необезпокоявано ползване на собствеността и правото на зачитане на личния живот.

Иск, предявен на 26 септември 2007 г. — Република Латвия/Комисия на Европейските общности

(Дело T-369/07)

(2007/C 269/121)

*Език на производството: латвийски***Страни**

Ищец: Република Латвия (представители: E. Balode-Buraka, K. Bārdiņa)

Отговорник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

- да се отмени Решение на Комисията C(2007)3409 от 13 юли 2007 година относно изменението на националния план за разпределение на квотите за емисии на парникови газове, за който Латвия уведомила в изпълнение на член 3, параграф 3 от Решение C/2006/5612 на Комисията от 29 ноември 2006 година (окончателна редакция) за националния план за разпределение на квотите за емисии на парникови газове, за който Латвия е направила уведомление в съответствие с Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (¹);
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски, и
- искът да се разгледа по реда на бързото производство.

Правни основания и основни доводи

Ищецът счита, че като тълкува изключително широко правата, които са ѝ предоставени в член 9, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО, Комисията съществено е ограничила суверенните права на Република Латвия в областта на енергетиката, т.е. относително избора на нейните енергийни ресурси и относително нейното снабдяване с електрическа енергия, като по този начин е нарушила правомощията, установени в член 175, параграф 2, точка в) от Договора за ЕО.

Освен това ищецът счита, че Комисията е нарушила принципа за недопускане на дискриминация, тъй като прилагането на изработения от нея метод за изчисление към определянето на общия обем на разрешените квоти за емисии поставя в неблагоприятно положение държавите-членки с нисък общ размер на емисиите.

Ищецът счита също така, че е нарушен първият критерий от приложение III към Директива 2003/87/ЕО, тъй като Комисията е постановила решението си без да вземе предвид международно-правните задължения, произтичащи за Република Латвия от Протокола от Киото.

На последно място, при постановяване на решението били нарушени съществени процесуални правила, тъй като не бил спазен определения в член 9, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО срок за отхвърляне на плана.

⁽¹⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 4 октомври 2007 г. — De la Cruz и други/Европейска агенция за безопасност и здраве при работа

(Дело F-32/06) ⁽¹⁾

(Публична служба — Договорно наети служители — Реформа на Правилника на длъжностните лица — Бивши местен персонал — Определяне на класирането и на заплатата при наемане на длъжността — Еквивалентност на длъжностите — Консултации с Комитета по персонала)

(2007/C 269/122)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Maria del Carmen de la Cruz (Galdakao, Испания) и други (представители: G. Vandersanden и L. Levi, avocats)

Ответник: Европейска агенция за безопасност и здраве при работа (представители: E. Ortega, C. Georges и J. G. Blanch, подпомогани от S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis и E. Marchal, avocats)

Предмет на делото

От една страна, отмяна на решенията на органа по назначаване, с които се отказва преназначаване на ищите, класирани във функционална група II, във функционална група III, и от друга страна, искане за обезщетение.

Диспозитив на решението

- 1) Отменят се решенията на Европейската агенция за безопасност и здраве при работа (ЕАБЗР), които класират ищите във функционална група II в техните договори, подписани на 28 и 29 април 2005 г.
- 2) Исканията се отхвърлят в останалата си част.
- 3) ЕАБЗР се осъжда да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 131 от 3.6. 2006 г., стр. 51.

Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 19 септември 2007 г. — Tuomo Tavela/Комисия

(Дело F-43/06) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Оценяване — Доклад за развитието на кариерата — Процедура по оценяване за 2004 година — Право на защита — Задължение за мотивиране на доклада — Административно разследване)

(2007/C 269/123)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Tuomo Tavela (Осло, Норвегия) (представител: É. Boigelot, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: G. Berscheid и M. Velardo)

Предмет

Публична служба — от една страна, отмяна на доклада за развитието на кариерата на ищата за 2004 година, и от друга страна — искане за обезщетение за вреди.

Диспозитив

- 1) Искът се отхвърля.
- 2) Всяка от страните поема собствените си разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 143, 17.6.2006 г., стр. 38.

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 18 септември 2007 г. — Botos/Комисия

(Дело F-10/07) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Социално осигуряване — Здравно осигуряване — Поемане на медицински разноски — Сериозно заболяване — Комитет за управление — Медицински преглед)

(2007/C 269/124)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Patricia Botos (Meise, Белгия) (представител: L. Vogel, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: J. Currall и K. Herrmann)

Предмет

Отмяна на Решението на ОН от 30 октомври 2006 г., с което се отхвърля подадената от ищцата жалба срещу шест административни решения, отнасящи се по-точно до признаването на заболяването ѝ за сериозно с оглед определяне на размера на възстановяване на медицинските разноски, предвиден в член 72, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица.

Диспозитив

- 1) Отменя решенията на Комисията на Европейските общности от 23 януари 2006 г. и от 30 октомври 2006 г., доколкото с тях се отказва сумите за изследвания, извършени от RED Laboratories и Ategis, да се възстановят на г-жа Botos в обичайния размер по общата здравноосигурителна схема на институциите на Европейските общности.
- 2) Отхвърля иска в останалата му част.
- 3) Осъжда г-жа Botos да понесе две трети от направените от нея съдебни разноски.
- 4) Осъжда Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски и една трета от разноските на г-жа Botos.

⁽¹⁾ ОВ С 69, 24.3.2007 г., стр. 31.

Определение на Съда на публичната служба от 10 септември 2007 г. — Speiser/Европейски парламент

(Дело F-146/06) ⁽¹⁾

(Публична служба — Срочно наети служителит — Възнаграждение — Надбавката за експатриране — Жалба, подадена след изтичане на срока — Явна недопустимост)

(2007/C 269/125)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Michael Alexander Speiser (Neu-Isenburg, Германия) [представител: F. Theumer, Rechtsanwalt]

Ответник: Европейски парламент [представители: A. Lukosiute и N. Lorenz]

Предмет

Отмяна на Решението на Генералния секретариат на Европейския парламент от 11 септември 2006 година, с което се отхвърля молбата на ищеца да му бъде изплатена надбавката за експатриране.

Диспозитив

- 1) Искът се отхвърля като явно недопустим.
- 2) Г-н Speiser понася една трета от направените от него съдебни разноски.
- 3) Европейският парламент понася освен своите собствени съдебни разноски, две трети от съдебните разноски на г-н Speiser.

⁽¹⁾ ОВ С 56, 10.3.2001 г., стр. 42.

Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 11 септември 2007 г. — O'Connor/Комисия

(Дело F-12/07 AJ)

(Правна помощ)

(2007/C 269/126)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Elizabeth O'Connor (Брюксел, Белгия) (представители: J.-N. Louis и E. Marchal, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: D. Martin и M. Velardo)

Предмет на делото

Молба за предоставяне на правна помощ

Диспозитив на определението

Молбата за предоставяне на правна помощ по дело F 12/07 AJ, O'Connor/Колмисия се отхвърля.

Иск, предявен на 29 юни 2007 г. — Aayhan и др./ Парламент

(Дело F-65/07)

(2007/C 269/127)

Език на производството: френски

Страни

Ищци: Laleh Aayhan (Страсбург, Франция) и други (представител: R. Blindauer, avocat)

Отговорник: Европейски парламент

Искания на ищците

- да се отмени Решението от 20 април 2007 г., с което Парламентът изрично отхвърля жалбата на ищците от 19 декември 2006 г.,
- да се замести съвкупността от срочните трудови договори, които обвързват ищците с Парламента, с един единствен договор за неопределено време,
- да се постанови, че Парламентът се задължава да възстанови на работа групата служители на трудов договор за неопределено време,
- да се постанови, че за целия период на работа от момента на наемането им така наречените служители със спомагателни функции във връзка със сесиите имат право на обезщетение, представляващо правото на платен отпуск, което са придобили като са полагали труд,
- да се осъди Парламентът да заплати на всеки ищец сума в размер на 2 000 EUR за свързаните с производството невъзстановими разходи,
- да се осъди Парламентът да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Ищците са служители със спомагателни функции във връзка със сесиите, наемани от Парламента по време на пленарните му сесии в Страсбург, а именно за 12 пленарни сесии на година.

На първо място, в подкрепа на иска си ищците повдигат възражение за незаконосъобразност на член 78 от Условия за

работа на другите служители, доколкото тази разпоредба има за последица изключването на категорията на служителите със спомагателни функции във връзка със сесиите от приложното поле на който и да е източник на правото, било национален или общностен.

На следващо място, ищците изтъкват нарушение на принципа за забрана на дискриминацията, предвиден по-специално в Европейската социална харта и в Конвенция № 111 на Международната организация на труда (МОТ) относно дискриминацията в областта на труда и професиите. В допълнение, те твърдят, че Парламентът нарушил принципа, според който всеки работодател е длъжен да мотивира определено решение за уволнение — принцип, признат по-специално в член 4 от Конвенция № 158 на МОТ относно прекратяване на трудовото правоотношение по инициатива на работодателя.

На последно място, ищците поддържат, че, както предвижда по-специално Директива 1999/70⁽¹⁾, договорът за неопределено време е нормалната форма на трудово правоотношение.

(¹) Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Иск, предявен на 16 юли 2007 г. — Karatzoglou/EAB

(Дело F-71/07)

(2007/C 269/128)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: Georgios Karatzoglou (Preveza, Гърция) (представител: S. A. Pappas, lawyer)

Отговорник: Европейска агенция за възстановяване (ЕАВ)

Искания на ищца

- Да се осъди ЕАВ да заплати сумата от 348 965,96 еуро за обезщетяване на имуществените вреди, претърпени поради неизпълнението на решение на четвърти състав на Първоинстанционния съд от 23 февруари 2006 г. по дело T-471/04 (Georgios Karatzoglou/Европейска агенция за възстановяване)⁽¹⁾;
- да се осъди ЕАВ да заплати сумата от 100 000 еуро за обезщетяване на неимуществените вреди, претърпени поради неизпълнението на решението по дело T-471/04;

- да се осъди ЕАВ да заплати сумата от 100 000 еуро за обезщетяване на неимуществените вреди, претърпени поради нарушението при изпълнение на служба, извършено от ЕАВ, доколкото тя отказала да предприеме специални мерки, за да изпълни решението по дело T-471/04;
- да се осъди ЕАВ да заплати лихва от 3 % върху горепосочените суми, считано от публикуването на решението по дело T-471/04;
- да се осъди ЕАВ да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Ищецът твърди основно, че ЕАВ е нарушила член 233 ЕО доколкото не е предприела необходимите мерки, за да изпълни горепосоченото решение на Първоинстанционния съд.

⁽¹⁾ ОВ С 96, 22.4.2006 г., стр. 13.

Иск, предявен на 22 август 2007 г. — Anselmo и др./Съвет

(Дело F-85/07)

(2007/C 269/129)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Ана Anselmo (Брюксел, Белгия) и други (представявани от: S. Pappas, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на ищеца

- да се отменят, от една страна, решенията на органа по назначаването от 11 май 2007 г., с които се отхвърлят подадените от ищите жалби относно различното третиране на успешните кандидати от вътрешен конкурс В/277 и на служителите, които се ползват от атестационната процедура, както е определена в Решението на Съвета от 2 декември 2004 г. относно условията и реда за провеждане на атестационната процедура, и от друга страна — оспорваните с тези жалби решения;
- да се установи нарушението на член 5, параграф 2 от приложение XIII към Правилника за длъжностните лица на Европейските общности поради непризнаването на степен на старшинство по отношение на успешните кандидати от вътрешния конкурс В/227;
- да се установи нарушение на принципа за равно третиране и на този за добро администриране, което следва както от

незачитането на степента на старшинство, така и от задължението за мобилност, наложено единствено на успешните кандидати;

- като последица от това, да се признае степента на старшинство на успешните кандидати посредством отмяна на спорните решения;
- да се осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Ищите, успешни кандидати от вътрешен конкурс В/277, публикуван на 9 юли 2007 г. от Генералния секретариат на Съвета, са първоначално назначени в категория В, като си запазват степента на старшинство, придобита в категории С и D. След това тяхната степен на старшинство е ограничена към датата на встъпване в новата длъжност, въпреки че служителите, които са включени в категория В въз основа на атестационна процедура, а не в резултат на спечелен конкурс, са могли да запазят въпросното старшинство. При тези обстоятелства, ищите се позовават на нарушение на разпоредбите и на принципите, посочени в исканията по-горе.

Иск, предявен на 6 септември 2007 г. — Kuchta/ЕЦБ

(Дело F-89/07)

(2007/C 269/130)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Jan Kuchta (Франкфурт на Майн, Германия) [представител: V. Karthaus, Rechtsanwalt]

Ответник: Европейска централна банка (ЕЦБ)

Искания на ищеца

- да се осъди ответникът да заплати на ищеца обезщетение за вреди на стойност 1,00 EUR,
- да се отмени решението от 31.12.2006 г. с адресат ищеца относно annual salary & bonus review (ASBR) за 2006 г.,
- да се осъди ответникът да възстанови на ищеца извънсъдебните разходи по делото.

Правни основания и основни доводи

Искът се основава на нарушение на разпоредбите за защита на личните данни, тъй като оценката му за 2006 г. без негово знание е била предадена изцяло на новия му висшестоящ.

По-нататък ищецът посочва във връзка с процедурата по annual salary & bonus review („ASBR“) нарушение на принципа за равно третиране и липса на необходимите консултации с комитета на персонала на ответника при прилагане на ASBR за ищеца през 2006 г.

Ищецът по-нататък изтъква, че Комисията била нарушила член 1г, параграф 1 от Правилника, тъй като била отхвърлила неговите кандидатури по-специално заради африканския му произход.

(¹) Решение на Съда на публичната служба от 14 декември 2006 г., F-122/05, ОВ С 331 от 30.12.2006 г., стр. 47.

Иск, предявен на 17 септември 2007 г. — Traore/Комисия

(Дело F-90/07)

(2007/C 269/131)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Amadou Traore (Rhodes Saint Genèse, Белгия)
(представител: E. Voigelot, адвокат)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

- да се отмени решението за отхвърляне на кандидатурата на ищеца за длъжността временно управляващ делегацията на Комисията в Того, на която е назначен г-н X;
- да се отмени назначението на г-н X на споменатата длъжност;
- да се отмени решението за отхвърляне на кандидатурата на ищеца за длъжността ръководител на оперативната дейност на делегацията на Комисията в Танзания, на която е назначен г-н Y;
- да се отмени назначението на г-н Y на споменатата длъжност;
- да се осъди ответникът да заплати сумата от 3 500 EUR като обезщетение за претърпени неимуществени вреди и накърняване на кариерата на ищеца;
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът се позовава първо на нарушения в производството по назначаването, от една страна, поради определянето на нивото на спорните длъжности на степени AD9 до AD14 в нарушение на принципите, постановени по-специално в Решението по дело Economidis/Комисия (¹), и, от друга страна, поради неспазване на обявлението за свободна длъжност за първата от спорните длъжности и на реда, определен в член 29, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности (Правилник). Той добавя, че не е извършено съпоставяне на заслугите, което сочело наличието на злоупотреба с правомощия, както и на нарушение на принципа за равно третиране и на принципа за право на развитие в кариерата.

Иск, предявен на 13 септември 2007 г. — Torijano Montero/Съвет

(Дело F-91/07)

(2007/C 269/132)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Javier Torijano Montero (Брюксел, Белгия)
(представители: S. Rodrigues, R. Albelice и Ch. Bernard-Glanz, адвокати)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на ищеца

- да се отмени обявлението за свободна длъжност от 31 октомври 2006 г., публикувано от генералния секретар на Съвета в съобщение до персонала № 171/06 относно длъжността ръководител на отдел „външна сигурност“ на Службата за сигурност на Съвета;
- да се отмени решението на органа по назначаване от 31 май 2007 г., с което се отхвърля жалбата на жалбоподателя;
- да се посочат на органа по назначаване последствията от отмяната на обжалваните решения и по-специално да се преразгледаат изискванията за степен в обявлението за свободна длъжност, за да се даде възможност на жалбоподателя да представи кандидатурата си;
- да се осъди Съветът на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят, който е длъжностно лице със степен AD 6, оспорва обстоятелството, че посоченото по-горе обявление за свободна длъжност предоставя възможност само на длъжностните лица, които са със степен не по-ниска от AD 8, да представят кандидатурите си за длъжността ръководител отдел „външна сигурност“ на Службата за сигурност на Съвета, която длъжност е със степен AD 11.

След като напомня, че в рамките на дело F-76/05 ⁽¹⁾ иска да му се присъди степен AD 8, жалбоподателят се позовава на нарушение на принципа за защита на оправданите правни очаквания, доколкото поради заемането на разглежданата длъжност щял да загуби настоящото си качество на ръководител на сектор „външна сигурност/защита на мисиите“ в полза на кандидата, който бъде избран.

Освен това жалбоподателят твърди нарушение на интереса на службата доколкото изискването за степен в обявлението за свободна длъжност не позволява да се разгледа неговата кандидатура, въпреки че той бил най-способен да изпълнява функциите, посочени в обявлението. Освен това администрацията не обяснила с какво интересът на службата оправдавал дерогиране на член 31, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности, съгласно който длъжностните лица се назначават на степени от AD 5 до AD 8.

Накрая жалбоподателят твърди, че администрацията нарушила принципа за равно третиране и допуснала очевидна грешка в преценката.

⁽¹⁾ ОВ С 281, 12.11.2005 г., стр. 23 (дело, което първоначално е регистрирано в Първоинстанционния съд под номер T-302/05 и е прехвърлено в Съда на публичната служба на Европейския съюз с определение от 15.12.2005 г.).

Иск, предявен на 1 октомври 2007 г. — Tsirimiagos/ Комитет на регионите

(Дело F-100/07)

(2007/C 269/133)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Kyriakos Tsirimiagos (Краинем, Белгия) [представител: М.-А. Lucas, avocat]

Ответник: Комитет на регионите на Европейския съюз (КР)

Искания на ищеца

- да се отмени решението на Административния директор на КР от 21 ноември 2006 г. за възстановяване на изплатени суми на ищеца, които са му били преведени при прилагане на корекционен коефициент към частта от заплатите му, преведени във Франция от април 2004 г. до май 2005 г. в размер на 2 120,16 EUR,
- да се отмени, доколкото е необходимо, решение от 21 юни 2007 г. за отхвърляне на жалбата по административен ред от 21 февруари 2007 г. срещу решение от 21 ноември 2006 г. в частта, в която то потвърждава възстановяването на сумата от 2 038,61 EUR,

- да се осъди Комитетът на регионите да възстанови сумата от 2 038,61 EUR, удържана от възнаграждението му, заедно с лихвите за забава в размер на 8 % на година, считано от 1 декември 2006 г. — датата на възстановяването до окончателното плащане на сумата,
- да се осъди Комитетът на регионите на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ишецът посочва правни основания подобни на тези, предявени по дело F-59/07 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 199 от 25.8.2007 г., стр. 51.

Иск, предявен на 3 октомври 2007 г. — Cova/Комисия на Европейските общности

(Дело F-101/07)

(2007/C 269/134)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Philippe Cova (Брюксел, Белгия) [представител: S. Pappas, lawyer]

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

- да се отмени решение на органа по назначаване от 29 юни 2007 г., доколкото то не предоставя предвидената в член 7, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица надбавка за заемане на длъжност с по-висока степен за период, надвишаващ една година,
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Ишецът изтъква следните правни основания:

1. Нарушение на член 7, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица от органа по назначаване:
- Целта на член 7, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица е да осигури добрата приемственост в службата, когато свободна длъжност не е заета. Според тази разпоредба срочното заемане на длъжност трябва да бъде възможно най-кратко и поради тази причина администрацията е подтикната от законодателството да пристъпи без отлагане към прекратяване на това служебно правоотношение като назначи началник отдел на тази длъжност.

- „Продължителността на съвместителството не може да надвишава една година“ се отнася изключително до продължителността на срочно заеманата длъжност и не засяга възнаграждението, които ѝ съответства, ако периодът на срочното заемане надвишава една година.
- Крайният срок от една година няма абсолютен характер, още повече че това не е крайният срок за длъжностното лице, а за администрацията, при това без да бъде той квалифициран като задължителен или обвързващ или императивен, поради което следва да се тълкува като силно напомняне за администрацията да попълни свободната длъжност възможно най-скоро.
2. Нарушение на задължението да се вземе предвид социалната сигурност на длъжностните лица и на принципа на добрата администрация
- Гореспоменатото задължение включва, че когато вземе решение относно положението на длъжностно лице, органът следва да има предвид всички фактори, които могат да въздействат на решението му, и постъпвайки така, следва да вземе предвид не само интересите на службата, но и тези на засегнатите длъжностни лица.
- В тази връзка принципът на добра администрация е често свързан с задължението да се вземе предвид социалната сигурност на длъжностните лица.
- В настоящия случай Комисията не е изпълнила задълженията си, тъй като ѝ е било известно, че предишният началник отдел следва да бъде назначен на друга длъжност и е толерирала назначението на г-н Cova като *ad interim* за период по-дълъг от една година. Тълкуването на Комисията води до парадоксалното положение, че когато поверените отговорности за определения период са по-големи, то ищецът може да получи надбавка за заемане на длъжност с по-висока степен само в рамките на една година.
-